

unfoldingWord® Hebrew Bible

Jeremiah

Version 2.1.30

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldinWord® Hebrew Bible

2022-10-11 Date:

2.1.30 Version:

unfoldinWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldinWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldinWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldinWord® is a registered trademark of unfoldinWord. Use of the unfoldinWord name or logo requires the written permission of unfoldinWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldinWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldinWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldinword.org/uhb original work by unfoldinWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldinWord regarding your translation of this work, please contact us at unfoldinword.org/contact/

<https://github.com/> The unfoldinWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldinWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

5	Jeremiah
5	Chapter 1
5	Chapter 2
6	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
7	Chapter 6
7	Chapter 7
8	Chapter 8
8	Chapter 9
9	Chapter 10
9	Chapter 11
10	Chapter 12
10	Chapter 13
10	Chapter 14
11	Chapter 15
11	Chapter 16
12	Chapter 17
12	Chapter 18
12	Chapter 19
13	Chapter 20
13	Chapter 21
13	Chapter 22
14	Chapter 23
15	Chapter 24
15	Chapter 25
16	Chapter 26
16	Chapter 27
16	Chapter 28
17	Chapter 29
17	Chapter 30
18	Chapter 31
18	Chapter 32
19	Chapter 33
20	Chapter 34
20	Chapter 35
21	Chapter 36
21	Chapter 37
22	Chapter 38
22	Chapter 39
23	Chapter 40
23	Chapter 41
23	Chapter 42
24	Chapter 43
24	Chapter 44
25	Chapter 45
25	Chapter 46
25	Chapter 47

26	Chapter 48
26	Chapter 49
27	Chapter 50
27	Chapter 51
28	Chapter 52
30	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Jeremiah

Chapter 1

¹ דברי ירמיהו בתקופתו מורה נבניהם אשר בענויות הארץ בינו: ² אשר היה דבריו אלה אילו בימי אשיהו בראמו מלך יהודה בשלושה שנה למלכו: ³ יהי במו ויהיו ממלכה מלך והזיה עדתם עשרה שנה לצדקיהו בראשיה מלך יהודה עד גלות ירושלים בתקופת החמשים: ⁴ היה דבריו אליו לאמר: ⁵ בטרם יצאור בבטן יעתיר אטרם יצא מרכם הקדשטי וביא לארים נמתי: ⁶ אמר אלה אדוניה הינה לאירועי דבר פינער אנטיכי: ⁷ שאמר יהוה אל אלתאמר נער אנכי כי על כל אשר אשליך תמן ואת כל אשר אצוך תדבר: ⁸ אלתירא מפניהם כי אתך אן למאצך ואמר יהוה אל הינה אתך זעג על פפי ואמר יהוה אלה נטע דברי בפניך: ¹⁰ ראה הפקדך עיר פסחים והזיה דבריו אללה נטע ולחות ולהבזבז לבנות ולנטוע: ¹¹ היה דבריו אלה לעמך אמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקהל שקד אני ראה: ¹² שאמר יהוה פנוי מפניך צפונה: ¹³ שאמר יהוה אל הינו פנוי ראות כי שקד אני על דברי לעשות: ¹⁵ כי הנני קרא לכל משפחות ממלכת סור נסופה נאמיה ובעאו וננתנו אוש כסאו פטה | שערו ירושלם ועל כל חומתיה סבוב ועל כל עיר יהוה: ¹⁶ ודברת משפטים אותם על כל רעמים אשר עזבוני ויקטרו לאלהם אחרים ושתחו למשיעם זידים: ¹⁷ אתה תאזור מטבח וקמת וברת אליהם את כל אשר אני מצא אל תהמת מפניהם פראותך לפניהם: ¹⁸ ואני הנק נטעתם חיים לעור מבצר ולעומוד ברוח ולחמות נחשת על כל הארץ למלך יהודה לשירה כבניה ולעם הארץ: ¹⁹ ונלחתו אלק ולא ניכלו לך כי אתך אן נאמיה להוציאך:

Chapter 2

¹ היה דבריו אלה והוא אמר כי הלא וקראת באזון ירושלם לאמר כי אמר יהוה זכרתי לר' חסד גנורין אהבת כלותיך לכתר אחר במקבר בארץ לא זורעה: ³ קדש ישראל היה ראשית תבאותה כל' אל' לי' ואשמו רעה תבא אליהם נאמיה: ⁴ שמעו דבריו בית יעקב וכל משפחות בית ישראל: ⁵ כי אמר יהוה מה מצאו אבותיכם ביעל כי רבקה מעלי וילך אחיה ההבל ויהבל: ⁶ ולא אמר אלה אדוניה המעליה אוננו מארך מצרים המוליך אתנו במקבר הארץ ושוחה הארץ צלמות באוזן לא עבר בה אוש ולא ישוב אדם שם: ⁷ ואיתם אל הארץ הכרמל לאכל פרעה וטוגה ותבאו ותטמאו את ארץ נחלתי שמהם לתוכבה: ⁸ הכהנים לא אמרו אלה אדוניה אלא ידועו והרעים פשעו כי והגבאים נבאו בפועל ואחריו לאיישלו הלא: ⁹ לכן עך אריב אתם נאמיה ואיתם בניכם ארבע: ¹⁰ כי עברו אשי כתמים וראו זקדר שלחו והתבוננו ממד וראו לנו היה קאות: ¹¹ ההייר גוי אליהם וממה לא אליהם ועמם המיר קבוע בלוא וועל: ¹² שעם שמיים על הארץ ושערו חרבנו מאד נאמיה: ¹³ כי שמיים רעות עשה עמי עזבו מוקור | מום חם לחצב להם באורת נשברים אשר אייכלו המים: ¹⁴ העבד ישראל אם יlid בית הוא מדוע היה לך: ¹⁵ עליו ישאג כפרים נתנו קולם וישתו ארצון לשמה עיר נצתה מבל' שב: ¹⁶ גם-בנין ותחfans רעו זקדר: ¹⁷ הלו זאת תעשה לה עזבנה את יהוה אלהיך בדרכך: ¹⁸ עיטה מה לך לזרר מזרים לשנות מני שחר וומר לזרר לשנות מי נברה: ¹⁹ תיסרך רענן ושבותיך תזכךך דען וראי פירע ומר עזבן את יהוה אלהיך ולא פחדתני אליך נאם אדוני יהוה צבאות: ²⁰ כי מעולם שברתי עלה רעה אמרתך ותאמרי לא עבד כי על כל גבעה גבעה ותחת כל עץ רענן את צעה זונה: ²¹ ואנכי נטעתיך שלק כליה רעה אמרתך והפקת לי סורי הגוף בכריה: ²² כי אמת-תכוביס בונתך ותרביה לך בירת נכתם עזון לפניהם ואם אדוני יהוה: ²³ איך תאמרי לא נתמאתי אבורי הבעלים לא הלקתי ראי דרכך בזיא מטה עשית בכרה קלה משוכחת דרכיה: ²⁴ פרה | למד מדבר בזאת נפשו שאפה רוח מתאנתה מישיבנה כל מבקשה לא יעלפו בחדשה ומיצואה: ²⁵ מנענו רגלה מיחף וגורן מצמאה ותאמרי נושא לאו כי אהבתני זרים ואחריהם אלה: ²⁶ בבחשת גב' כי ימלא כן הבושה בית ישראל המ מלכים שריהם וכובניהם וככיאיהם: ²⁷ אמרים לעצם אביה ולא בן את יולדתני כי פנני אליו עזר ולא פנים גבעת רענתם יאמרו אלהון אשר עשית לך יקומו אמרו שיעון בעת רענן כי מספר עיריך הי אליך יהודה: ²⁹ למה תריבו אליו כלכם פשעתם כי נאמיה: ³⁰ לשוא הכתית את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרביכם נראיכם כאריה משחית: ³¹ הדור אטם ראי דבריה המקדש היה לישראל אם הארץ מושע אמרו עמי רכנו לוא נרבנאה עוד אליך: ³² הנטשך בתוליה עדיה קשירה ועמי שכחוני נימים אין מספר: ³³ מה-טיטיבי דרכך לבקש אהבה לה וכן גם אהבה רעלות למדתי את זרכך: ³⁴ גם בככיבור נמצאו גם נפשות אבויים נקדים לא-במחתרת מצאיהם כי על כל אלה: ³⁵ ותאמרי כי נקיי אך שב אפו מופיע הנני נשפט יותר על אמרך לא חטאתי: ³⁶ מה-טיטיבי מאי לשנות את זרכך גם מנצחם תנבוש כאשר-בשנת מאשו: ³⁷ גם מאי זה תצאנו יידוך על ר' אשר כי מאס יהוה במבטהיך ולא מצלחי להם:

Chapter 3

לאמרך הנה שליח אוש את־יאשתו והלכה מאותו והייתה לאיש־אחור היישוב אללה לעוד הלוֹא חנוך תחנוף הארץ היא ואות נזיות רעים רבים ושוב אל נאמיהה:² שאירועון על־שׁפּים וראו איפה לא שאלת על־דרכיהם שבות להם כערבי במדבר ותחנפי ארץ בוגנויתו וברעתה:³ יומנו רבבים ומלקוש לוא היה ומוץ אשה זונה היה לך מאנת הכלים:⁴ הלוֹא מעטה קראתי לי אכְלָף נער אטה:⁵ בונטו לעלם אמ־ישם לנצח הנה הנה ותעש הרעות ותוקל:⁶ ויאמר והה אל במי ישינו הפלר הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היה על־כל־הארץ גביה ואל־תחת כל־עץ רענן ותוני שם:⁷ ואמר אחריו עשותה את־כל־אללה אליו תשוב ולא־שבה ותראה בונקה אהותה והודה:⁸ וארא כי על־כל־אלות אשר נאפה משבה ישראל שלחתיו ואtan את־ספר קריתני אלה ולא־ראה אונדה בכל־הארץ כי אם־בשקר מקהל זונתה ותחנוף את־הארץ ותנאך את־האבן ואת־העץ:¹⁰ וגמ־בכל־זאת לא־שבה אליו בונדה אהותה והודה בכל־הארץ כי אם־בשקר נאמיהה:¹¹ ויאמר יהוה אל צדקה נפשה משבה ישראל מבונדה יהודה:¹² אך ורק אמרת את־הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאמיהה לוא־איפיל פון בכם כי חיסיד אמי נאמיהה לא אטוט לעולם:¹³ אך ענור כי בהינה אל־יר פשעת ותפרק את־דרכלך לזרום תחת כל־עץ רענן נקולי לא־שמעתם נאמיהה:¹⁴ שבוי בנים שובים נאמיהה כי אני בעליך בכם ולכך תחנוף את־כם אחיך מער שבים ממשפחה והבאתי אתכם ציון:¹⁵ ננתתי לכם רעים כלבי ורען אתכם דעה והשפיכל:¹⁶ והיה כי מרבו פוריTEM בא־רץ בימים ההם נאמיהה לא־יאמרו עוד ארונות־ברית־יהודה ולא־יעלה על־לבך ולא־יכריזו ולא־פלידו ולא־עשה עוד:¹⁷ בעת היהיא וקראו לירושלים כסא והוא נזקן כל־הארץ לשם יהוה לירושלים ולא־ילכו עוד אחריו שוראות לבם הרעים:¹⁸ בימים ההם ולכי בית־יהודה על־בֵית־ישראל וישראל ויבאו וחדו מארץ צפון על־הארץ אשר הנחלתי את־אבותיכם:¹⁹ ואני אמרתי איך אשתק בבניהם ואטרול־ארץ חמודה נחלת צבי צבאות גוים ואני אמר אבי־תקראו־לי ומאנמי לא תשבו:²⁰ אכן בונדה מה מרעה כן בגדתם ביה וישראל נאמיהה:²¹ קוֹל על־שׁפּים נשמע בכם תחנונו בון־ישראל כי העוז את־דרכם שכךו את־יהה אלהים:²² שבוי בנים שובים ארפה משובים נאמיהה לנו לך כי אתה והה אל־הנין:²³ אכן לשקר מבעות המון־הרים אכן ביהה אלהינו תשועת־שראל:²⁴ והבשת אכללה את־יגיאע אבותינו מפעורינו את־צאנם ואת־בקום אות־בניהם ואת־בניהם:²⁵ נשבבה בבשנותנו ותכסנו קליפותנו כי יהוה אלהינו חטאנו ואבויינו ועד־היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו:

Chapter 4

אם־תשוב ישראל | נאמיהה אליו תשוב ואם־תסיר שקוציך מפני ולא תנוד:² ונשבעת־חיהה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בז גוים ובז תהלהס³ פיככה | אמר יהזה לאיש יהודה ולירושלים ניר לכם ניר ואל־תערעו אל־קוץם:⁴ הימלו יהודה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה ושבו וירושלים פרטצא לאש חמה ובירדה ואנו מקבה מפני רע מעליךם:⁵ הגידו יהודה בירושלים המשמעו ואתמו ותקשו שופר בא־רץ קראנו מלוא ואמרתו האספסו וגבואה אל־ערי המבצח:⁶ שאוינס צנעה העוז אל־תעמדו כי רעה אני מזפן ושבר גдол:⁷ עליה אריה־קסבּו ומשות וזמ נסע ציא ממקומו לשום ארץ לשמה עלה תצינה מאין ישב:⁸ על־זאת חגרו שיקים ספדי והיללו כי לא־שב ברון אריה־יהה ממנה:⁹ והיה ביום־האה נאמיהה אבד לבהמלה ובבְהַר ולב השרים נשמעו הכהנים והנביאים ותמה:¹⁰ ואמר יהוה אכן אכלה השאות לעם הזה וירושלים לאמר שלום היה לך ונגעה חרב עד־הגעש:¹¹ בעת היהיא ואמר לעם־זה ולירושלים רום צח שפיט במדבר דרך בתהמי לוא לזרות ולא להבר:¹² רום מלא מלאה יבוא לעתיה גמ־אכני אדבר משפטים אותם:¹³ הנה | עננים עליה וכוספה מרכבתינו קלי גבשין סופיו איזו לנו כי שקדנו:¹⁴ בבטן מרעה לבן־ירושלים למן תישע עד־הוּת תלון בקורבן מחשנות אונן:¹⁵ קוֹל מאייד מזון ומשמעו און מהר אפרים:¹⁶ הזכירנו לאוים הנה השמעו על־ירושלים נארים באים מארץ המפרק ויתמן על־עדי יהודה קולם:¹⁷ בשמרי שעיל היליה מסבב פיאוטי מרתמה נאמיהה:¹⁸ דרכך ומעלך עשו אלה לך זאת רעתר כי מר כי גען עד־לבך:¹⁹ מען | מען | אחולה קירות לב הימה־ל לב לא אקראי שקוֹל שופר־שמעה נפשי תרעوت מלתקה:²⁰ שבר על־שבר נקרא כי שגדה כל־הארץ פתאום שדדו אלהי בצע וירעתו:²¹ עד־המִתְאַרְאֵנָס אשמעה קוֹל שופר:²² כי | אויל עמו אוית לא ילוֹא בנים סקלים המה ולא נבונים המה חכמים המה להקל ולהיטיב לא־ידעו:²³ ראית־י את־הארץ והנה־תיהו ובהו ואל־השיטים און אוטם:²⁴ ראית־ההלים והנה רעשין וכל־הגבנות התקלקלו:²⁵ ראי־י והנה און האדים וכל־עוף השיטים קדדו:²⁶ ראית־י והנה הכרמל המזרב נטענו מפניהם יהודה פטני חרן אוטם:²⁷ כי־כה אמר יהוה שסמה תהיה כל־הארץ וכל־הלאה לא־אעשה:²⁸ על־זאת תאבל הארץ וקדרו השיטים ממעל על־כידברתי יומתי ולא נחמתו ולא־שב ממנה:²⁹ מקהל פרש ולמה קשחת ברכות־כל־העיר בא בטעים ובכפים עלן כל־העיר עזבה ואירושב בון־אוש:³⁰ ואתי שדור מה־התעש כי־תלבש שן כי־תעדני עד־זקב כי־תקער בפור עירך לשוא תטייף מסוכך עגבים ופשר יבקשו:³¹ כי קוֹל כחולה שמעת צרה קובל בתזין התיטם תפיש כפיה או־ינא ל כי־עיפה נפשי להרים:

Chapter 5

שוטטו בחוץ ירושלים וראונה ודעו ובקשו ברוחב־תיה אם־תמצאו איש אמ־יש עשה משפט מבקש אמונה וascal לה:² ואם חיהה נאמרו لكن לשקר ושבעו:³ היה עיניך הלוֹא לא־מזהה הכתה אתם ולא־תחלו כל־תם פאנטו קמות מושר חזקו פניהם משלע מאננו לשוב:⁴ ואני

אמורתי ארכדים הם נואלו⁵ כי לא ידעו דרך יהוה משפט אליהם: אלכה ליל אל-הגדלים ואדבירה אותם כי הינה ידען דרך יהוה משפט אליהם אך הינה ייחדו שבריהם על גונקו מוסרת: ⁶על-כן הינם אריה מער ואב ערבות שדרם נמר שקד' על-עריהם כל-היה צאת מהנה ווירר כי רבנו פשעיהם עצמן משבותיהם: ⁷אי לאות אסלו ח'לך בניר עזובני ישבעו בלא אלהים ואשבע אוטם ונאנפו ובית זונה יתפוזו: ⁸סוסים מיניהם משכים הינו איש אל-אשת רעהו יצחלו: ⁹העל-אללה לא-אפקד נאמ'יה הינה ואם-בגוי אשר-כה לא תתנקם נפשיס ¹⁰על' בשורתה ושותו וכלה אל-תמעשו הסירו נטישותה כי לא ליהוה המה: ¹¹כי בגוד נח' ב' בית ישראל ובית יהודה נאמ'יה הינה: ¹²כך-שה ביהוה ואהנו לא-היא הוא ולא-תבונא על'נו רעה וחרב וריבע לא נרא: ¹³ובגבאים יהוע לרים ודבר אין בהם כי יששה להם: ¹⁴לכן כה-הארם היה אלהי צבאות ים דברכם את-הזהב הזהה הנני נתן דברי בפוך לאש והעם הזה עצים ואכלתם: ¹⁵הנני מביא עליים גו מפרקתך בית ישראל נאמ'יה הינו | איתון הוא גו מעולם הוא גו לא-תמער לשונ' ולא תשגע מה-הזהב: ¹⁶אשפחות קבר פותח כלם גבורים: ¹⁷ואכל קצור ולחמן יאלל' בניר ובנ'יויר אכל צאנך ובקער יאלל גפנק ותאניך ורשע ערי מבצריך אשר אתה בתה בותה בנהה בחרב: ¹⁸וגם בימים המה נאמ'יה הינה לא-ਆשנה אתם כליה: ¹⁹והיה כי תאמרו תחת מה שעשה היה אלתינו לנו את-כל-אללה ואמרת אליהם כאשר עבדתם אותו ותעבדו אלתי נבר-ארצכם כן מעבדי זרים בארץ לא لكم: ²⁰ההינו זאת בבית יעדקב והשמיועה בהזדה לאמר: ²¹שטעמ-ו-נא זאת עם סכל ואין לב עינם להם ולא ישמעו: ²²האות לא-תיראו נאמ'יה אם מפנ'ך לא תחילו אשר-שמתי חולג'בון לימי קקע'לים ולא יערנו ויתגעשו ולא יוכלו והם גלו ולא יערנו: ²³ולעת הזה הוה לב סורר מורה סרו ולכו: ²⁴וא-יאתמו בלבבם נרא נא-את-יהה אלתינו הננו נשם וירא ומלקוש בעתנו שבעות חקנות קציר ושמידלנו: ²⁵עונתיכם הטודלה וחטאתיכם מנגנו הטוב מכם: ²⁶כינמץאו בעמי רשותים ישור' כשן וקושים היצבו משיחת אנסים ולכדו: ²⁷ככלוב מלא עופר בתיהם מלאים מרמה על-כן גלו ויעשרו: ²⁸שמננו עשותם גם עברנו דביר-ירע דון לא-Ճנו דון יתום יאלחו ומשפט אבויים לא שפטו: ²⁹העל-אללה לא-אפקד נאמ'יה אם-בגוי אשר-כה לא תתנקם נפשיס ³⁰שמה ושערולה נהויה הארץ: ³הגבאים נבא-וב-שקר והכחנים וידן על-ידייהם ועמי אבבו כן ומיה-תמעשו לאחריתה:

Chapter 6

¹העוז | בני בנימן מקרוב ירושלים ובתקוע שופר ועל-ביהת הכרם שאנו משאות כי רעה נשקפה מצפון ושור גזול: ²הנהו וההמענה דמיית' בתצין: ³אליה יבואו רעים וудרים מתקען עליה אקלים סובב רעו אש את-יה: ⁴קדשו על'יה מליחמה קומו ונעללה בצתהם או' לנו כיפינה הרים כי גטו צללי-ערב: ⁵קומו וועללה בליל' ובשימותה ארכומוניה: ⁶כי אמר'יה צבאות כרתוי ושקע על-ירושלם סללה היא העיר הפוך כליה עشك בקרבה: ⁷כח-קיר בור מימייה כו הקורה רעטה חמס א' שד' ישמע בה על-פני תמיד חלי ומכה: ⁸הוסרי ירושלים פרתקע נפשי מפרק פרשא-טוך שטעה ארץ לא נושא: ⁹כה אמר'יה צבאות עול' וועל' כבוגר השב' זך בוצער על-סללות: ¹⁰על-ת' אדבירה וauseה ושמעו הרגה ערלה איזם ולא יקל' להקשיב הינה דביר-יהה היה לסת לחקר לא-חפץ-ב-ה' ¹¹אות-חמת' יהוה | מלאת' נלא-ית' הכל שפרק על-יעול' בחוץ ועל סוד בחרום ייחדו כי-גמ' איש עמי-אה' ולכדו וכן עמי-מלא' נמי: ¹²ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשימים ייחדו כי-אתה את-יה' על-ישבי הארץ נאמ'יה: ¹³כי מקטנים עיד-גוזלים כלו בוצע בעט ומנבאי ועד-כ'לון כלו עשה שקר: ¹⁴וירפאו את-שב' עמי-על-נקלה לאמר שלום | שלום ואן שלום: ¹⁵הבש' כי חועבה עשו גם-בוש' לא-יבשו גם-הקלים לא ילו' לען' לפול' בנפלים בעתק-פקודתם יכשלו אמר' יהוה: ¹⁶כה אמר' יהוה עמדו על-דרכים וראו וראה | לנtabות עול' איזה דרך הטוב ולכוב' ומצאו מרגוע לנפשם ואמרו לא גלן: ¹⁷ונקומי עלייכם צלים הוקשיבו לעול' שופר ואמנו לא נקشب: ¹⁸لكן שמעו הרגה ודע ערה את-א-שרbam: ¹⁹שטעי הארץ הנה Anc' מביא רעה אל-העם הוה פרי מחשבותם כי על-דב' לא הקשיבו ותו-& ומאס-ה' ²⁰למה-זה לי לבוע' משבא טובא וקנה הטוב מאץ מרתק על-ותיכם לא לרוץ' ובחיכם לא-ערבו לי: ²¹لكן כי אמר' יהוה הנני נננו אל-העם הוה מכם ויכשל גם אבות ובני ייחדו שוכ ורען יאבדו: ²²כה אמר' יהוה הנה עם בא מארץ כאיש צפון וגוי גזול עטור מירכתי-ארץ: ²³קשת' וכיזון ייחדו אCKER הוא ולא ירholm כט' ה'ם ועל-סוסים ירכבו ערז' כאיש מליחמה עלי' בתי-צין: ²⁴שמענו את-ישמען רפין יידין צורה קחו'תנן חיל קו'לה: ²⁵אל-תצא השה' ובדרה אל-תליך כי חרב לא-ב מגור מסובב: ²⁶בת-עמ' חג'ר-יש' והתפלשי באפר אבל' ויחיד' עשי' ל' מסף תמרורים כי פותאם ב'א ה-ש'ד עלי': ²⁷בחון ננתניך בעמי מבריך ותצע' ובכתנת את-דריכם: ²⁸כלם סר' סור'ים היל' ריכ' נחתשת וברצל כלם משיחיתים ה'הה: ²⁹ונחר מפק מ Ashton גפרת לשוא צרף צרף ורעים לא נתקה: ³⁰קסף נמאל' קראו להם כי-מאס יהוה ב'ם:

Chapter 7

¹הדבר אשר הינה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר: ²עמדו בשער בית יהוה וקראת שם את-הזהב הזהה ואמר'ת' שמעו דבר-יהה כל-יהודה הבאים' בשעריהם האלה להשתחוו ליהוה: ³כה-אמר' יהוה צבאות אלקי' ושואל היטיבו דרכיכם ומעליכם ואשכנה את-תלם במקום הזהה: ⁴אל-תבטחו לכם אל-דב' המשקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היל' יהוה ה'הה: ⁵כי אמי-היטיב' משליבו במוקם הזהה וא-ת-קע'ליכם אם-יעשן' געשו משפט בין איש ובין רעה: ⁶גר' יתום ואלמנה לא תעשך' ועם נל' אל-תשפכו במוקם הזהה ואמר'ת' אלהים אחרים לא תלכו לרע לך' ⁷ושכנתי אתכם בפקידם הזהה באל-ארץ אשר נתתי לא-בתוכים למן-עולם ועד-עולם: ⁸הנה אתם בטלים לכם על-דב' המשקר לבתני הוועל': ⁹הגב' רצם ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל' ומלו' אחרני אליהם אחרים אשר לא-ידעתם: ¹⁰ובאותם ועמדתם לפני בית הזהה אשר וקראי-שמי עלי'

ואמרתם נצלנו למען עשות את כל התוצאות האלה:¹¹ המעתת פרצום היה הבית הזה אשר־נקרא־שמי עליו בעיניכם גם אני הנה ראיינו אמרתיה: ¹² כי לכו־נא אל־מקוּמי אשר־בשלו אשר שכנית שמי בראשונה וראוי את אשר־עשיתי לו מפנִי רעת עמי ושראל: ¹³ ועתה יען עשותכם את־כל־המעשים האלה נאמ'־יה וadb'ר אליכם השם זכר ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עשיתו לבית | אשר־שמי עליו אשר אתם בטעים בול פלkom אשר־נתתי לכם ולא בותיכם כאשר עשיתו לשלא: ¹⁵ והשלכתו אתכם מעלה פנִי כאשר השליך את־כל־את־כל־תפלל | بعد־העם הזה ואל־תשא בעדם רנה ותפלתך ואל־תפצע־יבי כי־איןני שמע עתך: ¹⁷ האינגד ראה מה הפעה שעשים עברי ויהודה ובחוות ירושלים: ¹⁸ הហבנ'ם מליקיטים עצום ווואות מבערים אטה־האש והנישים לשוט בזקע לעשות כוג'ם למלכת השם ווהס' נסכים לאלהים אחרים למען הкусני: ¹⁹ האווע הם מכוסים נאמ'־יה הלו אטם למען בשית פניהם: ²⁰ וכן כה אמר | אדני וזה הנה אף וחתמת נתקת אל־המקום הזה על־האדם ועל־עץ השעה ועל־קבבה מה ועל־פְּרִי האדמה ובערה ולא תכבה: ²¹ הנה אמר יהוה צבאות אלתו ישראל על־זבחיכם ספו על־זבחיכם ולא צביהם ביום הוציאו אותם מארץ מצרים על־דבורי עלה ושבה: ²³ כי אם־את־הדבר הזה צוית אותם לאמר שקען בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיליל לעם ובלכטם כל־הדריך אשר אצוה אתכם לעמן יטב لكم: ²⁴ ולא שמעו ולא־הטנו את־אזונם וילכו במצוות שוררות בשרוות לבם הרע וייחו לאחור ולא לפנים: ²⁵ לדוריהם אשר יצאו אגוזיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את־כל־עבדי הנבאים ים השם ושלות: ²⁶ ולוא שמעו ולא יענכה: ²⁷ ודברת אליהם את־כל־הבדרים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענכה: ²⁸ אמרת אליהם זה הגו אשר לא־שמעו בקהל יהוה אלהי ולא ליהו מושך אבדה האמונה ונברחת מפייהם: ²⁹ גען נזרך להשליכי ושאי על־שדים קינה כי מאס והוא ויטש את־דור עברתנו: ³⁰ כי־עשה ביהודה הרע בעיניו נאמ'־יה שזקיאותם שבית אש־נקרא־שמי עליון לטמא: ³¹ במו במוות התפת אונר בגיא נר罕ם לשורף את־בניהם ואת־בניהם באש אשר־לצוי ולא עלתה על־לבבם: ³² וכן הנה־היהם באים נאמ'־יה ולא־יאמר עוד התפת־גיא ברהנום כי אס־גיא ההרעה וכבר־הו בתפת מאין מקום: ³³ וזה־הה נבלת העם הזה למאלל לעזב השמים ולברחת הארץ ואין מחריד: ³⁴ והשפטנו | מעני יהודה ומוחצות ירושלים קול שנון וקול שמה קול חיקן וקול כליה כי לחרביה תהיה הארץ:

Chapter 8

¹ בעת ההיא נאמ'־יה ויציאו את־עצמות מלכיה־הודה ואת־עצמות־שרון ואת־עצמות הכהנים ואת עצמות יושבי־ירושלם מכביריהם: ² ועתהם לשנש ולירח ולכל | צבא השם אשר־אהבם ואשר־עבדם ואשר־הלקן אחריהם ואשר־דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על־פנֵי האדמה והיון: ³ נובחר מות מלחמים לכל השארית הנשארים מורה משפטה קרעה הוצאה בכל־המקומות הנשארים אשר הדחתם שם נאם יהוה צבאות: ⁴ אמרת אליהם כה אמר יהוה היפול ולא יקומו אס־ישוב ולא ישוב: ⁵ מודע שובב העם הזה וירושלם משבה נחת החזקן בתרמלה מאננו לשוב: ⁶ הקישבתי ואשמע לוא־כן ודברו אין אווש נחם על־רעתו לא אמר מה עשייתן כליה שב במרוצות כסוס שוטר במלחמה: ⁷ גמ־יחסידה בשימים ידע מוענין ותר וסוס וענור שמןו את־יעת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: ⁸ איך תאמור חכמים אוכנו ותורת יהוה אוכנו אוכנה הינה לשקר עשה עט שקר ספרם: ⁹ הבשו חכמים חתו ולצד הינה בבדריה הינה פאסו וחכמתימה להם: ¹⁰ לכן אונן את־נישיהם לאחרים שודיהם לירשים כי מקטן ועד־גדול כליה בעז מנביא ועד־כלה כליה עשה שקר: ¹¹ יירטו את־שבר בתעמי על־בקלה לאמר שלום | שלום ואין שלום: ¹² הבשו כי תועבה עשו גמ־יבש לא־יבשו והכלם לא־יילו וכן פלו בנפליהם בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה: ¹³ אס־איסים נאמ'־יה אין ענבים בגען ואון תנאים בטהנה והעליה־גבול אונן להם ויבורם: ¹⁴ על־מה אוננו שיבים האספנו ובבזא אל־ערי המבצר ונדמה־שם כי יהוה אלהינו הדמנו ושהקנו מיראש פָּטָה לנו ליהו לשלים ואין טוב לעת מרפה והנה בעטה: ¹⁶ מוקן נשמע נחרת סוסיו מוקל מצהילות אביו רעשה כל־הארץ ייבואו ויאכלו ארץ מלואה עיר ושב בה: ¹⁷ כי הנה משליח בכם נחשים צפנעים אשר־יירחם למש ונסחו אתכם נאמ'־יהה: ¹⁸ מבליות עלי־יגן עלי־דבֶּך: ¹⁹ הנה־הקל שועת בתעמי מארץ־מרחוקים היהו און בצעון אס־מלך אין בה מודיע הкусוטי בפסליהם בהבל נבר: ²⁰ עבר קוצר כליה קוץ ואונחנו לאו: ²¹ על־שבר בתעמי השברתי קזרתי שמה היזקעתי: ²² הצרי אין בגלעד אס־רפיא אין שם כי מודיע לא עלתה ארכת בתעמי:

Chapter 9

(8:23) קיימן ראשיהם עיני מקור דמעה ואבאה יומם ולילה את חללי בת עמי: 9

(1) מיריתני במדבר מלון־ארחים ואעזה את־עמי ואלה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים: ³ (2) יידרכו את־לשונם קשותם שקר ולא לאמנה גברו בארץ כי־ברעה אל־רעיה | יצאו ואוית לא־ידעו נאמ'־יהה: ⁴ (3) איש מרעהו השמרו ועל־כל־אח עזוב עזוב וככל־גע רכבל יהלה: ⁵ (4) איש ברעהו ההתלו ואמת לא ידברו למך לשונם דבר־שקר העונה נלאו: ⁶ (5) שבטה בטור מרמה מאנן דעת־אותי נאמ'־יהה: ⁷ (6) אכן כה אמר יהוה צבאות הנה צורף ובחנותים כי־אור עשרה מפני בת עמי: ⁸ (7) חז שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את־רעיה ידבר ובקרבו ישים ארבו: ⁹ (8) העלה־לה לא־פקידם נאמ'־יהה אם בני־אשר־כהה לא תתנקם נפשיכם ¹⁰ (9) על־ההרים אשא בכני ונחי ועל־באות מדבר קינה כי נצחות מבל־איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוז השמים ועד־בבמה נגידו הלא: ¹¹

¹⁰ וְנִתְחַי אֶת־יְרוּשָׁלָם לְגָלִים מֵעַן תְּפִים וְאֶת־עֲרֵי יְהוָה אֲתָן שְׁמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב: ¹¹ מִיהִיא שְׁחַקְתָּם וְיָבַן אֶת־זָאת וְאֶשְׁר דָּבָר פִּי־יְהוָה
אֲלֹוֹ וְיַגְדֵּה עַל־מָה־אָבְקָה הָאָרֶن נִצְתָּה כִּמְדֹבָר מִבְּלִי עַבְרָס: ¹² וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־עַבְרָם אֶת־יְהוּדָה אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וְלֹא־שְׁמַעַן בְּקָלוֹ
וְלֹא־הָלַכוּ בָּהּ: ¹³ וַיָּלֹכוּ אֶחָדָי שְׁרָכָת לְבָם וְאֶחָר־הַבָּעֵלִים אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם אֶת־יְהוּדָה אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וְלֹא־שְׁמַעַן בְּקָלוֹ
מְאַכְּלָם אֶת־הָעָם הָהָרָה לְעָנָה וְהַשְׁקִיתִים מִירָאשׁ: ¹⁴ וְפִצְׁחוֹתִים בְּגָוֹם אֲשֶׁר־לֹא יָדְעוּ הַמָּה וְאֶבְכָּתִים וְשְׁלַחְתִּי אֶחָרֵיכֶם אֶת־יְהָרָב עַד
כָּלֹתוֹ אֶת־עַמּוֹם: ¹⁵ כִּי אָמַר־יְהוָה צְבָאות הַתְּבִונָנוּ וְקָרָאוּ לִמְקוֹן אֶת־הַחַמֹּת שְׁלֹחָן וְתָבָאָה: ¹⁶ כִּי־יָצַבְתָּנוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְתָשַׂבֵּחַ
עַל־נוּ נְבָהָרָה וְתְּרַדְּבָה עַל־נוּ דָמָה וְעַפְעָפָנוּ יְלֹוֹתִים: ¹⁷ כִּי קָזֵל נְהִי נִשְׁמַע מֵאֵיר שְׁדָדָנוּ בְּשָׁנוּ מֵאֵד כִּי־עָזַבְנוּ אֶרֶץ כִּי־הָשְׁלִיכָה
מִשְׁכָּנָותֵינוּ: ¹⁸ כִּי־שְׁמַעַנָּה נְשִׁים בָּרִיהָה וְתַקְהַנָּה אֶזְנָכֶם דָּבָר־פָּיו וְלִמְדָנָה בְּנֹתִיכֶם נְהִי וְאֶשְׁה רַעֲתָה קְיֻמה: ¹⁹ כִּי־עַלְלה מוֹת
בְּחַלְבָּנוּ בָא בְּאֶרְמָנוֹתֵינוּ לְהַכְּרִית עַל־מָחוֹץ בְּחוֹבוֹת: ²⁰ כִּי־בָרִיהָה וְנִפְהָרָה גְּבָלָת הָאָזְם כִּדְמֹן עַל־פָּנֵי הַשְׁדָה וְכַעַמֵּר
מַאֲחָרֵי הַקָּצָר וְאַיִן מַאֲסִיף: ²¹ כִּי אָמַר־יְהוָה אֶל־יְהָרָב עַל־תְּהַלֵּל חַכְמָתָךְ וְאֶל־יְהָרָב גְּבָרָתָךְ וְכַעַמֵּר
כִּי אָמַר־בָּאָתָה וְתַהְלֵל הַמְּתַהְלֵל הַשְּׁלֵל וְדַע אָתָּה כִּי־בָרָהָה חַפְצָתִי נְאֶמְרָה יְהוָה: ²² כִּי אָמַר־יְהוָה
בָּאַיִם נְאֶמְרָה יְהוָה וְפִקְדָּתִי עַל־כָּלִימָול בְּעַלְהָה: ²³ עַל־מִצְרָים וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־אֶזְרָחָם וְעַל־מִזְרָחָם וְעַל־קָצָבָאָה וְעַל־קָצָבָאָה פָּהָה הַשְׁבִּים
בְּמִדְבָּר כִּי כָּל־הָגּוֹם עַרְלָיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל עַרְלִילָבָס:

Chapter 10

¹ שְׁמַעַנָּה אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה עַל־כָּלֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל: ² כִּי | אָמַר יְהוָה אֶל־דָּבָר הַגּוֹם אֶל־תְּלַמְּדוֹ וּמְאֹתָות הַשְׁמִים אֶל־תְּמִתּוֹ כִּי־יִתְחַתּוּ הַגּוֹם
זְהַמָּה: ³ כִּי־יִתְחַקּוּת הַעֲמִים הַבְּלִי הָאָוֹן כִּי־עַזְבָּר מִיעּר כְּרָתָן מִשְׁעָה יִדְיְחַרְשׁ בְּמַעַצָּד: ⁴ בְּכָסֶף נְזַקְבָּר יִפְהָרָה בְּמִסְמְרוֹת וּבְמִקְבּוֹת יִמְזְקָם וְלֹא יִפְיקָה:
⁵ כַּתְּמֹר מַקְשָׁה הַמָּה וְלֹא יִדְבָּרנוּ נְשָׂא כִּי לֹא יִצְעָדוּ אֶל־תִּירְאָנוּ מִמָּם כִּילָא יַרְעָו גְּמִידָה יִתְבּוֹרְטוּ אֶל־יְתִהְלָל עַל־עַשְׂרָה בְּעַשְׂרָה
שְׁמַך בְּגַבְרוֹה: ⁷ מַיְדָא וְרַא כָּל־מָלְך הַגּוֹם כִּי לְכָן אֶת־הַתְּבִונָה כִּי־בְּכָל־חַמְכָה הַגּוֹם וְבְכָל־מְלָכָות מַאֲוִין כִּי־בְּכָל־בְּגָלִים
הָאָוֹן מַרְקָע מַתְרִישׁ וּבָא וְזָהָב מַאוֹפָד מִשְׁעָה חַרְשׁ וְיִצְרָב תְּכִלָּת וְאֶרְגָּמוֹן לְבִשְׁמָשׁ חַקְמִים כְּלָמִים ¹⁰ יְהוָה אֱלֹהִים
הָאָוֹן־אֱלֹהִים חַיִם וּמָלֵך עַל־עוֹלָם מַקְצָפוֹ תְּרֻעָשׁ הָאָרֶץ וְלֹא־יָכְלָה כְּלָמִים זַעַם: ¹¹ כִּי־בָרָהָה מַאֲמָרְנוֹ לְהָוֹם אֱלֹהָיَا דִּישְׁמָאִי וְאֶרְקָא לְאַעֲבָדוּ יְאַבְדָּנוּ
מַעֲרָאָה וּמִרְתָּחֹת שְׁמַעַי אֶלְהָה: ¹² עַשְ׈ה אֶרְץ בְּכָהוּ מִכּוֹן תְּבִלָּת הַמְּתַהְלֵל תְּמַנוּ מִום בְּשָׁמִים וּשְׁלָה נְשָׁאים
מַקְצָה אֶרְץ בְּרִקְעִים לְפָטָר עַשְ׈ה וּזְעָזָא רְוחָם אֶמְצָרְתִּי: ¹³ נִבְעַר כָּל־אָדָם מִלְּעָת הַבִּשְׁר קְלִיזְרָר מְפָסֵל כִּי שְׁקָר נְסָכוּ וְלֹא־רְחוֹם בָּם ¹⁵ קְבָל הַמָּה
מַעֲשָׂה תְּעַתְּעִים בְּעַת פְּקָזָתָם יְאַבְדָּו: ¹⁶ לְאַכְּלָה חַלְקָן יַעֲקֹב פִּי־צִירָר הַכְּל הָאָוֹן וְיִשְׂרָאֵל שְׁבַט נְחַלְתָּנוּ הַיְהָה צְבָאות שְׁמוֹ: ¹⁷ אַסְפִּי מִאָרֶץ
כִּי־עַתְּרַתְּשִׁיבָה בְּמַפְצָרָה: ¹⁸ כִּי־כָה אָמַר יְהוָה הַגּוֹן קְוֹל אֶת־יְהָרָב הָאָרֶץ בְּחַכְמָתוֹ וְבְתַבּוֹתָה נִתְחַתּוּ לְהָסָם לְמַעַן יְמִצָּאָה: ¹⁹ אָנוּ לְיִלְשְׁבָרִי חַחָה
מְכַתִּי וְאָנוּ אֶמְרָתִי אֶרְצָה חַלְיָה וְאֶשְׁאָנוּ: ²⁰ אֲהָלִי שְׁדָד וְכָלִימָיטָר מִכְּנָה נְתָקָה בְּנֵי יִצְאָן וְאֶמְרָתִי אֶרְזָעָתִי: ²¹ כִּי־בָעַרְוָה קְרָעָם
וְאֶת־יְהָהָה לְאַדְשָׁו עַל־כָּלָן הַשְּׁלֵלוֹ וְכָל־מְרַעִיתָם נִפְזַּחַת: ²² קְזָל שְׁמָועָה הַגָּהָה בָּהָא וְרַעַש גְּדוֹל מָרָץ צְפָנוּ לְשָׁם אֶת־עֲרֵי יְהוָה שְׁמַמָּה
מַעֲן תְּקִים: ²³ יִתְּעַתְּיִהְיָה כִּי לֹא לְאָדָם דָּרְכוֹ לְאַלְיאִש הַלְּכָה וְהַכּוֹן אֶת־עַצְדָּה: ²⁴ יִסְרָאֵל אֶרְבָּמְשָׁטָט אֶל־בָּאָפָק פָּרִתְמָעָטָן: ²⁵ שְׁפָר
חַמְתָּר עַל־הָגּוֹם אֲשֶׁר לְאַיְלָוֹר וְעַל־מְשִׁפְחוֹת אֲשֶׁר בְּשָׁמָךְ לְקָרָאוּ כִּיאַכְלָה וְכָלָה וְיִבְאָה עַל־הָשָׁמָנוּ:

Chapter 11

¹ הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יְרָמִיָּה מִאת יְהָהָה לְאָמָר: ² שְׁמַעַנָּה אֶת־דָּבָר הַבְּרִית הַזֹּאת וְדָבָרָתִי אֶל־אֶיְשָׁה וְעַל־שְׁבִּי יִרְשָׁלָם: ³ אָמְרָת אֱלֹהִים
כִּי־אָמַר יְהוָה אֶל־הָלָה יִשְׂרָאֵל אֶרְאָרָה אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶת־דָּבָר הַבְּרִית הַזֹּאת: ⁴ אֲשֶׁר צִוְּתָה אֶת־דָּבָר הַבְּרִית בְּזַיִם הַזָּאת אֲיַזְעָרָתִים
מִכּוֹר הַבְּחַלֵּל לְאָמֹר שְׁמַעַנָּה בְּקָלוֹ וְעַשְׁיָתָם אֶת־עַמּוֹד כָּל־אֶשְׁר־אֶצְחָה אֶת־כָּם וְהַיִּתְמַלֵּא לְלֹעֵם וְאֶנְכָּה לְאֶתְמָה לְאֶתְמָה
אֲשֶׁר־שְׁבָעַת לְאָבֹתָם לְתַת לְהָמָר אֶרְצָה בְּתַת חַלְבָּן וְזָבָשׁ כִּי־צִוְּתָה אֶת־יְהָרָב הַזָּאת וְהַצְרָאָתִי לְקָם לְאֶלְהָיָה לְאֶלְהָיָה
בְּעַרְבִּי וְבְּחַזְקָתִי אֶלְהָיָה שְׁמַעַנָּה אֶת־דָּבָר הַזֹּאת וְבְּעַד־אֶלְהָיָה וְמִקְהָיָה יִרְעַזְתִּי: ⁶ אֲשֶׁר־אֶת־כָּל־דָּבָר הַאֲלָהָה
בְּעַרְבִּי וְבְּחַזְקָתִי לְאָבֹתָם לְתַת לְהָמָר דָּבָר הַזֹּאת וְבְּעַד־עַדְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֶלְהָיָה
מִצְרָיִם וְעַד־יְמִינָה הַזָּהָר שְׁמַעַנָּה בְּקָלוֹ: ⁸ לֹא שְׁמַעַנָּה וְלֹא־זָבָשׁ כִּי־צִוְּתָה אֶלְהָיָה וְאֶבְכָּה עַל־לְבָנָה
אֲת־כָּל־דָּבָר הַבְּרִית הַזֹּאת אֲשֶׁר־צִוְּתָה לְעַשׂ וְלֹא־עַשׂ וְלֹא־עַשְׂוָה: ¹⁰ שְׁבָר עַל־עַדְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֶלְהָיָה
הָרָשָׁעִים אֲשֶׁר מִשְׁעַנָּה לְאָבֹתָם לְעַבְדָם הַפּוֹרָה בְּעַד־עַדְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֶלְהָיָה
אֲת־אֶבְוֹתָם: ¹¹ לֹא־כִּי אָמַר יְהוָה הַגּוֹן מִבְּאֵלָהָם רַעַיָּה אֲשֶׁר־לְאֵיקָלוּ לְצִאת מִמְּנָה וְזַעֲקָעָא לְאַיִלְבָר וְלֹא־אֲשַׁמְעָא לְאֵיקָלוּ
וְשְׁבִּי יִרְשָׁלָם וְזַעֲקָעָא אֲלֹהָיָם אֲשֶׁר הַמִּקְטָרִים לְהָמָר וְהַזְּעַשׁ לְהָמָר שְׁבִּי וְזַעֲקָעָא
חַצְוֹת וְרַשְׁלָם שְׁוֹתָם מִזְבְּחוֹת לְבִשְׁת מִזְבְּחוֹת לְקָטָר לְבָעֵל: ¹⁴ וְאֶת־הַתְּפִלָּה בְּעַד־עַדְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֶלְהָיָה
שְׁמַע־בְּעַת קָרָא אֶל־בְּרִיתִי כִּי־בְּעַת מִזְבְּחָה הַמְּזֹמְתָה הַבְּרִיתִי כִּי־בְּעַת
וְפָהָה פְּרִי־תָּאָרָה קָרָא יְהוָה שְׁמַר לְקָנוּ | בְּמֻולָה גְּדוֹלָה הַצִּית אֶשְׁבָּלָה וְרַעַע דְּלִילָות: ¹⁷ וְיָהָה הַדְּעִינָה וְאֶדְעָה אֶזְרָאֵלִיָּה מִעַלְלִיקָה: ¹⁸ וְיָהָה כְּבָשָׂא אֶל־יְהָרָב
לְפִתְחוֹרָאָל וְבֵית יְהָה אֲשֶׁר עָשָׂו לְהָמָר לְהַכְּעָנִי לְקָטָר לְבָעֵל: ¹⁹ וְאֶת־כָּבֵשָׂא לְאַיִל וְיִבְאָה
לְפִתְחוֹרָאָל וְבֵית יְהָה אֲשֶׁר עָשָׂו לְבִחְמָה בְּנֵרְכָתָנוּ מִאֲרָצָה חַיִם וְשָׁמָן לְאַיִלְבָר כִּי־זָהָב
לְבִתְחוֹרָאָל וְלְאַיִלְבָר כִּי־בָּרְעָל | חַבְבָּן מִחְשְׁבָּתָה נְשָׁחִיתָה עַז בְּלִיחָמָה | שְׁבָר עַדְתִּי זָהָב זָקָן בְּתָן

כללות ולב אראה נקמתך מכם כי אליך גליתי אתריבך:²¹ לכן כה אמר יהוה על-אנשי עונתות המבקשים את-נפשהן לאמר לא תנבא בעם זהה ולא תמות בזבוק:²² לכן כה אמר יהוה צבאות הננו פקד עליכם הבוחרים (מעתו ברב בניהם) גננותיהם יפותו ברעב:²³ ישארית לא תהיה להם כי-אביא רעה אל-אנשי עונתות שנת פקצתם:

Chapter 12

¹ צייק אתה יהוה כי אריב אליך אחר משפטים אדבר אותך מדוע דורך רשותם צלהה שלו כל-בגדי בגד:² נטעתם גם-שרשו אילכו גמ-יעשו פורי קרוב אתה בפילים ורחק מכל-וימוקם:³ אתה יהוה ידע לנו תראני במתנת לבי אשר התקם צאן לטבולה והקדים ליום ברזה:⁴ עד-ממי ת Abel הארץ ושב כל-השדה יבש מרעת שב-ביה ספהה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את-אפריתוננו:⁵ כי אתרגלים | רצחה וילאך ואיר תתחרר אתרה-סוטים וארכז שלום אתה בזח ואיך מעשה באזון הירקן:⁶ כי גמ-אחיך ובית-אברך גם-המה בגדו בך גם-המה קראו אחריך מל-אל-תאמן בם כי-זיברכו אליך טבות:⁷ נערת-אתי-בבורי נטעתי את-נחלת נטעי אתי-ידות נפש בך-אברה:⁸ הינה-לי נלתי קאריה בער נתנה צל-בקולה על-כך שונאתה:⁹ הtout צבע נחלתי העיט סבב עלייה לכט אספּו קל-חית השקה התוי לאכליה:¹⁰ רעים רבים שחתנו ברמי בסיסו אתי-חלקתי נתנו אתי-חלקתו חמדי למדבר שטחה:¹¹ שמה לשלמה אבללה עלי שמה גשמה כל-הארץ כי אין איש שם על-לב שפם במדבר באו שדים כי-תרב ליה אכללה מקצרה-ארץ ועד-קצתה גשמה נשלום לבל-בשר:¹² גושנו חסם וקצים קדרו נחלו לא יועלו ובשו מטבחו-תלעם מחרון אפיק-יה:¹³ כי אמר יהוה על-כל-שכני הרים הניעים בנה-כל-הארץ אשר-הנחלתי אתי-עמוי אתי-ישראל הנני נתשם מעל אדים-לטם ואתי-בנית והזקה אטוש מתוכם:¹⁵ הנה אתי-בנינו או-תם אשוב וורחותם והשבותם אוש לנחלתנו ואיש לארכז:¹⁶ אם לא ישמעו ונשתתף אתרה-גנו הנהו נטוש ואבד נאמ-יה:¹⁷

Chapter 13

¹ כה אמר יהוה אליו הלוון וקנית לך איזור פשטים ושמחו על-מתקניך ובמים לא תבאהו:² אקננה את-האזור כדבר יהוה ואשם על-מתקני:³ יה דבר-יה מה צויה אלי שניות לאמר:⁴ קח את-האזור אשר קנית אשר על-מתקניך וком לך פרמה וטנהו שם בזקוק הפסל:⁵ אליך ואטמחו בפרת כאשר צוה יהוה אז:⁶ יהי מקץ ימים ויאמר יהוה אלה קום לך פרמה וקח משם את-האזור אשר צויתך לסתמו-שם:⁷ ואלך פרת ואחפוך ואקח את-האזור מורה-מקום אשר-טמנו-שם והנה נשחת האזור לא יצח לחיל:⁸ וויתו דבר-יה מה אל-לאמר:⁹ כה אמר יהוה בכה אשנויות את-יאון יהודה ואת-גאון ירושלים הרב:¹⁰ העם הזה הרג המאנים | לשמעו את-זכריו ההלכים בשירותם לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתקנות להם ויהי איזור זהה אשר לא-יצח לחיל:¹¹ כי-אשר ידבך האיזור אל-מתקני-יאוש כן הדבקתי אל-א-כל-בונת ישראל ואתי-כל-בונת יהודה נאמ-יה להו לחיות לי-לעם ולשם ולחלה ולתפארת ולא שמעו:¹² אמרת אליהם את-הדבר הזה ס-כה אמר יהוה אלהו של ישראל כל-גנול ומלאין ואמרנו אליך הידע לא גרע כי כל-גנול מלוא:¹³ אמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלך את-כל-שפתי הארץ ההאת ואתי-המלכים השבטים לדוד על-כסאו ירושלים שכך:¹⁴ וגפעתים אוש אל-איזו והאבות והבנאים ניחדו נאמ-יה לא-אחים ולא-אחים והאינו אל-תגבורו כי יהוה דבר:¹⁵ תננו ליהוה אל-ההם כבוד בטרכם יחשר ובטרם יתגפו רוליכם על-הרי נשף וקייטם לאור ושם לא-צלהות שית לערפל:¹⁷ אם לא תשמעו במשפטים תבכה נפשך גנה ודמע תדמע ותיך עיני-דקעה כי נשבה עדר יהוה:¹⁸ אמר למלך ולגבור הושפלו שבו כי ירד מראשותיכם עתרת תפארתכם:¹⁹ גנגב סגורו ואין פתח הגלת יהודה כל-הגלת שלומי:²⁰ שאין עיניכם וראי הבאים מצפונו איה העוזר גנולך צאן תפארתך:²¹ מה-יתאמר כי-יפקע עלייך ואת למות אתם עליך אלף לרשות הלא חבלים-יאחזר כמו אשת לך:²² וכי תאממי בלבך מדוע קראני אלה ברב ענין גנול שוליך בחמסו עקבך:²³ ה-הנ-פּר כושע עזורה ונומר חבר-ברתי גס-אטם תוכלו להליב למני הרע:²⁴ ואפיכם קחשׁ עזבר לרום מדבר:²⁵ גורלך מנ-תדייר מאי נאמ-יה מה-שכחת אothy ותבטח בשקר:²⁶ גם-אני חשפת-שוליך על-פניך ונראה קلونה:²⁷ נאפריך ומצח-ל-תור במת-זעקה על-בכונות בשורה ראות שקוץ או ליה ירושלים לא תטהר אתי מתי עד:

Chapter 14

¹ אשר היה דבר-יה מה אל-ירקחו על-דבורי הבצורות:² אבלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ צחות ירושלים עלתה:³ ואדריכים שלחו צעריהם למם באו על-גבים לא-מצעו מום שבו כל-הם ריקם בשו והקלמו וחפו ראסם:⁴ בעבור האדמה מטהה כי לאייה גשם בא-רץ בשו אקרים חפו ראסם:⁵ כי גמ-אלית בשדה ולדה ועוזב כי לאייה דשא:⁶ פוראים עמדו על-שפום שאפו רום כתנים כלו עיניהם כי-אין עשב:⁷ אם-עוזנו ענו בנו והזקה עשה למן שמרק כירבו משובתינו לך חטאננו:⁸ מוקהו ושראל מושען בעת צרה למה תהה כה-באות וכאורה בטיה לנו:⁹ למה תהיה כאיוש נדלים כנבר לא-יוכל להושע ואתה בקרבנו יהוה ושםך עליינו נקרא אל-תנתקננו:¹⁰ כה אמר יהוה לעם הזה כי אהבו לנעו רגילים לא חישכו יהוה לא רצם עתיה זכר עונם ופקד חטא-ם:¹¹ שאמר יהוה עד-העם הזה לטו-ה:¹² כי

צמו אינני שמע אל-רנטם וכי יעל עלה ומונחה אינני רצם כי בחרב נברע ובזבך אנכי מכה אוטם: ¹³ אמרה אתה | אדני יהוה הנָה
הנְבָאים אומרים להם לא-תירא ריב וריב לא-יהיה לכם כישלים אמת אהן לכם ¹⁴ ואמר היה אל שקר הנבאים נבאים
בשמי לא שלוחתים ולא ציוחתים ולא דברתי אליהם חוץ שקר והם אמורים חרב וריב לא יהיה הארץ בפקודת ה' ¹⁵ וכן אמר היה
על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא-שלוחתים והם אמורים חרב וריב לא יהיה הארץ בחרב נברע יתמו הנבאים ה' ¹⁶ והם
אשר-המה נבאים להם ייחו משלכים בחוץ רושלים מפני | הריב והחרב אין מCKER להמה נשיים ובוניהם בונתיהם ושפכתי עליהם
את-רעתם: ¹⁷ אמרת אליהם אמר-הבר היה תרבה עני דמעה לילה ויום ואית-תקינה כי שבר גודל נשברת בתעלת רעה מכה נבלה
מזה: ¹⁸ אם יצאת הש' והנה חללי-ריב ואם-באת הער ונגה תפלאו ריב כי-גט-ביבא גמ' כן סחרו אל-ארץ ולא-יעס: ¹⁹ והוא
מאסת את-יהודה אם-בציו געלת שמן אל-תגבל כסא כבזק זכר אל-תפר ברייתך אנתנו: ²⁰ הענו היה רשותנו עז
אבותינו כי חטאנו: ²¹ אל-תאצ' לען שמן אל-תגבל כסא כבזק זכר אל-תפר ברייתך אנתנו: ²² הוש בהבל הגוים מגשימים ואם-הشمנים
ויתנו רבבים שלא אתה הוא יהה אלהון נקעה לך כי-אתה עשית את-כל-אליה:

Chapter 15

¹ אמר יהוה אליו אם-יעמוד משעה ושמואל לפני און נפשו אל-העם הזה שלח פועל-פני ויצו: ² היה כי-אמנו אליך הנה גצא אמרת אליהם
כה-אמר היה אשר למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבע לשבע: ³ פרקי-תען עליהם ארבע משפחות נאמ' יהוה
את-החרב מהר ואת-הכלבם לסתוב ואת-ענף השפעים ואת-ההמת הארץ לאכל ולהשחת: ⁴ וגמתיים לוועה לכל מלוכת הארץ בוגל מנשה
בריזוקיהן מלך יהודה על-ה' ואשר-עשה בירושלם: ⁵ כי מיריחומ עלי' ר' ר' ומי יונד לר' ומ' יסור לשאל לשלים לך: ⁶ את-נטשת אוט' נאמ' יהוה
אחרו פלכי ואט אונדי עלה' ואשחותך נלאמי הנקום: ⁷ אורום במורה בשער הארץ שכלמי אבט' עמי מדריכיהם לוא-שבו: ⁸ עצמוני
אל-מנתו מחול ימויים הבאתם הפלת עלה' פתאם עיר ובהלות: ⁹ אמללה' ולדת השבעה נפשה באה
שמשה بعد יומם בזשה וחפה ושאריתם לחרב אתן לפני אוניכם נאמ' יהוה: ¹⁰ אויל' אמי' כי-לידני איש רבי ואיש מדון לכל הארץ
לא-בשיטו ולא-בשובי כל-המקלונים: ¹¹ אמר יהוה אס' לא שרוטך לטוב אט' לא | הפעתי בון' בעת-יעה נטעת צרה אונדאהוב: ¹² הירע
ברזל | ברזל מצפון ונחתת: ¹³ חיל' אוצורי לבן אט' לא במחיר וככל-חטאיך וככל-גבולי: ¹⁴ והערת' אונדאי' בר' לא-דעת
קי-אש קדחה באפי' עלי' טוקד: ¹⁵ אתה יקעת יהוה יזכרנו ופקדנו והנעם לי-מאנ' פאל' אונדאי' אונר' תקחני דע שאית' עלי' בר' חרפה: ¹⁶
דרכ'ך ואכלם ויהי דבריך לי לשונן ולשחתת לבב' כי-יקרא שחר' עלי' יהוה אל-ה' אונאות: ¹⁷ לא-שבט' בסוד-משתקים ואעלו' מפנ' ידר' בגד'
ישבת'ך כי-יעם מלאתני: ¹⁸ למה היה כאב' נצח ומכת' אונשה' מאנ'ה' קרפה' ה' תקה' לי-קמען אוכב' מים לא נאמנו: ¹⁹ וכן אמר יהוה
אם-תשוב ואושיבך לפני תעמד אונטזיא זכר מוזל כפי תקה' ישבו ה' עלה' אלך' ואת-ה' לא-תשוב אליהם: ²⁰ גונתך לעט' ה' להזקת נחשת
צורה וגלתמו אליך ואוניכלו לך כי-אתך אונ להושעך ולמיצילך נאמ' יהוה: ²¹ והצלתיך מיד רעים אונדאי' מכך עריצים:

Chapter 16

¹ יהתי דבר-יהוה אליו אמר: ² לא-תתחק לךacha ול-יהו כי-בניהם גנות בפקודת ה' ³ כי-כח | אמר יהוה על-הבנות היולדים
בפקודת ה' ועל-אמ'ם היולדות אונם ועל-אבותם פולדים אותם בפקודת הארץ: ⁴ ימתו לא יספו ולא יקברו לדון על-פנ'י
האדמה והי' בחרב נברע' כלו' והויה נבלת לער השפעים ולבתמת הארץ: ⁵ כי-כח | אמר יהוה אל-תtab' בית מרום ואל-תל'ר
לשופד ואל-תנד להם כי-אספת' את-שלומי' מאות העמ'ה נאמ' יהוה את-החסד ואת-הרחמים: ⁶ מות' גדים וקטנים באנ'ם לא-קברו
לא-יספדו להם ולא-תנד ולא-קבר להם: ⁷ ולא-יפסדו להם על-אל' לחטן' על-מת' ולא-ישקו אונם כוס תנוזחים על-אל'ם ועל-אל'ם:
⁸ אונת' משותה לא-תבזא לשעת אונם לאכל ולשחות: ⁹ כי היה אונר' היה אונאות אל'ון' ישראל הנען משפט' מון'ה מוקם הזה לעיניכם וביניכם
קען שון וקען שמלה קען חטן וקען כל: ¹⁰ והיה כי-תגיד לעט' ה' את-כל-הבדים האלה' ואומר אליך על-ה' דב' יהוה עלי'ון' את
כל-הרעיה הגדולה' ה' את מוה עזוננו ומוה חטאתנו אשר חטאנו ליהו אלהון: ¹¹ אמרת אליהם על-אשר עזונ' אונת' יהוה וילכו
אחר' אליהם אחרים ויעבדו' וישתחוו' להם ואני עזוב' ואית-תורת' לא שורר: ¹² אתם הרונתם לעשות מאונתיכם והכם הילם איש אחר'
שרותך לבו-הרע לבלו-ה' שמע אל': ¹³ והטלת' אונכם מעל הארץ ה' את עלה הארץ אשר לא-יעט'ם אונם ואונתיכם ויעבדתם שם' את-אליהם
אחרים יומם ולילה אשר לא-אען لكم חנינה: ¹⁴ וכן הנ'ם באים נאמ' יהוה ואיא-אמר עוד' יהוה אשר העלה את-tab' נישראל מארץ
מצרים: ¹⁵ כי אונת' יהוה אשר העלה את-tab' נישראל מארץ צפון ומכל הארץ אש' הדיטם שפה והשפותם על-אל'ם אונת'
אובותם: ¹⁶ הנ'ם שלח לדוגם רבעים נאמ' יהוה ודיגום ואחר'ין' אש' לח'ם צוים' וצדים' מעל כל-ה' ומעל כל-גבעה ומונק'יקי הסלעים:
¹⁷ כי עני על-כל-דריכיהם לא נסתרו מלפנ' ולא-נצפן עזונ' מגנד עזונ': ¹⁸ שלחת' רשותה' נשנה עזונ' חטאתם על-חלם אונר' נבבלת
שקוציאם ותועבנ'תיהם מלאו אונת' נל'ת' ¹⁹ היה עז' ומצע' ומונס' בז'ם צראה אלך' גוים יבאו מאנפס' ארץ' ואמר' אונ-שקר' נחל' אונת' נבל' ²⁰ והעsha-ילו אונם אליהם: ²¹ וכן הנ'ם מודעם בעט' ה' אונדעם אונ-ידי' ואונ-גבורי' יידען' פ' ישמי'
יהו:

Chapter 17

¹ חטאתי והואזה כתבה בעט בצלב בצפין שמיחרה על לות לבם ולקנות מזבחותם ואשרם על ענן על גבעות הגבעות: ³ הדרי בשלה חילג כל אוצרו תיר לב אמן במתר בחתאת הכליבוליך: ⁴ שמטתנה ובן מנחלתו אשר גתמי לך והעבדתך את און באין אשר לא זעט כי אש קדחתם באפי עד עולם ותקדס: ⁵ כה אמר יהוה אדור הגבר אשר בטח באדם שם בשער גדרנו מוקיה יסור לבנו: ⁶ היה ערער בערבה ולא יראה כי נוא טוב ושכן פררים בណבר ארץ מלחה ולא תשבס: ⁷ בדור הגר אשר בטח ביהוה והיה כען | שתו על מים ועל יובל ישלח שרשו ולא ירא כי נוא חם והיה עליה רענן ובשנת בצת לא דיא ולא ימוש מעשות פרי: ⁹ עקב הלב מכל ואנש הוא צי זענו: ¹⁰ אמר יהוה חקר לב בון קלות ולתת לאיש כרכס כפר מעליים: ¹¹ קנא זר לא ימוש עשה עשר ולא במשפט בחציו ימו עזבונו באחריתו יהה נבל: ¹² כסא כבוד פנו מראשו מוקם מקדשנו: ¹³ מקהו ישראל יהה כל עזבון יבשו יסורי הארץ יכתבו כי עזבון מקר מימיחים את יהוה: ¹⁴ רפאי יהוה ואראפה הוועני ואושעה כי תהלי אתה: ¹⁵ הנה הרים מה אמרים אליו איה דבריה יבוא נא: ¹⁶ ואני לא אצמי | מרעה אחריך ועם אנוש לא התאותי אתה זעט מזיא שפלי נכח פניך הנה: ¹⁷ אל תהיה לי מחתה מחסיתאה ביום רעה: ¹⁸ יבשו רדי ואל אבשה אני מתחה המה ואלאחתה אמי הביא עלייהם יום רעה וממנה שברון שברם: ¹⁹ כה אמר יהוה אל מלך ועמדת בשער בניעם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערו ירושלים: ²⁰ אמרת אליהם שמעו דבריה נלכדי יהודה וכל ישבם האלהים בשרותים אלהים: ²¹ כה אמר יהוה השומר בנטשותם ואל תשאו משא בון השבת והבאתם בשער ירושלים: ²² ולא תוציאו משא מבתיכם בון השבת וכל מלכה לא תעשו וקדשתם את ים השבת כאשר צויתם את אבותיכם: ²³ ולא שמעו ולא הטו את אונם ויקשו את ערכם לבתני שמע ולבלתי קחת מוסר: ²⁴ היה אמת שמע תשמען אל נאמיה היה לבתני | הבא משא בשערו העיר הזאת וקידש את ים השבת וקידש את ים השבת לבתני שעורה כל מלכה וישראלים ישבים על כסא דוד רכבים | ברכוב ובטסום המה ושיריהם איש יהודה ושבי ירושלים ושבה קעריה זאת לעלם: ²⁵ הבאו בשערו העיר הזאת מלכים ואסביתות ירושלים ונארץ בינו מוקהשלה אמור הגר מוקהשלה מבהים עוליה וזבח מנחה ובונה וממאי תזקה בית יהוה: ²⁶ אמת לא תשמעו אלא לkidש את ים השבת והחצית אש בשערו ואכלת ארמתות ירושלים ולא תקבה: ²⁷

Chapter 18

¹ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: ² קום וירדת בית היוצר ושם אש מינער את זכר: ³ וארד בית היוצר והנהו עשה מלאכה על האבונים: ⁴ ונשחתה הכליל אשר הוא עשה בחומר ביד היוצר ושב ועשה כל אחר כאשר ישר בעיניו יוצר זכר יהודיה אל לאמור: ⁶ הזכיר הזה לא יכול לעשות لكم בית ישראל נאמיה הנה כחומר ביד היוצר קראתם בקי' בית ישראל: ⁷ גרע אדרב עלי גז עולם מלוכה לנתש ונתוץ ולהאביד: ⁸ שב הגי ההוא מרעתו אשר דברת עלי וnochmatyi על קדשא אשר חשבת לעשות לו: ⁹ גרע אדרב על גז ומלומולכה לבנת ולנטוץ: ¹⁰ עשה הרעה בעני לבתני שמע בקהל ונחמתyi על הרטובה אשר אמרת להיטיב אונת: ¹¹ עתיה אמשיה יהודה ועל יונשבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה הא נא נוצר עליים רעה וחשב עליהם מושבנה שובו נא איש מדרכו קדשא והיטיבו דרכיכם ומעליכם: ¹² ואחריו נואה כי אחרי מחשבותנו נלך ואיש שרות לבתני נעשה: ¹³ لكن כה אמר יהוה שאלו נא בגום מישע כאלה שעורת עשתה ממד בתוות ישראל: ¹⁴ היעוב מצור שמי שלג לבתנו אמי' נטהש עם זרים קנים נזלים: ¹⁵ כי שכך עמי לשוא וקטרו ישלום בדריכיהם שביל עולם לכת נטבות דרך לא סוליה: ¹⁶ לשום ארכט לשם שרות עולם כל עזב עליה ישבו ונחשה דרכם לארם פנוי ערף ולא פנס אדים: ¹⁸ יארכט לו ונחשה עליירקיה מוחשבות כלא-תאבד תזרה מכון ועצה מוחכם ודבר מנגיא לכל וגכהו בלשון ואל נקשבה אל כל-זכריה: ¹⁹ מהקשבה יהוה אל ושם לעזב וריב: ²⁰ השלם תחתיתו בה רעה כי-רכו שוקה ליפשי זכר | עטמי לפניך לדבר עליים טובה לשושב את חמותך מוקם: ²¹ لكن תן את בנויהם לרעב והרגם על ידי-קורב ותירגנה נשיהם שכלות אולמנות ואונשים יהוזי מות בחורייהם מפיקורם ביפולמה: ²² תשתמע עזקה מבתיהם כי-תביא עליהם גוד פתאם כי-רכו שיחה לילדי ופחים טמן לרגל: ²³ אתה זהה ידעת את כל-עצתם עלי למות אל-תכפר על עזם וחתתם מלפניך אל-תמחמי והוא מכם לפליך בעט אף עשה בכם:

Chapter 19

¹ כה אמר יהוה הלו וקנית בקנית יוצר תרש ומוקני העם ומוקני הכהנים: ² יצאת אל גזיא בנה נאם אשר פתח שער החרסות וקנאתם שם את הדרבים אשר אדרב אליך: ³ ואמרת שמעו דבריה מלכי יהודה ושבוי ירושלים כה אמר יהוה צבאות אלתוי ושראל הנה מבא רעה על הדרקים הזר אשר כל שמעה תצלנה אוניו: ⁴ ענו | אשר עבוני ונכו אתי מוקם הזה וקטרבו לאלהם אשר לא-יעם המה אבוניהם ומולכי יהודה ומלאו את הדרקים הזה זם נקם: ⁵ גבויו את בנות הבעל לשורף את בנויהם באש עלות לבבאל אשר לא-יצניט ולא דברתוי ולא עלתה על ללבב: ⁶ لكن הנחמים באים אמתיה לא-ירקארם למוקם הזה עד התפת וגיא בנה נאם כי-אסגיא הדרגה: ⁷ בקעת את עצמת יהודה וירושלים במקומם הזה והפלתים בחרב לפניהם איביהם גיד מבקשי נפשם נתני אתי בבלם למאכל לעזף השמים ולבתיהם

הארץ;⁸ ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשורה כל עבר עלייה שם וישרין על כל מכתה;⁹ והאכללים אתי בשור בנהיהם ואת בשר בנתיהם ואיש בשידעהו יאללו במצוותם אך זקנו להם אוביהם ומבקשי נסחים;¹⁰ ושבורת הבקען לעונת האנשימים ההלכים אותך;¹¹ אמרת אליהם כה אמר | יהוה צבאות כה אשר אשביר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר שבר את כל מה יוצר לאי יכול להרפה עוד ובתفة זקנו מאון מקום לקבורה;¹² קראעתה למקומם הזה נאmissהו ולו שבו ומתי את העיר הזאת כתפוף;¹³ והו בטעמי רשותם ובטעמי מלכי יהודה מקום התסתה הטמאות לכל הבתים אשר קטרו על גגיהם כל אבאה השמים והסר נסכים לאלהים אחרים;¹⁴ יבָא ורמי הוא מהתסתה אשר שלחו יהוה שם להנבה ועמד בחרט בית יהוה ואמר אל כל העם:¹⁵ כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל הנבי מביא אל העיר הזאת ועל כל עיריה את כל הרעה אשר דברתי עלייה כי הקשו את ערכם לבളיהם שמעו את דברי:

Chapter 20

¹ ושמעת פשchor גור אמר הכהן והוא פרקייד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה;² וכי היה פשchor את ירמיהו הנביה ויתן אותו על המהפקת אשר בשער בנימוחלון אשר בבביה יהוה;³ יהו ממחורת וsea פשchor את ירמיהו מרהמה הפכת ואמר אליו ירמיהו לא פשchor קרא יהוה שמך כי אס ימוך מסביב;⁴ כי כה אמר יהוה הנה נתנו למלוא לך וכל אביך ונפל בחרב אביהם וענין ראות ואת כל ירודה את ביך מלך בבל והנלם בבל והכם בבל והכם בעלה;⁵ גנטה את כל חסן העיר הזאת ואת כל גגעה ואת כל יקירה ואת כל אוצרת מלכי יהודה אתה ביך אביהם ובזום ולבזום ולבזום ובבל;

⁶ ואתה פשchor כל יטך מלך בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תCKER אתה וכל אחיםיך אשר בשם בשקרים;⁷ פתיתני יהוה ואפת חזקתי ותולל הייט לשחוק כל הרים כללה לעז לי;⁸ כי מידי אדבר א Zuk חמס ושד אגדא כי היה דבר יהוה לחרפה ולקטל כל הרים;⁹ ואמרתי לאיזכרנו ולא יזכיר עוד בשמו יהוה בלביו כאש בערת עצר בעצמות נלאותי כלכל לא אוכל;¹⁰ כי שמעתי דבת רבים מגויר מסביב הגדוד וגיגינו כל אונש שלומי שמרי צלע אויל פטה בנכלה לו וגנחתה נקמתנו ממנה;¹¹ יהוה אות כי נגבור עליך רצפי ישלו ולא יכלו בשעו מאי לילא השכלו כלמת עולם לא תשכח;¹² יהוה צבאות בון צדיק ראה כלות ולב אראה נקמתך מלהם כי איליר גלית את ריבך;¹³ שייר ליהוה הלווי את יהוה כי הצל את נפשך אבון מעד מרים;¹⁴ אrror הום אשר לדתך ביום אשר לדתנו אמי אליתך ברוח;¹⁵ אrror האוש אשר בשאר את אביהם לאמר ידרך בון זכר שפט שופחה;¹⁶ יהוה האיש ההוא קבורי אשר הפה יהיה ולא נחם ושם עקה בבל ותרעה בעת צהרים;¹⁷ אשר לא מותתנו מרחם ותהי לי אמי קבריו ורחקה ברת עולם;¹⁸ זה מרחם יאתמי לראות עמל ויגן יכלו בבשת יופ:

Chapter 21

¹ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלתו אליו המלך צדקיהו את פשchor בקדמלו ואת צפניה ברכמישיה הכהן לאמר:² דרשנו בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל ולחם עליינו אויל יעsha יהוה אוננו כל גפלatoi ושלחה מעליינו;³ ואמר ירמיהו אלהים כה והאמן אל צדקה;⁴ כי אמר יהוה אלהי ישראל הנה מסב את כל הפלחה אשר בזכם אשר אתם נלחמים בם את מלך בבל ואת הcessדים הצרים עילם מחוץ לחומה ואספני אומם אל תור הער הארץ;⁵ גונחמי אני אתכם ביך נטשה וברוך חזקה ובאך בבחמה ובקצף גדו;⁶ והכיתו את יושב העיר הזאת ואת האדים ואת הבהמה בגבורך גדול מעת;⁷ ואחריך נאmissהו אמן את צדקה מלהיה;⁸ ואת עבורי ואת הצעדים ואת הנשאים בעור ה זאת מרכז;⁹ מרהחרב ומורה רב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד אביהם וביד מלך בבל נפשם והם לפירב לא ייחוס עלייהם ולא יחמל ולא יקח;¹⁰ כי שמי פני בעור זאת לרעיה ולא לטובה נאmissה ביד מלך בבל תנען ושרה באש;¹¹ ולבית מלך יהוה שטעה דבר יהוה;¹² בית קד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצלו גזול מעד פרחצא כאש חמתו ובערה און מכבה מפני רע מעלייהם;¹³ הנהן אליר שבט העמק צור המשור אmissה יהוה האחים מיתת עלינו ומינו יבוא במנוגותינו;¹⁴ וקדרתי עלייכם כפר מעיליכם נאmissה והצתי אש בעלה ואכליה כל סבביה;¹⁵

Chapter 22

¹ כה אמר יהוה כד בינת מלך יהוזה ודברת שם את הדר בזיה:² ואמרת שמע דבר יהוזה מלך יהוזה פכח דוד אתה ועבורי עמך הבאים בשערים האלה;³ כה אמר יהוזה שיש משפט צדקה והצלו גזול מעד שוק וגר תום ואלמנת אל-תמן אל-תמן זקן זקן אל-תשפכו במוקום הזה;⁴ כי אם עשנו את הדר בזיה ובשער הבית הזה מלכים ושבים לצד על כסאו רכבים ברכב ובטוטים הוא ועבדו זקון;⁵ אם לא תשקעו את הדרים האלה בז שבעתי נאmissה יהוזה כילחרבה יהוזה הבית הזה;⁶ כי כה אמר יהוזה על בית מלך יהוזה גלעד אתה לי ראש הכלבון אמשלא אישיך מדבר ערים לא נשבה;⁷ וקדשתי עלייך משחתים אש וכלי וקרתו מבחר אליר והפיל;⁸ ועלה אש;⁹ עברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו אל רעה עלה עשה יהוזה כפה לעיר הגודלה הזאת;¹⁰ ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוזה אלהיהם ושותחו לאליהם אחרים ושבdom;

מולךתונם:¹¹ כי כה אמר יי' והוא אל-ישראל בראשיהם מלך יהודיה המלך מחת אשעיו אביו אשר יצא מורה מלקום היה לא-ישוב שם עוד:¹² כי במקום אשר הגלן אתנו שם נמות ואתי הארץ הلت לא-יראה עוד: ¹³ היה בנה ביתו בלא-זיקן ולי-תמיון בלא משפט בטרונה עבד חם ופער לא יתוקן: ¹⁴ האמר אבנה ליבית מחות וועלות מרחחים וקער לו חלופי וספון בארכ ומושום בשער: ¹⁵ הtmpלך כי אתה מתקה בארכ אביך הלא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אוד טוב לו: ¹⁶ הנה דירענ ואבון אוד טוב הלא-יראה הצעת אמי נאמ-י'הו: ¹⁷ כי אין עינך ולבך כי אם-על-בצער ועל-דמ-הבקן לשפוך ועל-העשק ועל-המරחזה לעשות: ¹⁸ לנו כה אמר יהוה אלהים ברא-זיקון בלא משפט לבן-זיקון לא-ישוב הרשות אתני נאמ-י'הו: ¹⁹ קבורת חמור יקר בר סחוב והשיך מהלה לא-שריר ירושלים: ²⁰ עלי הלבון ואצקי ובבשן גני קוּךְ וצַעַק מִעֲבָרִים כי נשברן כל-מאכון: ²¹ דברתני אלך בשלותך אמרת לא אשמע זה דרך מנעורך כי לא-שםעת בזקוני: ²² כל-רעיך תרעוח-רוות ומאהברך בשבי ילו כי אוד תבשי ובלמת מלך רעהך: ²³ שבתי בלבון מקונתי בארתים מה-גונת בכא-לך כל-בלים חיל כל-זה: ²⁴ ח'יאני נאמ-י'הו כי אם-י'הה כנ' ברא-זיקון מלך יהודיה חותם עליך ימינו כי משם את-קננו: ²⁵ גנטהך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה וגור מפניהם ביד בוכדר-אוצר מלך-בבל וביד הפלדים: ²⁶ ה'טלו-איך ואחר ואחרת אמך אשר י'ת-תק על השאר אחרת אשר לא-ילדתם שם ושם תמות: ²⁷ על-הארץ אשר-הם מנשאים את-פ'שם לשוב שם שמה לא-שוב: ²⁸ העשב נב'ה נפוץ האש הזה כנ' אומ-כל-אין חפץ בנו מה-ע הוטל הוא וירעו והשלכו על-הארץ אשר לא-ידעו: ²⁹ ארץ ארץ שמע דבר-י'הו: ³⁰ כה אמר יהוה כתבו את-האש הזה ערורי גבר לא-יעל בק'יו פ' לא-יצלה מזענו או-שב על-כסא דוד ומשל עד ביהודה:

Chapter 23

¹ היה רעם מאכדים ומפצים א-תיצאן מרעימ' נאמ-י'הו: ² لكن כה אמר יהוה אלהי ישראל על-הרטם הרעים א-תעמי' א-תם הפטתם א-תיצאן' ותדחים ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם א-תירע מעלייכם נאמ-י'הו: ³ אני אקצת א-ת-שרית צאנ' מכל הארץ אשר-ה-קחתי אתם שם והשבתי אתון על-נונן ורכ'ו ורכ'ו: ⁴ ובקמ' עליום רעים ורומים ולי'יראו-ען ולאי'יראו-ען ולא-יקחטו ולא-יפקדו נאמ-י'הו: ⁵ הנה ים באים א-אמ-י'הה ובקמ' עז'ד צחיק מלך מלך והשליל והשל'ה משפט וצדקה בארכ: ⁶ בק'יו תועש יהודיה וישראל ושכנ' לבתו וזה-شم'ו אשר-יראו יהוה | צדקה: ⁷ لكن העה ימים באים נאמ-י'הה ולא-יאמ'רו עז'ד-ח'יה זה אשר-העל'ה וא-העל'ה א-ת-בְּנֵן וישראל מארץ: ⁸ כי א-מ-י'הה אשר-העל'ה וא-העל'ה א-ת-ז'ר'ע בית וישראל מארץ צפונה ומכל הארץ שם ושבו על-א-ק'ותם: ⁹ לבאים נשב' לבי בקרבי רהפו כל-עמומי ה'י'תי כאש שבר וכנבר עברו יון מפע' יהוה ומפע' דברי קדשו: ¹⁰ כי מנאים מלאה הארץ כי-מפע' אלה אבלה הארץ ביש' נאות מדבר ותמי מרצתם רעה א-ב'ותם לא-ין: ¹¹ פ'יג'ם-ביבא גס-יכ'ון חנפו גס-ביב'י מצאות רעתם נאמ-י'הו: ¹² لكن יהוה דרכם להם את-ישראל: ¹³ ובנ'באי ירושלים ראי'ו ונפלו בה כ-יא-בא עליום רעה שנת פ'קדתם נאמ-י'הו: ¹⁴ ובנ'באי שמן'ן לבת'ו הנב'ן בעל ויתען א-ת-עמי' כח'ל-קלות בא-פה י'חו' ונפלו בה כה-יא-בא עליום רעה שנת פ'קדתם נאמ-י'הו: ¹⁵ لكن כה-יא-בר' יהוה צבאות על-הנ'באים הנני מאכלי או-תם לעז'ה והק'תמי מיראש פ' מאות-ב'אי ירושלים יצאה חנפה בעמרא: ¹⁶ כה-יא-מ'ר יהוה צבאות אל-תש'מ'ן על-דב'ני הנ'באים הנ'באים לכלם מה'באים ה'מה' א-ת'כם חז'ן לבם ד'ב'רו לא מפע' יהוה: ¹⁷ אמרים אמר' למן-אץ דבר יהוה שלום יהוה לכל ה'ך בשורת לבו אמר' לא-ת'ב'ן עליום רעה: ¹⁸ כי מ' עמד-ב'ס'ן יהוה וירא וישמע א-ת-ד'ב'ן מ'יה'ק'ש'ב דבר וישמע: ¹⁹ הנה | סערת יהוה חמו' י'אליה וסער מתחולל על ר'ש ר'שעים י'חול: ²⁰ לא-שוב' א-ר'ז'יה עד-שעתן ועד-ה'ק'יט'מו מזונות לבו באחרית הימים תקבנו-בה בינה: ²¹ לא-שלוח'ת א-ת-ה'ב'אים והם בוצ' לא-ד'ב'ת'י אל-ה'ים והם נב'נו: ²² א-אמ-ע'חד' בסוד' וישמעו דברי א-ת-ע'מי' יושבים מדר'ם הר'ע ומירע מעלי'קם: ²³ האל'תני מקר'ב אני נאמ-י'הה ולא-אל'תני מרכ'ק: ²⁴ א-ס'יס'ת'ר איש במסתרים ואני לא-יראנו נאמ-י'הה הלא א-ת-ה'ש'מים וא-ת-ה'ארץ אני מל' נאמ-י'הה: ²⁵ שמע'ת'י את א-ש'ר-א-מ'ר'ה הנ'באים הנ'באים בשמי' שקר לא-מ'ר' חלמתי חלמתי: ²⁶ עד-מ'ת' הש' בלב הנ'באים נב'אי הש'ker ונב'אי תרמ'ת לבם: ²⁷ ה'ח'ש'ב'ם להש'ב' א-ת-ע'מי' שמי' בחלומ'תם אשר י'ס'פו איש לדרעהו כאשר ש'ק'ו א-ב'ותם א-ת-ש'מי': ²⁸ הנה'א א-ש'ר-א-ת'ן ואשר ד'ב'ר' אל'תני י'ד'ב'ר ד'ב'ר' אמרת רעה: ²⁹ אה'ה'ב'ר נאמ-י'הה: ³⁰ لكن הנ'ב'ן על-ג'ב'אי חלמות ש'ק'ר נאמ-י'הה ויס'פורם ויתען א-ת-ע'מי' בשקר'יהם ³¹ הנ'ב'ן על-ה'ב'אים נאמ-י'הה ה'ל'ק'ת'ים לשונ'ם וינאמ'ו נאם: ³² הנה'ן' עלי-ג'ב'אי חלמות ש'ק'ר נאמ-י'הה ויס'פורם ויתען א-ת-ע'מי' בשקר'יהם בפ'ח'ז'ים וא-כ'ן לאי-ש'ל'ח'ת'ים ולא צ'ז'ת'ם והועיל לא-י'ע'לו לעמ'יה'זה נאמ-י'הה: ³³ כי-ו-ש'אל'ן' ר'עם ה'יה או-ה'ב'אי או-כ'ן' לא-מ'ר' מה-ה'מ'ש'ה וה'ה'ה' וא-מ'ר' אל-ה'ם א-ת-ה'ר-מ'ש'א וונטש'ת'י א-ת'כם נאמ-י'הה: ³⁴ וה'ג'ב'אי וה'כ'ה' וה'ל'ם אשר י'א-מ'ר' מש'א יהוה ופקד'ת'י על-ה'א-יש' הה'וא ועל-ב'תו: ³⁵ כה תאמ'רו איש על-דרעהו ואיש אל-א-ח'וי מ'ה'ע'נה יהוה ומה-ד'ב'ר יהוה: ³⁶ מש'א יהוה לא-מ'ז'ק'ר-יע'ד כי המש'א יהוה לא-יש' דברו מה-פ'ק'ת'ם א-ת-ד'ב'ר' אל-ה'ם י'ס'ם יהוה וא-ש'ל'ח' אל-ק'ם לא-מ'ר' לא-ת-אמ'רו מש'א יהוה: ³⁷ הנה'ן' הנ'ב'ן ו מה-ד'ב'ר יהוה: ³⁸ אם-מש'א יהוה תאמ'רו לא-מ'ר' מה-פ'ק'ת'ם אה'ה'ר איש נט'ת' ל'ם ולב'ת'ים מעל פ'נו: ⁴⁰ גנטה' עלי'ק'ם ח'ר'פת' עול'ם וקל'מות' עול'ם אשר לא-ת-ש'ק'ת': ³⁹

Chapter 24

¹ הָרְאָנִי וַיֹּהֶן שְׁנִידֹזְאֵי תְּאַנִּים מְעוֹדִים לְפָנֵי הַכָּל וַיֹּהֶן אַחֲרֵי הַגָּלוֹת בְּבוֹכְדָרָאצֶר מֶלֶר־בְּבֵל אֶת־יְכָנוּהוּ בְּרִיחָיוּקִים מֶלֶר־יְהוּדָה וְאֶת־שָׁרוּ
וְיְהוּדָה וְאֶת־חַדְרָשָׁן וְאֶת־הַמָּסָגֶר מִירְשָׁלֶם וּבָאָם בְּבֵל:² הַדָּדוֹ אֶחָד תְּאַנִּים טְבֻוֹת מְאָד כְּתָאַנִּי הַבְּכָרוֹת וְפָדוֹ אֶחָד תְּאַנִּים רְעוֹת מְאָד אַשְׁר
לְאֶת־אֱכָלָה מְרֻעָע:³ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִי מְהִיאָתָה רָאָה יְמִינָה וְאָמַר תְּאַנִּים הַטְּבֻוֹת טְבֻוֹת מְאָד וְהַרְעוֹת רְעוֹת מְאָד אַשְׁר לְאֶת־אֱכָלָה
מְרֻעָע:⁴ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִי לְאָמָר:⁵ כְּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהִי כְּרָאָרֶר אֶת־גְּלוֹת וְיְהוּדָה אַשְׁר שְׁלַחְתִּי מִרְהַפְּקָנוּם
הָזָה אָרֶץ כְּשָׂדִים לְטוֹבָה וְהַשְׁבָּתִים עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְנִיתִים וְלֹא אָהָרֶס וְנִטְעָתִים וְלֹא אַתְּזָשָׁה:⁶ וְנִתְמַתֵּי לְהָם לְבָב
לְצַעַת אָתְּזָשָׁה כִּי אָנֹן וְהָזָה וְזַוְילִי לְעַם וְאָנְכִי אָרוּהָ לְהָם לְאָלָקָם כְּיַיְשָׁבָו אֶלְיָהָבְּלָבָם:⁸ וְכְתָאַנִּים הַרְעוֹת אַשְׁר לְאֶת־אֱכָלָה מְרֻעָע כִּי
אָמַר יְהוָה כֹּן אָתְּזָקִי הָזָה מֶלֶר־יְהוּדָה וְאֶת־שָׁרוּ⁹ וְאֶת־יְמִינָה וְאֶת־בְּאָרֶץ מְצִירָם:⁹ גְּנוּתִים לְזֹועָה
לְרֻעה לְכָל מִמְּלֹכֶת הָאָרֶץ לְחַרְפָּה וּלְמַשְׁלֵל לְשָׁנִינָה וְלְקַלְלָה בְּכָל־הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר־אָדִיכָם שָׁם:¹⁰ וְשְׁלַחְתִּי בָּם אֶת־הַחֶבֶב וְאֶת־הַזָּבֶר
עַד־תִּפְמַס מַעְלֵי הַאֲדָלָה אֲשֶׁר־נִתְנַתְּתָה לְהָם וְלְאַבְוֹתָהֶם:

Chapter 25

¹ הַדָּקָר אֲשֶׁר־הָיָה עַל־יְרִמְיָהוּ עַל־כָּל־עַם וַיֹּהֶן בְּשָׁנָה הַרְבָּעָת לְיְהוּקִים בְּרִיאָשָׁהוּ מֶלֶר יְהוּדָה הָזָה הַשְׁנָה הַרְאָשָׁהָה לְבְוֹכְדָרָאצֶר מֶלֶר בְּבֵל:²
אֲשֶׁר דָּבַר יְרִמְיָהוּ הַנְּבָא עַל־כָּל־עַם וַיֹּהֶן וְאֶל־כָּל־שָׁבֵן וְרוּשָׁלָם לְאָמָר:³ מְרַשְּׁלָשׁ עַשְׂרָה שָׁה לְאָשִׁישָׁהוּ בְּרִיאָמָנוֹן מֶלֶר יְהוּדָה וְעַד | הַיּוֹם הָזָה
זֹה שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשׁים שְׁלֹשָׁה הָיָה דָּבְרִי הַדָּבָר וְאֶל־זָבְדִי הַבְּבָאִים הַשְׁכָם וְשְׁלָמָם
וְאֶל־שְׁמַעְתָּם וְלְאֶיהָתִים שְׁמַעְתָּם אֲשֶׁר־זָבְדִי הַדָּבָר נִתְן יְהוָה לְכָם
לְאַבְוֹתָיכָם לְמִרְעָולִים וְעַד־עַולִים:⁶ וְאֶל־תָּלָלָן אֲלֹהִים אֲשֶׁר־זָבְדִי וְאֶל־רָעָלָן לְכָם:
לְאַבְוֹתָיכָם לְמִרְעָולִים וְעַד־עַולִים:⁶ וְאֶל־תָּלָלָן אֲלֹהִים אֲחָרִים לְעַבְדָם וְלְהַשְׁתַּחַווּ לְעַבְדָם וְלְמִשְׁעָה וְדִיכָם וְלֹא אָרָע לְכָם:
לְלַא־שְׁמַעְתָּם אֲלֹי נָאָמֵר־יְהוָה לְמַעַן הַכְּעָסָנוּ בְּמִשְׁעָה וְדִיכָם לְעַמְּךָ אֲוֹתִי אֲשֶׁר־לְאֶשְׁמַעְתָּם אַתְּ־זָבְדָרִי:⁹ הַנְּנוּ
שְׁלָמָם וְלַקְחָתִי אֲתִ־כָּל־מִשְׁפָחָה צָפֹן נָאָמֵר־יְהוָה וְאֶל־בְּוֹכְדָרָאצֶר מֶלֶר־בְּבֵל עַבְדִי וְהַבְּאָתָם עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעַל־שְׁבָבָה וְעַל־כָּל־הַגּוֹיִם הָאָלָה
צָבָב וְחַרְמָתִים וְשְׁמָתִים לְשָׁמָה וְלְשָׁרָקה וְלְחַרְבָּות עַולִים:¹⁰ וְהִיא כָּלָלָה קְזַלְלָה קְזַלְלָה קְזַלְלָה
וְיִתְהַהֵּל הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחַרְבָּה לְשָׁמָה וְעַדְלָנוּמָה וְעַל־מִלְּרְבָּבָל
וְעַל־הַגּוֹי הָהָרָא נָאָמֵר־יְהוָה אֶת־עַזְעָם וְעַל־אָרֶץ כְּשָׂדִים וְשְׁמַתָּם עַל־כָּל־הַגָּגָם אֲשֶׁר־זָבְדָרִי אֲשֶׁר־זָבְדָרִי
אֲזִיקָם:¹⁵ כִּי כָּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהִי יְשָׁרָאֵל קָמָה אֶת־כָּל־קָגָן הָזָה אֲשֶׁר־אָנֹכִי שְׁלַחְתִּי
אֲלָיוָם:¹⁶ וְשָׁלֹטָה וְהַתְּלַעַשָּׂה וְהַתְּהַלֵּל מִפְנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר־אָנֹכִי שְׁלַחְתִּי וְיְהוָה
אֲלָיוָם:¹⁷ אֲקַח אֶת־הַכְּפָסָס מִנְחָה וְשְׁמַתָּם בְּשָׁלָחָן בְּנֵיכֶם:¹⁹ אֲתִ־פְּרָעָה
אֲלָיוָיכָם:¹⁸ אֲתִ־יְרִשְׁלָמָם וְאֶת־עַרְעִי יְהוּדָה וְאֶת־שְׁרָיוֹן וְאֶת־כָּל־עַלְמָן
מֶלֶר־מִצְרָיִם וְאֶת־עַבְדִי וְאֶת־שְׁרָיוֹן וְאֶת־כָּל־עַלְמָן:²⁰ אֲזָת־כָּל־עַרְעִי וְאֶת־כָּל־מִלְּכִי וְאֶת־אַשְׁקָלוֹן וְאֶת־עַזְעָם
אֲזִת־עַקְרָון וְאֶת־שְׁאוֹר אֲשֶׁדֶק:²¹ אֲזָת־אֲדָם וְאֶת־מָאָב וְאֶת־בְּנֵיכֶם:²² אֲזָת־כָּל־מִלְּכִי וְאֶת־כָּל־מִלְּכִי צִדְקָן וְאֶת־מִלְּכִי הָאֵל
אֲזִת־עַלְמָן וְאֶת־כָּל־מִלְּכִי מִדי:²⁴ אֲזָת־כָּל־מִלְּכִי עָרָב וְאֶת־כָּל־מִלְּכִי הָעָרָב הָשְׁכָנִים בְּמִדְבָּר:²⁵ אֲזָת־
כָּל־מִלְּכִי עַלְמָן וְאֶת־כָּל־מִלְּכִי מִדי:²⁶ אֲזָת־כָּל־מִלְּכִי הַצְּפָן הַקְּרָבִים וְהַרְחָקִים אֲשֶׁר־אָלָה
וְמִלְּרָעָם שְׁרָה וְשְׁתָה אֲזִירִי:²⁷ אֲמָרָת־אָלָיֶם סִכְמָה־אָלָה
שְׁלָחָן בְּנֵיכֶם:²⁸ וְהִיא כִּי מִאמֵן לְקַחְתַּה־הַפְּסָס מִזְרָח לְשָׁתָה וְאֶמְרָת־אָלָיֶם כִּי אָמַר יְהוָה צָבָא
עַלְמָה אֲנֹכִי מִתְּהַלֵּל לְהַרְעָה וְאֶת־פְּנֵי הַגָּנָה תְּגַנְּקוּ לֹא תְּגַנְּקוּ אֶת־פְּנֵי הַאֲדָמָה
כָּל־הַדָּבָרים הָאָלָה וְאֶמְרָת־אָלָיֶם וְיְהוָה מִפְרָמָן שְׁאָגָן־מִפְרָמָן קְדָשָׁנוּ יְהוָה
שְׁאוֹן־עַד־קְזַחְתָּה הָאָרֶץ כִּי רָב לְיְהוָה בְּנָנוּמָן שְׁפָט הָאָרֶץ לְכָל־בְּשָׂר הַרְשָׁעָה
מִגְּאָלָגָן וְסֻעָר גְּזֹול וְעַור מִרְכָּתִיאָרֶץ:³³ וְהִיא חֲלִילִי הָיָה בְּיַם הָאָרֶץ
מִרְקָרָעִים וְפְלִיטָה מַאֲדִי הַצָּאן:³⁶ קְזֹל צַעֲקַת הַרְעָם וְלִילָת אַדִּי הַצָּאן כִּי־שְׁזִדְבָּה
אֲרִיוֹהוָה:³⁸ עַזְבָּכְפּוֹר סְכוּן כִּי־יְהוָה אֲרָצָם לְשָׁהָר מִפְנֵי־חַרְמָן הַיּוֹנָה וְמִפְנֵי־חַרְמָן
אֲלָה הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חָשַׁב־לְעַשֹּׂת לָהּ מִפְנֵי־רָעָם וְעַל־לִילָת אַדִּי לְלִילָת

Chapter 26

¹ בְּרָאָשׁוֹת מִמְּלֹכֶת הָאָרֶץ וְיְהוּקִים בְּרִיאָשָׁהוּ מֶלֶר יְהוּדָה הָזָה מִתְּאַנִּים וְלֹא
עַל־כָּל־עַרְעִי וְיְהוּדָה הַבָּאִים לְהַשְׁתַּחַווּ בִּתְּיְהוָה אֶת־כָּל־הַדָּבָרִים אֲשֶׁר־צִוְיתָךְ לְדִבְרָרֶיךָ³ אוֹלֵל שְׁמַעְתָּם וְיִשְׁבְּעָה וְיִשְׁבְּעָה
הַרְעָה וְנִחְמַתִּי אֶל־הַרְעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חָשַׁב־לְעַשֹּׂת לָהּ מִפְנֵי־רָעָם וְלֹא תְּשֻׁמְעָה אֲלִי לְלִילָת

בתרורתי אשר נתתי לפניכם:⁵ לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אני שלח אליהם והשכם ושלוח ולא שמעתם: ⁶ונתתי את היבית הזאת כשלה ואתה עיר הזאת את קיללה לכל גוש הארץ: ⁷ ושמעתו הכהנים והנביאים וכל העם אתייה דברים האלה בברית הוה:⁸ ויהי | ככלות רמייהו לדבר את כל-כל-העם והוה לדבר אל-כל-העם יתפשו אותו הכהנים והנביאים וכל העם אתייה דברים האלה בברית הזאת: ⁹ מודע נבנת בשםיה לאמור כשלו היה בית ירושה ובפטח שעריה הוחדש: ¹⁰ ושמעו | שרו היה אלה את הדברים האלה וועל מובית המלך בירת ירושה ובפטח שעריה הוחדש: ¹¹ ואמר הכהנים והנביאים אלה שלמים ואל-כל-העם לאמר מות תמות: ¹² ואמר רמייהו אל-כל-השרים ואל-כל-העם לאמר והוא שלחני להנבא אל-הברית הזאת ואל-העיר הזאת את כל-הדברים אשר שמעתם: ¹³ עתה היטבו דרכיכם ומעליכם ושמעו בקהל והוא אלהים יוהה אל-הברעה אשר דבר עלייכם: ¹⁴ ואני הנה בזיכם שובל לטוב וכשר בעיניכם: ¹⁵ אך | אך תדע כי אם ממתים אתם את כי-דם נקי אתם נתנים עליכם ואל-העיר הזאת ואל-ישביה כי באמות שלחני והוא על-לכם לאמר אלהים: ¹⁶ ואמרו השרים וכל-העם אלהים ואלה כהנים ואלה נביאים אירלאש הוה משפט-תמות כ-בשם והוא אל-הינו דבר אלינו: ¹⁷ ויקמו אנשי מוקני הארץ ויאמרו אל-כל-קהל העם לאמר: ¹⁸ מיכיה המזרחי היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ואמיר אל-כל-עם יהודה לאמר מה אמר | היה צבאות צון שדה תחרש ירושלים עים תהיה והר הבית לבמות וער: ¹⁹ הימת הרים מלך יהודה וכלה יהודה פלא ורא את-היה ויחל את-פנוי היה ונחם והוא אל-הרעשה אשר דבר עלייכם ואנחנו עשים רעה גודלה על-גופשוננו: ²⁰ וגם אש היה מותבאה בשם והוא אורחו בך-شمעו מהירות השדים ינבא על-העיר הזאת ועל הארץ הזאת כל דבר רמייהו: ²¹ ושמע המלך הוויקים וכל-גבורי וכל-השרים את-דבריו ובקש חpull במיתו ושמע אורחו ורוא וברוח ובא מצרים: ²² ושלח המלך והויקים אנשים מצרים את אל-מן ברעכבר ואנשיהם אותו אל-מצרים: ²³ יוצאו אתי-אורחו ממצרים ובאחו אל-המלך והויקים יכהו בחרב ושלוח את-נבלתו אל-קבר בינו העם: ²⁴ אך יד אחיקם בך-שפן היה את-ירמיהו לבת עת ביד-העם להמיתו: פ

Chapter 27

¹ בראשית מלכת יהויקם ביראושיה מלך יהודה היה הדבר הזה אל-ירמיהו מאי היה לאמר: ² כה אמר יהוה אליו עשה לך מוסרות ומתנות ובתתם על-צוארכך: ³ שלחתם אל-מלך אדם ואל-מלך מואב ואל-מלך בוגן עמו ואל-מלך צדון צר ואל-מלך צידון ביד מלכים הباءם ירושם אל-צדקהו מלך יהודה: ⁴ צויתתם אל-אדניחים לאמר מה אמר היה צבאות אלה והוא צבאות תאמרו אלהים: ⁵ אני עשתית את-הארץ את-הבבמה אשר על-פני הארץ בכח'-הגבול בקרועי הנטעה וגנתיה לאשר ישר בעיניו: ⁶ עתה Anci נתתי את-כל-הארצות האלה בך נבוכדנצר מלך-בבל עבדי וגם את-חיתות השדה נתמי לו לעבדך: ⁷ ועבדו את כל-הגוים ואת-בנינו ואת-גבורנו עד בא-יתע ארצנו גם-הוא ועבדו בו גוים רבים מלכים גדלים: ⁸ כי היה קני' הומפלחה אשר לא-יעבדך אתה את-בוכדנצר מלך-בבל ואת-אשר לא-יתען את-צוארו בצל בחרב וברעב ובdryר אפקד על-הgan הראה ואס-ירמיהו עד-תמי אותם ביד: ⁹ אתם אל-תשמעו אל-גבאים ואל-קנאים ואל-חלמנים באל-ענינים ואל-כשפים אשר-הם אמרים אל-כם לא-תעבעדו את-מלך בבל: ¹⁰ כי שקר הם נבאים لكم למן הרחק את-כם מעך ואל-צדקה מלך-הדרתי כמלך-הדרים האלה לאמר הבואו את-צאריכם בעל מלך-בבל ועבדו אותו ועמנו וחו: ¹¹ והגוי אשר ביא את-צדקה בעל מלך-בבל והחתי עלי-אדמתו נאם-ירמיהו ושב-בה: ¹² אל-צדקה מלך יהודה כמלך-הדרי כמלך-הדרים האלה לאמר הבואו את-צאריכם בעל מלך-בבל ועבדו אותו ולמה תמותו אתה ועמל בחרב ברעב ובdryר כאשר דבר והוא אל-הgio אשר לא-יעבד את-מלך בבל: ¹³ ואל-תשמעו אל-מלך הנבאים אל-כם לאמר לא-תעבדו את-מלך בבל כי שקר הם נבאים لكم: ¹⁴ כי לא-שלחתים נאם-ירמיהו וגם נבאים בשמי לשקר למן הדתי את-כם ואבד-תם מעך והנביאים הנבאים لكم: ¹⁵ ואל-כהנים ואל-העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל-תשמעו אל-מלך וביאכם הנבאים لكم לאמר הנה כל-בית-ירמיהו מושבם מבלה עתיה מהירה כי שקר היפה נבאים لكم: ¹⁶ ואל-תשמעו אל-מלך בעדך את-מלך-בבל וחוץ למה תהיה העיר הצעת חרבה: ¹⁷ אס-ירבאים הם ואס-ירביהו אתם יפצעו בירביה עצאות לבת-יבואו הכלים | הנורדים בירביה זהות מלך יהודה ובירושלם בבלה: ¹⁸ כי אמר יהוה צבאות אל-העם וועלם ועל-המקנות ועל-יתיר הכלים הנטירים בעיר הצעת: ¹⁹ אשר לא-לקחים נבוכדנצר מלך בבל בגלו אתי-זקינה ביראושיה מלך-הדרים מירושם בבלה ואת כל-הו מלך בבל | שעדים אני משיב אל-המקנים הזה את-כל-כל בית יהוה אשר לך נבוכדנצר מלך-בבל ממלך-הדרים הזה ויבאים בבל: ²⁰ ואתי-זקינה ביראושיה מלך-הדרים וא-כל-כל-הדרים יהודה אני משיב כל-העם בית יהוה ממלך-הדרים הזה נאם-ירמיהו והוא מלך בבל: ²¹ כי אמר יהוה צבאות אלהים ישבו כל-העם בית יהוה והוא מלך בבל ורשותם: ²² בבל יהוא ושם יהוא ושם יהוא ים פקדי אתם נאם-ירמיהו והעלים והשבותים אל-המקום הזה: פ

Chapter 28

¹ | בשנה ההיא בראשית מלכת-צדקה מלך יהודה בשת הרכבת בח' שחמי'י אמר אל-חנניה בירעוזר הנב'יא אשר מגבעון בברית יהוה לעין הכהנים וכל-העם לאמר: ² כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את-על מלך בבל: ³ בעוד | שעדים אני משיב אל-המקנים הזה את-כל-כל בית יהוה אשר לך נבוכדנצר מלך-בבל ממלך-הדרים הזה ויבאים בבל: ⁴ ואתי-זקינה ביראושיה מלך-הדרים וא-כל-כל-הדרים יהודה אני משיב כל-העם בית יהוה ממלך-הדרים הזה נאם-ירמיהו והוא מלך בבל: ⁵ ואמר ירמיהו הנב'יא אל-חנניה הנקרא לעין הכהנים ולי-העם העמךם בית יהוה: ⁶ שאמר ירמיהו הנב'יא אמר יהוה עשה יהוה יקם יהוה ואתי-זקילן אשר נבאת להשב כל-

ביתייהו וכל הגולה מבעל אל המלכים זהה:⁷ אך שמענו הדבר זהה אשר אני דבר באזנו ובזני כל העם:⁸ הנביאים אשר הוא מברך עולם ונבראו אל הארץ רבות ועל מלכות גדיות למלוכה ולרעה ולבר:⁹ הנביא אשר נבא לשום בבא דבר הבעל ידע הנביא אשר שלווה באהמת:¹⁰ וקח חנינה הבבאי את המוללה מעל צואר ורמייה הנבבאי ושבורה:¹¹ יושמר חנינה לעטן כל העם לאומר כה אמר יהוה כה אשר אתי על נבדנائز מלך בבל בעוד שנותים מים מעל צואר כל הגולים וכל רמייה הנבבאי לדרכו:¹² ותני דבריה אשר היה אחריו שבר חנינה הנבבאי את המוללה מעל צואר ורמייה הנבבאי לאומר כה אמר יהוה מותעת עצ אלירעה אשר היה אחריו שבר חנינה הנבבאי אל חנינה לא אמר יהוה מותעת עצ שברת ושעת מחתה מותעת ברכ:¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישואל על ברזל נתתי על צואר כל הגולם האלה לעבד את נבדנائز מלך בבל ועבדתו גם את חניתה השקה נתתי:¹⁵ ואמר רמייה הנבבאי אל חנינה הנבבאי שמעניא חנינה לא שלחך יהוה ואתנה את הרים העלה על שקר:¹⁶ ולכן כה אמר יהוה הנני משלוח מעל פון האדמה השעה אתה מת כי סירה דברת אל יהוה:¹⁷ ימיה חנינה הנבבאי בשנה ההיא בחוץ השבעי:

Chapter 29

¹ אלהי דברי הספר אשר שליח ירמייה הנבבאי מירושלם אליו יותר זקני הגולת ואלה הכהנים ואלה הנביאים ואלה כל הרים אשר הגלת נבדנائز מירושלם בבל:² אחריו צאת וכינה הפלר והגבירה והפריטם של יהודה וירושלם והחראש והפסיג מורישלים:³ בד' עלשה ברישפון ומאריה ברחלקה אשר שליח צדקה מלך יהודה אל נבדנائز מלך בבל בבל לאמרוס:⁴ כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראאל לכל הגולת אשר היה בבל בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו אטרוףין:⁶ קחנו נשום והolidון בנים ובנות וחקו לבונם נשום ואת בונומם תנן לאנשיים ותלנה בנים ובנות ובבושים ואל תמעטו:⁷ ודרשו את שולחם העור אשר אחריו שמה אתכם שמה והוא תפללו בעזה אל יהוה בשלום יהיה לכם:⁸ כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראאל אל יושיאו لكم נבניהם אשר ברכובכם וקסימיכם ואל תמעטו אל חלמוניהם אשר אתם מחלמים:⁹ כי בשליך הם נבניהם לא שלחיתם וגסיהם נאמיה:¹⁰ כי ה' אמר יהוה לו לך מלאת לבבל שביעים שנה אפקע אתכם וקחתי עלייכם את דברי הטוב להשיבו אתכם אל המלכים זהה:¹¹ כי אוכל יעדתי את המחבשת אשר אוכי חשב גליכם נאמיה מהשבות שלום ולא לרעה לנתת לכם אחריות ותקוה:¹² וקראתם את יהלכם והתפלתם אליו ושמעתם אליכם:¹³ ובקשתם אתו ומצאתם כמדרשינו בכל לבככם:¹⁴ נמצאתם לכם נאמיה שבת את שביטכם ובקצתו אתכם מכל הרים ומכל המהומות אשר הדחתית אתכם שם נאמיה והשבתי אתכם אל המלך היושב אל כסא זו ואלה כל הרים יושב בעיר הזאת אשר לא יצאו אתכם בגולה:¹⁵ כי אמר יהוה אלהי מלך היושב אל כסא זו ואלה כל הרים יושב בעיר הזאת אשר לא יצאו אתכם בגולה:¹⁶ כי אמר יהוה צבאות הנני משלוח בם את חברב ואת הרע ואת הדר וצמחי אוטם כתאנים השעים אשר לא תאלנה מרע:¹⁷ כי אמר יהוה צבאות אל דברי נאמיה שאר שלחותי אליהם את עבדי הנבאים השכים ושלוח ולא שמעתם נאמיה:²⁰ ואתם שמעו זבריה יהוה אשר לא שמעו כל הגולת אשר שלחתו מירושלם בבל:²¹ כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראאל אל אחאב בון קוליה ואל צדקהו בראמעשה הנבאים לכם בשמי שker הנני נתן אתכם פוד נבדנائز מלך בבל והכם לעיניכם:²² וילקח מכם קוללה לכל גלות יהוה אשר בבל לאמר ישמר יהוה צדקהו וכאלהב אשר קלים מלך בבל באש:²³ עוז אשר עשו נבל יהודה ונאפו את נשרי רעילים וידרין דבר בשמי שker אשר לא צויתם ואוכי הו ידע וידע נאמיה:²⁴ ואל שמעו הנקളתי תאמיר לאמר: כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראאל לאמר עוז אשר אתה שלחת בשמלה ספרותם אלהי הרים משגע ומתחנה ונתתת את אלהי הנקלה ואלה צינוק:²⁵ ועתה למה לא גערת בירעיה העונתי המתנה לאם אקדים ביה נאמיה לכל אוש משגע ומתחנה ונתתת את אלהי הנקלה ואלה צינוק:²⁷ כי עלה נטה שלח אלינו בבל לאמר ארקה היא בון בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו אטרופין:²⁹ ויקרא צפניה הנקלה את הספר הזה באזני רמייה הנבבאי:³⁰ כי דבריה יהוה אלירעה לאמר:³¹ שלח על כל הגולת לאמר כה אמן יהוה צבאות הנכלה עוז אשר נבא לך שמעיה ואני לא שלחו ויבטה אתכם על שקר:³² ולכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנקלה ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב בתורת העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמך נאמיה כי סירה דבר על יהוה:

Chapter 30

¹ הדבר אשר היה אל ירמו מה את יהוה לאמר: כי אמר יהוה אלהי ישראאל לאמר כתבלן את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר:³ הנה ימים נאים נאמיה שבטת עמי ישראאל יהודה אמר יהוה והשבתום אל הארץ אשר נטה לשבותם וירשות:⁴ אלהי הדברים אשר דבר יהוה אל ירושאל ואליה:⁵ כי אמר יהוה קזול תרצה שמענו פחד ואין שלום:⁶ שעאלין וארא אסיז'ל זכר מדוע ראיתי כל בקר זיו עתחליזי צוללה נהפכו כל פנס לירקן:⁷ חוי כי גזול היום והוא פאן כביהו ועתיצה הוא לא יעלב ומפנה ישב:⁸ יהו בום הרוא נאם יהוה צבאות אשבר על מעל צואר ומוסרטיך אנתק ואית עבדזיבן עד זרים:⁹ ועבדו את יהוה אל יהם ואת דוד מלכם אשר אקים לסתם:¹⁰ ואתת אל תירא עבדו יעקב נאמיה ואל תחת ישראאל כי הנני מושעך מරוחק ואית ערבען מארץ שבים ושב עירב ושקט ושאנן ואין מחדר:¹¹ כי אתך אמן נאמיה להושעך כי עשית כל בכל הרים אשר הפטור שמן אך אתך לא יעשה כליה וסרתון למשפט ונקה

לא אנקוקו פ' 12 כי אמר יהוה אנוש לשבעה נחלה מכתה:¹³ איזגן דין למות רפאות תעלה אין לך: ¹⁴ כל-מאהבך שכחוך אותך לא ידרשו כל מכתת אווב היכיון מוסר אכלי על רב שונר עצמו חטאתי: ¹⁵ מה-תעשה על-שבור אנטש מקابر על | רב שונר עצמו חטאתי עשיתי אלה לך: ¹⁶ כן כל-אלין-יאכלין כל-צריין גם שבב ילבו והיו שאסן למספה וכל-בזיר אתן לך: ¹⁷ כי אעללה ארכה על ומפקותיך ארפה נאשיהה כי נדחה/קעראו לך ציוו ליה דריש אין לך: ¹⁸ כי אמר יהוה הנני-שבשות אהלי יעקוב ומשכנתיו ארחים ונבננה עיר-על-תלה וארכמן על-מושטנו ושב: ¹⁹ יצא מכם תזה וקיים והרבתים ולא מועל ולבן קדום ואיתך לפניך תכו נפקדתי על כל-וחזיו: ²¹ והיה אידי ממענו ומשלו מקרבו ניא והקורבי ונגש אל כי מו הווא-זה עבר את-לבון ל gangster אל-בנוי כל-קדם ועדת אל נאשיהה: ²² והי-תם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלחים: ²³ הנה | שערת יהוה חמה צלאה סער מתגזר על ראש רועים וחול: ²⁴ לא ישוב חור-אפריהה עד-עתן ועד-בקיינו מזמנת לבן באחרית הימים תקבענו בה:

Chapter 31

¹ בעית היה נאשיהה אהיה לאלהים לכל משפטות ישראל וממה יהיל לעם: ² כי אמר יהוה מצא חון-במדבר עם שרים קרב הלו להרgeoו ישראל: ³ מרתוק יהוה בראה לי ואהבת עולם האבtier על-כן משפטיך חס: ⁴ עוד אבנרג נבנית בתולות ישראל עוד מעני תפּר ויאת במחוז מלשנקום: ⁵ עוד טפש קרומים בהר שטרון נטעים וחלב: ⁶ כי שרים קראנו נצרם בבר אפרים קומו ועלה ציוו אל-ליהה אל-הו-נו: ⁷ כי-כח | אמר יהוה רפו לעקב שמלחה וצחלו בראש הגוזם השמייעו הלו ואמרו הוועד היה-את-עמן את שארית ישראל: ⁸ הנני מביא אותם מארץ צפון וכיבציתם מירכתי-ארץ בס עיר ופלת הירה ויקת ייחדו קהן גדור שובו הנה: ⁹ ביבci באו בטחננים אובלם ואילם אל-נחלים בדרכ שיר לא ישלו בה כי-הו-וי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: ¹⁰ שמעעו דבריה הרים וגדו באים מפרק אומרנו מורה ישראל יקנאננו ושמרו כרעה עדך: ¹¹ כי-פה יהוה את-יעקב ואלו מיד חק ממנה: ¹² ובאו ונגען במורם-ציוו ונגרו אל-טוב יהוה על-זדן ועל-תרשׁ ועל-ציהר ועל-בנין-יאן בזכר והו-נה נפשם כון רוחה ולא-יסוף לדאה שעוד: ¹³ אז תשמח בתולות בקהל ובחרים וזקניהם יחדרו והפכו אベルם לשנון ומחמתם ושמחתם מיגנות: ¹⁴ וירית נפש הכהנים דשן ועמי את-טומי ישבעו נאשיהה: ¹⁵ כי אמר יהוה קול ברמה נשמענה-יבני בכי תמרות רחל מבכה על-בניה מאנה להנחות על-בניה כי איננס: ¹⁶ כי אמר יהוה מנען קול-מביב ועינך מדעה כי יש שכך לפעלתך נאשיהה ושבו מארץ אוב: ¹⁷ וישתקה לאחריתך נאשיהה ושבו בנין לבולם: ¹⁸ שמעו שמעתני אפרים מטהנד סרטני ואופר כעגל לא למד השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: ¹⁹ כי-אחרי שובי נחמתי ואחרי הוועדי ספקתי עלייך בשתי גומינכלתמי כי נשאתי חרפת נערוי: ²⁰ הבן-יקור לי אפרום אם ייל שענעים כירמי-דורי בו זכר אזכורו עוד על-כן הmu מעיל רחם ארכמן נאשיהה: ²¹ החבי לר צנום שיין לער מטරוים שמי לבר למסלה דרכ הלכתי שב בתולות ישראל שב אל-ערון אלה: ²² עד-מיט' מתחמלו הבה השבבה כי-ברא יהוה חזשה בארץ קהה תסובב גבר: ²³ כי אמר יהוה צבאות אל-יהי ישראל עוד ואמרנו את-הבר הוה זארץ והוא-הבר עבורי שבוי את-שבותם בברכה יהוה נה-צידך קר הקידש: ²⁴ ישבו בה יהורה וכל-ענו ייחדו אקרים ונגע בעדר: ²⁵ כי הריתני נשעיפה וכל-נפש דאהה מלאות: ²⁶ על-זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי: ²⁷ הנה ימים באים נאשיהה ו/or עת-ביה את-ביה ישראל ולבתו נאשיהה: ²⁸ בהמה: ²⁹ וזה כאשר שקדתי עליים לננתש ולנטז ולהרע כן אשקי עליהם לבנות ולנטוע נאשיהה: ³⁰ ימים באים לא-יאמרו עוד אבות אכלן בסר ושני בעים תקינה: ³¹ כי אמאש בענו ימות כל-האדם האכל הבסר תקינה שעוי: ³² הנה ימים באים נאשיהה וכרתוי את-ביה ישראל ואת-ביה יהוה בירתה חדשה: ³³ לא כבירות אשר כרתי את-אבותם ביום החזקינו בזעם להוציאם מארץ מצרים אשר-המה הפרו את-ברית ואנכי בעליי גם נאשיהה: ³⁴ כי זאת הברית אשר אכרת את-ביה ישראל אחר הימים ההם נאשיהה נתתי את-הו-תרכיב בקרובם ועל-לבם אכתבה והייתי להם לאלהים וממה יהו-לי: ³⁵ לא ולמזו עוד אש אתרעהו ואיש את-הו-ו לא אמר דענו את-יההו כיכולם ידעוו למקטעם ועד-זדולם נאשיהה כי אסלח לעונם ולחטאיהם לא אזכיר-Յוד: ³⁶ כי אמר יהוה נתן שפּש לאoor יומם חקית ובו זוכרים לאoor ליליה רגע הם יונת גלוי יהוה צבאות שמו: ³⁷ כי אמר יהוה מוסד-ארץ למטה גמ-איין אקלס בכל-זיער ישראל על-כל-אשר עשו נאשיהה: ³⁸ הנה ימים נאשיהה וنبננה העיר ליה פג'ל חנאנל שער הפנה: ³⁹ וצא עד קוה המדה נגנו על גבעת גבב ונסב געתה: ⁴⁰ וכל-העמק הפגרים | והצון וכל-השרות עד-הנמל קדרון עד-פג'ל שער הסוסים מורה קדש ליהוה לא-ינתש ולא-יה-רס עד לעוזם:

Chapter 32

¹ הדבר א-שריהה אל-ירמיהו מאת יהוה בשנת העשורי לצדקהו מלה יהוה היא השגה שמנה-יעשרה שנה ליבור-אוצר: ² אז חיל מלך בצל צרים על-ירושם וירקיהו הגבא היה כלוא בחר הפטולה אשר ביטמלר יהודה: ³ אשר כלאו הצדקהו מל-יהודה לאמר מדוע אתה בצל אמר כה אמר יהוה הנני נתן את-העיר הזאת ביד מל-רבבל וכלה: ⁴ הצדקהו מלך יהודה לא ימול מעד כה-הכדים כי הונע יונתן ביד מל-רבבל דברפיו עם-פיו ועינוי את-עינו תראינה: ⁵ ובכ' וול את-צדקהו ושם יהוה עד-פתקן אותו נאשיהה כי תלחמו את-הכדים לא תצלחו: ⁶ ואומר זקעיה היה דבריה יהוד לאמור: ⁷ הנה חנמאן גושלים דן באליך לאמר קוה לך את-שדי אשר בענותם כי לך משפט האלה

8 ויבא אליו חנמאלא ברודז'ן דבר והוא אלחצ'ר המטרה ואמר אליו קינה נא את-שדי אשרא-בענזרות אשר | באירוע בונימון כילון משפט הירשה ולג' היגאללה קבריהו הוא:⁹ אוקנה אתי-השלה מאת חנמאלא ברודז'ן אשר בענשות ואשקללהלו את-הקסף שבעה שקלים ושרה הקסף:¹⁰ ואכתב בספר אוחטם ועוד עדים ואישכל הקסף במאנים:¹¹ ואוקח את-ספר המקנה את-הexasתם הממצו ומחיקם ואת-האגיל:¹² ואtan את-הספר המקנה אל-ברור ברגנרייה ברומסיה להענין הגדיל הצעדים הנקנה לשינוי כל-הוואדים השבטים בחצר המטרה:¹³ ואצחה את-ברור לשוניים לאמור:¹⁴ כה-אמיר הוה צבאות אלתי ישראל ל��וץ את-הטאפרים הלאה את ספר המקנה רזה ואת-החתום ואת-ספר היגיל הוה ומתקם בכל-יתרשל למגן עםדים ימיים רביס:¹⁵ כי כה אמר יהוה צבאות אלתו ישראל עוז וקנו בתים ושדות וכרכמים בארץ הזאת:¹⁶ ואתפצל אל-יהוה אחרי תמי את-ספר המקנה אל-ברור ברגנרייה לאקוו:¹⁷ אלה אדני יהוה הנגה | אתה עשית את-השמלים ואת-הארץ בכחך הגדול ובחרען הנטעה לא-יפלא ממן כל-דבר:¹⁸ עשה חסד לאלפים ומושלים עזן אבות אל-תיק בינוים אחריהם האל הגדול הגבור והב העלייה אשר עיניך פקחות על-כל-דריכך בנן אלם למת לאיש-דרךיו וכפרי מעליין:¹⁹ ואנשך שמות את-העת ומפתים בארץ-מצרים עדר-היום הוה ובישראל ואdadם ותשעה לרג' נטם כיום הזה:²¹ וא-תצא את-עמנן את-ישראל מארץ מצרים באותו ובמופתים ובידי חזקה באזורי נטויה ובמושרא גדויל:²² ותתן להם את-הארץ האהת אשר-בשבועת לאבותם למת להם הארץ זבת חלב ובקש:²³ ובאו ירשו את-ההעיר ונתקנה בצד הכספי הגלחים עלה מפען החרב והרעב והדבר ותקנו אתם את-כל-הרעה הזאת:²⁴ והנה הסללות באו העיר לכך והעיר נתנה בצד הכספי הגלחים עלה מפען החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והונגר ראה:²⁵ ואתה אמרת אל-אדני יהוה קבר-להן השדה בקסף והעד עדים והעיר נתנה בצד הכספיים:²⁶ ויהי-דבריהו אל-ירוחמו לאקוו:²⁷ והנה אכן יהוה אלתי כל-בשר הממעני לפלא כל-דבר:²⁸ لكن כה אמר יהוה הנני נתן את-העיר האהת בצד הכספיים וביד נבדך דראצ'ר מלך-בבל ולכדה:²⁹ ובאו הכהדים הגלחים על-העיר האהת והצתו את-העיר האהת באש שורפה ואת-הבטים אשר-קרתו על-גיגיותם לבעל והסכו נסכים לאלהים אהדים למן הкусנו:³⁰ כי היה בינוי ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעני מונערתיהם כי בינוי ישראל אך מקרים אotti במשעה זיהיהם זאמיהו:³¹ כי על-אפי ועל-חמתו יותה לעיר האהת לмерהיהם אשר בנים אותה ועד היום הזה להסינה מעל פניהם:³² עעל כל-רעת בינוי ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מליכיהם שורייהם כהניהם ואביהם ואיש יהודה ושבוי ירושלים:³³ וקנו אליו ערך ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד ואני שמעים לךמת מוסר:³⁴ ועשים שקאייהם בבאות אשר-נקר-אר-شم עליון לטמאו:³⁵ ובגון את-במות הבעל אשר | בגיא ברהנמ לhabער את-בניהם ואת-בנוניהם למלך אשר לא-יציטום ולא עלתה על-לבי לעשנות התועבה האהת למן החטי את-יהודה:³⁶ עתה לנו כה-אמר יהוה אלתי ישראל אל-העיר האהת אשר | אתם אמרם נתנה בצד מלך-בבל בחרב וברעב נבדך:³⁷ ההני מקצת' מכל-הארחות אשר הדחותם שם באפי גוחמת' בקצף גדויל ושבטים אל-הפקקים הוה והשבטים בטח:³⁸ והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים:³⁹ ונתתי להם לב אחד ודרר אחד ליראה אובי כל-הימים לטוב להם ולבנייהם אחיםיהם: וכרתתי להם בורות עוזם אשר לא-אשוב מאחריהם להיטיבים אותם ואת-ירואתי אתם בלכטם כל-תמי סור מעלה:⁴¹ ואשעת עלייהם להטיבים בארץ באמת בכל-לפי ובכל-נפשים:⁴² כי-כה אמר יהוה כאשר הבלתי אל-העם הזה את-כל-הרעה הגודלה האהת כן אני מביא עלייהם את-כל-הטובה אשר אכן-זכר עליהם:⁴³ וקנה השדה בארץ האהת אשר | אתם אמרם שטמה היא מאין אדם ובכמה נתנה בצד הcessדים:⁴⁴ שנות בקסף יקנו וכתוב בספר | וחתם והעד עדים באיתן בונימן ובסבב ירושלים ובעריה יהודה ובעריה השפלה עבר הנגב כי-יאשיב את-שבותם נאמיהו:

Chapter 33

1 יהוי דבריהו אלייךיו שנית והוא עוזנו עזר בחרט המטרה לאמור: ² כה אמר יהוה יציר אותה להכינה והוא שמו: ³ קרא אליו ואענבר ואגדה לרגשות ובצרות לא ידעתם: ⁴ כל כה אמר יהוה אלהי ישראל על-בתי העיר הזאת ועל-בתי מלכי יהודה הנצחים אל הסללות אלה החרב: ⁵ באום להלחם את-השדים ולמלאמ את-פניהם האדם אשר-הכני באפי בחרביו ואשר הסטרתי פניהם מהעיר הזאת על כל-הרעם: ⁶ הנה מעלה-לה ארכה ומפארת גוליתן להם עתרת שלום ואמת: ⁷ והשבתי את-שבות יהודה ואת שבות ישראל ובניהם כבראשנה: ⁸ וטהרתם מכל עזם אשר חטאoli וسلحתו לכל עזונותיהם אשר חטאoli ואשר פשעו ב: ⁹ והיתה לו לשם שנון לתהלה ולתפארת לכל גוון הארץ אשר ושמיון את-כל-הטבות אשר אנכי עשה אתם ופחדן ורץ על כל-הטובה ועל כל-השלום אשר אני עשה לך: ¹⁰ כי אמר יהוה עוד ושמע במקומו היה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אך ומאי בהמה בערי יהודה ובছוצות ירושלים הנשומות מאין אך ומאי יושב ומאיו בהמה: ¹¹ קול שנון וקול שמחה קול חתן וקול כליה קול אמירים הוו את-יהונה צבאות קיטוב והוא כילעלם מסדו מבאים תזה בית יהונה כי-אшиб את-שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה: ¹² כה אמר יהוה צבאות עוד יהוה במקומו היה החרב מאיירכם ועד-בהמה בכל-יערינו געה רעים מרבעצים כן: ¹³ בער הרור בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימין ובסיבם ירושלים ובערי יהודה עד תעבורנה הארץ על-ידי מונה אמר יהוה: ¹⁴ הנה ימים נאים זמיה יהוה והקומיין את-הדבר הטוב אשר דברת אל-בויות ושראל ועל-באות יהודה: ¹⁵ בימים ההם בעת היא עצמים לדוד חמץ צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ: ¹⁶ ביוםיהם תשוע יהודה ירושלים תשכנן לבטח וזה אשר-יקרא אלה יהונה | צדקנות: ¹⁷ כי-כח אמר יהוה לא-יכרת לדוד איש שב על-כסא בתי-ישראל: ¹⁸ ולכך נים הלוין לא-יכרת איש מלפני מעלה עולה יהודה | מתקטר מונחה ועשה-זבח כל-הימים: ¹⁹ יהוי דבריהו אל-ירקיהו לא-אמור: ²⁰ כי אמר יהוה אם-תפנוי את-בריתך הום ואת-בריתך היליה ולבלתי פנוי יומם-זיללה בעטם: ²¹ גמ-בריתך תפרא-תדד עבדי מה-זיללה גן מלך על-כסאו ואת-מלך הכהנים משרתי: ²² אשר לא-יספר צבא החסומים ולא-פוד חול הים כי ארבה את-זילע' דוד עבדי ואת-הלוים משרתי את-ים: ²³ יהוי דבריהו אלהי ראות

מה-העם הזה-דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת-עמי ינאנצון מהיות עוד גוי לפניהם: ²⁵ כה אמר יהוה אם לא בריתו יומם ולא לילה חקוק שמים וארכץ לא-שחתון: ²⁶ גַּם־צָרָעַ יַעֲקֹבْ וְדוֹד עַבְדֵי אֱמָאָס מִקְחַת מִזְרָעָן מִשְׁלִים אֶל־צָרָעַ אֶבְרָהָם שְׁתָקַן וְעַקְבָּן כיראשוב את-שבותם ורממותים:

Chapter 34

¹ הדבר אשר היה אל-ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך-בבל | וכל-העם נלחם על-ירושלם ועל-כל-עריה לאמר: ² כה אמר יהוה אלהי ישראל הילך ואנרכת אל-צדקה מך יהוה ואמרת אלך כה אמר יהוה הנה נטן את-העיר הארץ ביד מלך-בבל ורפה באש: ³ אתה לא תקלט מני כי תפש תפשל ובינו תנמן ועניך את עלי מלך-בבל תראנה ופיו את-פיך דבר נבל תבוא: ⁴ אך שמע דבריו זה צדקתו מלך יהוה כה אמר יהוה עלי לא תמות בחרב: ⁵ בשלום תמולת וכmarshpot אבומיך המלכים הראשנים אשר-הו לפוך כן שופולר והי אדו סփודילך פ' זכר-An-דברתי נביא אל-צדקה מלך בעריה יהוה אמר: ⁶ זכר-An-דברתי נאמיה: ⁷ חיל מלך-בבל למלכים עלי-ירושלם ועל כל-עיר יהוה הבוראות אל-כל-שי ואל-ענקה כי הנה נשארו בעריה יהוה עלי מבצר: ⁸ הדבר אשר היה אל-ירמיהו מאת יהוה אחורי כרת המלך צקנחו ברות את-כל-העם אשר בירושלם לקרא להם דרכו: ⁹ שלח איש את-עבוזו ואיש את-שפקתו העבריה חפשים לבלי עבד-בבם בהויה אקייה אש: ¹⁰ ישמעו כל-השלום וכל-העם אשר-ברואו בברות שלח איש את-עבוזו ואיש את-שפקתו חפשים לבלי עבד-בבם אש: ¹¹ וישובו אחריכין ושבו את-העבדים ואת-השפחות אשר שלחו חפשים ויבושים לעבדים ולשפקות: ¹² זכי דבריהו אל-רומייה מאת יהוה לאמר: ¹³ כה אמר יהוה אילן ישראאל אנכى ברתי ברית את-אבוניהם ביום הוציאו אוטם מארץ מצרים מbeta עבטים לאמר: ¹⁴ מקנץ שבע שנים תשלחו אש את-אדחו העבריה אשר-רכרכר לנו עבדך שעתם ושלחתן חפשי מערך ולא-שמעו אבוניכם אליו ולא הטו את-Ձונם: ¹⁵ ותשובו אתם הום ותעשו את-השר בעני לקרא דרכו אש לרעשו ותכרתנו בירית לפני בית אש-גנורא שמי עליו: ¹⁶ ותשובו ותחלו את-שפקתו אשר-שלחתם חפשים לשבטם ולהויה אטם להויה ללם לעבדים ולשפקות: ¹⁷ וכן כה אמר יהוה אטם לא-שמעתם אליו לקרא דרכו אש לא-חיי ואיש לרעהו הנה קרא לךם דרכך נאמיה היה אל-החרב אל-ה-זבר ואל-הרעל ונתני אתכם להועה לכל ממלכות הארץ: ¹⁸ גנטני את-האנשים הערבים את-ברתי אשר-היקומו את-דבורי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשונם ושבו בתריו: ¹⁹ שרי יהודה ושורי ירושלים הפסרים והכהנים כל-עם הארץ העברים בין חנן בר-יאדליה אש האלים אשר-אצל לשכת השדים אשר-מלך לשלכת משיחיו בר-שלום שמר הסף: ²⁰ לא-הן לפני | בני בת-הרכבים ובאים יון וכסות נאמר אל-העם שתו-יון: ²¹ אמרו לא נשתקהין כי נזקב בר-רכוב אבינו ציה עליון לא אמר לא תשווין אתם ובניכם עד-עולם: ²² ובית לא-תבננו וירע לא-תקרנו וכרכם לא-תתבעו ולא יהוה لكم כי באלהים תשבו כל-יםיכם למלך לעזך השם ולבָהָמת הארץ: ²³ האדמה אשר אתם גרים שם: ²⁴ ונספבע בקהל היזקב בר-רכוב אבינו לכל אשר צינו לבלי שותהין כי כל-יםינו אנחנו בשינו בנינו ובונינו: ²⁵ ואוללותם בנות בתים לשבדתנו וכרכם ושרה וירע לא יהודין: ²⁶ ונשב באלהים ונשמעו ונעש כל אשר-צינו ונזקב אבינו: ²⁷ ויהי בעלות נבוכדראצר זיל-רביל אל-הארץ ונאמר באו ובבאו ירושלים מפניכי תיל הcessים ומפני חיל האלים ונשב בירושלם: ²⁸ ויהי דבריהו אל-ירמיהו לאמר: ²⁹ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הילך ואמרת לאש עדר-העם לא שתו עד-העם הזה כי שמעו את מזונות אביהם ואנכ' דברתי אל-ירמיהו: ³⁰ ואשלח אל-העם את-כל-עבדן הנבאים | השדים ושלם | לאמר שבירא איש מדרך הרעה והיטיבו מועליכם זיבר ולא שמעתם אליו: ³¹ ואשלח אל-העם את-כל-עבדן הנבאים | השדים ושלם | לא שמעו ואהרא לךם ולא ענו: ³² ולבון הרכבים אמר זיבר יהודיה ואל כל-וושבי ירושלים את כל-הרעיה אשר דברתי עליהם עון דברתי אל-הם ולא שמעו ואהרא לךם ולא ענו: ³³ ולבון הרכבים אמר זיבר יהודיה ואלה צבאות אלהי ישראאל עון אזכיר את-זקב בר-רכוב עמד לפני כל-הימים: ³⁴ וכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראאל לא-זקב בר-רכוב עמד לפני כל-הימים:

Chapter 35

¹ הדבר אשר היה אל-ירמיהו מאת יהוה במני יהודים גוריאשיהו מלך יהודה לאמר: ² הילך אל-ביה הרכבים ודברת אותם וhabotם בית יהוה אל-אחת השלכות והשקיות אותם יון: ³ זא-היך את-יאזנזה בר-ירמיהו בר-חצנזה ואת-אחים ואת-כל-בלבנו ואית-השפחות ואת-בל-ביה הרכבים: ⁴ ואבא אתם בית יהוה אל-לשכת בני חנן בר-יאדליה אש האלים אשר-אצל לשכת השדים אשר-מלך לשלכת משיחיו בר-שלום שמר הסף: ⁵ לא-הן לפני | בני בת-הרכבים ובאים יון וכסות נאמר אל-העם שתו-יון: ⁶ אמרו לא נשתקהין כי נזקב בר-רכוב אבינו ציה עליון לא אמר לא תשווין אתם ובניכם עד-עולם: ⁷ ובית לא-תבננו וירע לא-תקרנו וכרכם לא-תתבעו ולא יהוה لكم כי באלהים תשבו כל-יםיכם למלך לעזך השם ולבָהָמת הארץ: ⁸ האדמה אשר אתם גרים שם: ⁹ ואוללותם בנות בתים לשבדתנו וכרכם ושרה וירע לא יהודין: ¹⁰ ונשב באלהים ונשמעו ונעש כל אשר-צינו ונזקב אבינו: ¹¹ ויהי בעלות נבוכדראצר זיל-רביל אל-הארץ ונאמר באו ובבאו ירושלים מפניכי תיל הcessים ומפני חיל האלים ונשב בירושלם: ¹² ויהי דבריהו אל-ירמיהו לאמר: ¹³ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הילך ואמרת לאש עדר-העם לא שתו עד-העם הזה כי שמעו את מזונות אביהם ואנכ' דברתי אל-ירמיהו: ¹⁴ ואת-דבורי יהודיב בר-רביל אשר-ציהו אוביון לא-העם לא שמעו את מזונות אביהם ואנכ' דברתי אל-ירמיהו: ¹⁵ ואשלח אל-העם את-כל-עבדן הנבאים | השדים ושלם | לאמר שבירא איש מדרך הרעה והיטיבו מועליכם זיבר ולא שמעתם אליו: ¹⁶ ואשלח אל-העם את-כל-עבדן הנבאים | השדים ושלם | לא שמעו ואהרא לךם ולא ענו: ¹⁷ וכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראאל שיראאל עון אזכיר את-זקב בר-רכוב עמד לפני כל-הימים: ¹⁸ ולבון הרכבים אמר זיבר יהודיה ואלה צבאות אלהי ישראאל עון אזכיר את-זקב בר-רכוב עמד לפני כל-הימים:

Chapter 36

כלה-הדברים אשר-דיברתי אליו עלי' ישראל ועל-יהודה ועל-כל-הגויים מיום דברתנו אליו מימי אשחו ועד היום זה: אול' ושמעו בית יהודה את כל-הဟרעה אשר-אנו חשב לעשות להם למן שבו אש מדרך הרעה וסלחתו לעונם ולחותם: ⁴ijkרא ורמיהו את-ברוך לך אל' עזרא בברניריה וכותב ברוך מפי רמייהו את כל-דברי יהודה אשר-דיבר אליו על-ממלכת-ספר: ⁵יצוח רמיהו את-ברוך לך אמר עזרא לא אוכל לבוא בבית יהודה: ⁶ובאת אתה וקנאותך במקלחת אשר-כתבתי-מי פ' את-דברי יהודה באזני כל-יהודה הבאים מעריהם ותקראם: ⁷אול' תפל תחנותם לפני יהודה ושבו איש מדרכן הרעה כי-גוזל הארץ והכמה אשר-דיבר יהודה אל-העם הזה: ⁸ויעש ברוך ברניריה ככל אשר-רצexo רמייהו הנביא לברוך בספר דברי יהודה ורמיהו כתוב יהודה: ⁹יתि בשנה ה'חמשית להיו'קם בקריאתו מל'יהודה בח'ש' התשע' קרא זטם לפני יהודה כל-העם בירושלם וככל-העם הבאים מעין יהודה בירושלם: ¹⁰ijkרא ברוך בספר את-דברי רמיהו בית יהודה בלשנת גמריה בבר' שפ' הספר בח'ר העל'וןفتح שער בית-יהודה הח'ש באזני כל-העם: ¹¹ושמע מל'יהו בר'קמיהו בר'שפ' אוט' כל-דברי יהודה מל'יהו בבר' שפ' הפט' ב'ת'ה'ל'ן' על-לשתת הספר והנה' שמע כל-השרים יושבם אל'שמעו הספר ודיל'יהו בר'שמעיהו ואל'נטון בר'עכזר ואמר'יהו צידקה יהוד' בר'חנניא יהוד' וככל-השרים: ¹³ויאד להם מל'יהו את כל-הדברים אשר-שמע בקרא ברוך בספר באזני העם: ¹⁴וישלחו כל-השרים אל'ברוך את-יהודה בר'ת'מיהו בר'צ'ק'ש' לאמר' המגלה אשר-קראה בה באזני העם קתנה בזק ולר' קח ברוך בר'ריהו את-הקגלה בזק'ו ונ' בא אל'יהם: ¹⁵ויאמר' אל'יו שב' וא' וראגה באזנינוijkרא ברוך באזניהם: ¹⁶ויה' קשעםם את-כל-הדברים פחדו אש אל-רעיהו ואמר'ו אל'ברוך הגד' ניד' למ'ך את כל-הדברים האלה: ¹⁷ויאט' ברוך שאלו לאמר' הנדר'נו לנו אויר כתבת את-כל-הדברים האלה מפי': ¹⁸ויאמר' להם בברוך מג'פוijkרא אליו את כל-הדברים האלה ואני כתוב על-הספר בד': ¹⁹ואמר'ו השרים אל'ברוך לך הסתר אתה ורמיהו ואש אל-יד'ע איפ' אתק'ו: ²⁰ובאו אלה המל'ר ח'זקה ואלה המגלה הפל'ון בלשנת אל'שמעו הספר נאי'ו באזני המל'ך את כל-הדברים: ²¹וישלח המל'ך את-יהודה למלך' את-המגלה ויל'יה מל'שת אל'שמעו הספר וijkרא יהודה והמל'ך באזני כל-השרים העמ'דים מעל המל'ך: ²²ויהם מל'ך יושב' ב'ת'ה'ר' בח'ש התשע' ואת-האהח לפניו מבערת: ²³יתि | קרא יהוד' שלש דלות' וארכעהijkרא בעתר הספר והשל'ר אל'ה'ש אשר אל'ה'אח' עד'תם כל-המגלה על-האש אשר-על-האהח: ²⁴לא פחד' ולא קרע'ו את-תבגדיהם המל'ן' כל-ע'ז'יו השמעם את כל-הדברים האלה: ²⁵ו'גמ' אל'נטון ודיל'יהו וגמר'יהו הפצעו במל'ך לבלתי שרף את-הקגלה ולא שמע אל'יהם: ²⁶ו'יצוח הפל'ר את-יריחמא' בר'ה'פל'ר ואט'ש'ריהו בר'ער'זרא' ואט'ש'ל'מו'יהו בר'עבד'אל לך'ת את-ברוך הספר ואת' רמייהו הנביא יוסתרם יהודה: ²⁷יתि זבריה יהוד' אל'ר'ימיהו אח'ר' | שרף המל'ך את-המגלה ואת-הדברים אשר-כתב ברוך מפי רמייהו לאמרה: ²⁸שוב קו'ל'ג' מגלה אחרית וככבר עלי' את כל-הדברים הראש'נים אשר-ה' עלה המגלה הראשה אשר-שנ'ר' יוקים מל'יה'זקה: ²⁹ועל-יה'זק'ים מל'יה'זקה תאמר' כה אמר' יהוד' אתה ש'ר'ת את-המגלה הזאת לאמר' מודיע כתבת עלי' לאמר' בא'ז'ב' מא' מל'רב'בל' והשחית את-הארץ הזאת והשכית ממנה אדק' ובמהמה: ³⁰לכן כה אמר' יהוד' על-יה'זק'ים מל'יה' לא'יה'ז'לו יושב על-כסא דוד' ובבלתו תה� משלחת לחרב בז'ום ולקרחה בלילה': ³¹ijkרא דע' לעל'ע'ז'יו את-תענ'ם והבאתי' על-יהם ועל-ש'ב' ירושלם ואל-אש יהודה את כל-הဟרעה אשר-דיברתי אל'יהם ולא שמעו: ³²ו'רמיהו לך' | מגלה אה'ת'ת' ות'נ'ה אל'ברוך בר'ריה'ה הספר וככבר על-יה' מפי רמייהו את כל-דברי הספר אשר-שרף יהוד' מל'יה'זקה באש ועד' נס'ר' על-יהם דברם רב'ם כהמה'ה:

Chapter 37

1 ימלר צדקהו בריאשו מלחמת קניאו ביהודה אשר המלך בכוורת מלך בבל בארץ יהודה:² לא שמע הארץ ועבדיו את הארץ אל דבר ביד רומיחו היבא:³ ישלח המלך צדקהו אתי הוכל ברשותה ואתי צפניה ברשותה הכהן אל רומיחו היבא לאמר הפלנא בעדרו אליהו אליהו:⁴ רומיחו בא ונצא בתור העם ולא נתנו את בית הכליא:⁵ חיל פרעה יצא מצרים ושם עמו הقدسים האחים על ירושלים את שכם ועל מעלה ירושלים פ⁶ ויהי דבריהו אל רומיחו היבא לאמר: **7** הנה אמר יהו אל מלך יהודה שהלך אתכם אליו לדרשני הנה | חיל פרעה השיא לכם לעזרה שב לארצן מצרים:⁸ שבעה הقدسים ולחתמו על העיר זאת ולכדה ושרפם באש:⁹ אמר יהו אלה אל תshawו נפשיכם לאמור היל !LEN מעליות הقدسים כייל !LEN כי אם היכיהם כל חיל שדים הגדחים אתכם ונשארו בם אנשי מקדשים איש באחלו !LEN ושרפו את הרערר הזאת באש:¹¹ והיה בה עלות חיל הقدسים מפען חיל פרעה:¹² ויאר רומיחו מירושלים לצלת ארץ בנין לפלק משם בתוך העם:¹³ ויהי־היא בשער בנין ושם בעל פקחת ושם ירושלים מפען חיל פרעה:¹⁴ ואמר רומיחו שקר איני נעל הقدسים ולא שמע ראייה ברשותה ברוחניתו ויתפס אתי רומיחו היבא לאמר אל הقدسים אתה נפל:¹⁵ יקצפו הרים על רומיחו והכו אותו ונתנו אותו בית האסורים בית והונעת הספר פיאוטו עשו אלו ויתפס וראייה בברמו ויבאו אל השרים:¹⁶ כבאותם הרים אל הרים ושבחים רומיחו ימים רבם:P¹⁷ ישלח המלך צדקהו ויקחוה וישאלוה המלך בביתו לבית הכהן:¹⁸ כי בא רומיחו אל בית הבור ואל הכהןות ושבחים רומיחו ימים רבם:P¹⁹ ואמר ביד מלך בבל תנתקן: ואמר רומיחו אל המלך צדקהו מה חטאתי לך ולעבדך ולעם הזה פינתקתם אותו אל בית הכהן:²⁰ או נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא־יבא מלך בבל עלייכם ועל הארץ הזאת: **21** ועתה שמענו אדני המלך הפלנא תחנת לפוך ואל תשבי בית יהונתן הספר ולא אמות שם: נצחה המלך צדקהו יפקדו אתי רומיחו בחצר המטרה:

Chapter 38

בְּרִמְתָּן אַדְלָהוּ בְּגַנְפְּשׁוֹר וַיַּכְלֵל בְּרַשְׂמִינוּהוּ וַיַּחֲזֹר בְּרַמְלָפְיהָ אֶלְתְּהַדְּבָרִים אֲשֶׁר רַמְיהָוּ מִבְּדָר אֶלְכְּלָהָעַם לְאַמְרָס² כְּהֵם אָמַר יְהוָה הָיָה שָׁבֵעַ בָּעֵיר הַזֹּאת יָמוֹת בְּחָרֶב בְּרַעַב וּבְקָרֶב וּבְקָרֶב וְהַיְאָ אֶלְהַכְּשָׁדִים יְחִיָּה וְהַתְּהַלֵּן נִפְשֹׁוּ לְשָׁלֵל וְחִיָּס³ כְּהֵם אָמַר יְהוָה הַגְּתָן תִּגְתָּן הַעִיר הַזֹּאת בְּדֵד חִיל מַלְרְבָּבָל וְלֹכְדָה:⁴ וְאַמְרָה הַשָּׁׁוֹם אֶלְהַמְלָךְ יְמִינָה נִפְשֹׁת לְאַתְּהָאָשׁ הַזָּהָה קִיְּעַלְלָן הַוְּאִמְרָלָא אֶתְּיָזָדָן אֲנֵשׁ בְּעִיר הַזֹּאת וְאֶת יְדֵי כָּלַחַם לְזִבְּרָא אֶלְתְּהַדְּבָרִים הָאָלָה כִּי הָאָשׁ הַזָּהָה כִּי אִם־לְרַעַת:⁵ וְאַמְרָה הַמְלָךְ זַדְקָה
הַגְּנִיהָא בְּזִדְקָם כִּיאָן הַמְלָךְ יְכָל אֶתְכָם דָּבָר:⁶ וַיַּקְהֵל אֶתְרִימָיוָהוּ וַיַּלְכֵל אֲתוֹן אֶלְהַבָּרוּ | מַלְכֵיָהוּ בְּרַהַמְלָךְ אֲשֶׁר־בְּחָרְמָה מִטְרָה וְשִׁלְחוֹ
אֶת־רַמְיהָוָה בְּחָבְלִים וּבְבָרָר אֶרְפָּמָס⁷ כִּי אִם־לְטִיטָה וְטִבע וְרַמְיהָוָה בְּטִיטָה: ⁸ וְשָׁׁבָע עֲבָדְמָלָךְ הַכּוֹשׁ אֲשֶׁר־סְרִיס וְהַאֲבִיטָה הַמְלָךְ כִּי־יְהָנָן הַאֲנָשִׁים הָאָלָה אֲתַּיְרִימָיוָהוּ אֶלְהַבָּרוּ וְהַמְלָךְ יוֹשֵׁב בְּשָׁעָר בְּנִימָן: ⁹ וַיַּצְא עֲבָדְמָלָךְ מִבְּתַּר הַמְלָךְ וַיַּדְבֵּר אֶלְהַמְלָךְ לְאָמָר: ¹⁰ וְאַנְתִּי הַמְלָךְ רַהֲוָה הָאָלָה אֲתַּיְרִימָיוָהוּ כִּי־אָשֶׁר־עֲשָׂו לְרַמְיהָוָה גְּנִיבָה אֶת אֶשְׁר־הַשְּׁלִיכָו אֶל־הַבָּרוּ וְעַמְתָּת תְּחִתָּו מִפְנֵי הַרְבָּעָב כִּי־אָיוֹן הַלְּחָם עַד־בָּעֵיר: ¹¹ וַיַּקְהֵל עֲבָדְמָלָךְ אֶת־עֲבָדְמָלָךְ כִּי־בְּנֵי הַכּוֹשׁ לְאָמָר כִּי־בְּנֵי הַכּוֹשׁ וְהַעֲלִית אֶת־רַמְיהָוָה הַגְּנִיהָוָה הַבָּרוּ בְּכָרְבָּם יְהָוָה: ¹² וְאַמְרָה עֲבָדְמָלָךְ הַכְּשָׁעָן בִּיתְהַקְּלָן אֶל־תְּמַחַת הַאוֹצֵר וְיַקְהֵל מִשְׁם בְּלֹאָן הַסְּחֻבוֹת וְבְלֹאָן מִלְּחָמִים וְיַעֲלֵוּ אַוְתָּן אֶל־רַמְיהָוָה שָׁוָם נָא אֶתְכָר דָּבָר אֶל־תְּכַחֵד מִקְפָּה:¹³ וְאַמְרָר יְרַמְיהָוָה כָּךְ: ¹⁴ וְיַשְׁלַׁח הַמְלָךְ צַדְקוֹהוּ וְיַקְהֵל אֶת־רַמְיהָוָה הַבָּרוּ אֶל־מִבְּאָה־הַשְּׁלִישִׁי אֲשֶׁר־בְּבִתְהַדְּבָרִים יְהָוָה וְאַמְרָה הַמְלָךְ
אֶל־רַמְיהָוָה וְשַׁבְּרַמְיהָוָה בְּחָרְמָה מִטְרָה:¹⁵ וְאַמְרָר יְרַמְיהָוָה אֶל־צַדְקוֹהוּ כִּי־אָגִיד לְבָרָא הַמְתָת תְּמִימָנִי וְכִי־אַיעַצְרָר לְאַתְּשָׁמָע אֶלְיָהוָה:¹⁶ וְיַשְׁבַּע הַמְלָךְ צַדְקוֹהוּ אֶל־רַמְיהָוָה בְּסִטְרָה לְאָמָר חִיְיָה אֲתָא שָׁרַע עֲשָׂה־לָנוּ אֶת־הַגְּנָפָשׁ הַזֹּאת אֶמְ-אַמִּתָּךְ וְאֶמְ-אַתְּנָר בְּזַעַם הָאֲנָשִׁים הָאָלָה
אֲשֶׁר־מִבְּקָשִׁים אֶת־יְנִיפְשָׁר:¹⁷ וְאַמְרָר יְרַמְיהָוָה אֶל־צַדְקוֹהוּ כִּי־אָמָר בְּנֵי־הַבָּרוּ אֶל־שְׁעָרָה תְּחַזְּעָל תְּחַזְּעָל תְּחַזְּעָל
גְּנִישָׁר וְהַעִיר הַזֹּאת לֹא תְשִׁרְפַּר בָּאָשׁ וְחִיתה אֶתְכָה וּבְטַהַר:¹⁸ אֲםִם לֹא־תְּצַאֵל אֶל־שְׁעָרָה מִלְּרָבָבָל בְּלֹא וְנִתְּנָהָה הַעִיר הַזֹּאת בְּזַעַם הַכְּשָׁדִים שְׁרָפוֹתָה
אֲתָה לְאַתְּמַלְטָמִידָם:¹⁹ וְאַמְרָה הַמְלָךְ צַדְקוֹהוּ אֶל־רַמְיהָוָה אֲנֵנָה דָאָג אֶתְהַיּוֹדָם אֲשֶׁר נִפְלָא אֶלְהַכְּשָׁדִים פְּרִוְתָּנָה אֲוִי בִּידָם וְהַתְּעִלוֹבִיבָּפָּה:²⁰ וְאַמְרָר יְרַמְיהָוָה לֹא־יַתְּנוּ שְׁמַעְנָא | בְּקָנוּ יְהָוָה לְאַשְׁר אֲנֵנָה־בָּרָא
וְהַהְנָה כְּלִיהָשָׁמָע אֲשֶׁר נִשְׁאָר בְּבִתְהַדְּבָרִים מִלְּרָבָבָל וְהַגְּנָה אֶתְמָרָת הַסִּינְור וְכֵלָה לְרַבְּנָה שְׁלָמָךְ הַטְּבָעָה בְּפָנָה:²² וְהַגְּנָה כְּלִיהָשָׁמָע אֲשֶׁר נִשְׁאָר בְּבִתְהַדְּבָרִים מִזְמָרָת אֶלְשָׁרִי מִלְּרָבָבָל וְהַגְּנָה אֶתְמָרָת הַסִּינְור וְכֵלָה לְרַבְּנָה
וְגָלָגָל נִסְגָּוָא אַחֲרָה:²³ וְאַתְּכָלְנִשְׁׁרָא וְאַתְּבָנָךְ מִזְמָרָת אֶלְשָׁרִי מִדִּימָם כִּי־מַלְרְבָּבָל תְּתַפְּשָׁא וְאַתְּהָעֵיר הַזֹּאת תְּשִׁרְפָּה
בָּאָשׁ:²⁴ וְאַמְרָה צַדְקוֹהוּ אֶל־רַמְיהָוָה אֲשֶׁר־אַל־לְעָז בְּדָבְרִים הָאָלָה וְאַתְּרִיבָתְהָא
הַגְּדָה־גָּלָה לְנוּ מִהְדָּבְרָת אֶלְהַמְלָךְ אֶל־תְּכַחֵד מִשְׁפָּט וְלֹא
נִמְתְּרָא כָּל־הַשָּׁרִים אֶל־רַמְיהָוָה וְשָׁאָלוּ אֲוִי וְעַד לְהָם כָּל־הַדְּבָרִים הָאָלָה אֲשֶׁר־צָהָה הַמְלָךְ וְיַחֲרָשׁוּ מִפְנָה כִּי
בְּשִׁבְעִי בֵּית יְהָוָה לְמֹות שָׁמָה:²⁷ וְבָאָוּ כָּל־הַשָּׁרִים אֶל־רַמְיהָוָה וְרֹשֶׁלֶם כִּי־אָשֶׁר־לְלִכְדָּה וְרֹשֶׁלֶם כִּי
אָרְבְּשָׁע שְׁפִיטה בְּרִמְתָּן אַדְלָהוּ בְּגַנְפְּשׁוֹר וַיַּכְלֵל בְּרַשְׂמִינוּהוּ וַיַּחֲזֹר בְּרַמְלָפְיהָ אֶל־כְּלָהָעַם לְאַמְרָס² כְּהֵם

Chapter 39

1 בשנה ה' התשעת ל'צדקה מילריהוזה בחז' העשר' ב' בוכדראצ' מילרבבל וכל חילו אל'רשלם וצאר עלייה: ס² בעשתי' עשרה שנה' הצדקה בוחנ' הרביש' בתשעה לחז' הבקעה העיר: **3** יבאו כל שרי מילרבבל ושבו בשער התור גרגל שר' אוצר סמגראטנו שרשיכים רב'סר'ס גרגל שר' אוצר רב' מג' וכל' שאית' שרי מלך בבל: **4** ויל' כאשר ראמ'צדקה מילריהוזה וכו' וכל' | אמש' המלחמה זיברכחו ויאוא' ללה מוקה'עיר דורך גן הפלך בשער בון החמתים ויצא דורך הערבה: **5** וירדף חיל' שדים אחורהם ושםו את'צדקה מילריהוזה בערבות ורכח' ויקח'ו את' צעלה אל'בונדראצ' מילרבבל ובלטה הארץ חמ' וידבר את' משפטים: **6** וישחט מלך בבל את'בני הצדקה ברבלה לעניין ואת' כל'חוי' יהוד' שחת' מלך בבל: **7** ואת' עני הצדקה עיר ואסרו'ו בנהחשלים לבי' את' בבל: **8** ואת'ב'ת הפלך ואת'ב'ת הגם שרטפו הפשדים באש' ואת' חמוץ' רושלים נצ'ז': **9** ואת' ת'ר' העם הנשאים בעור ואת'הנפלים אשר נפלו עלי' ואת' יתר העם הנשאים היגלה נבז'ראן רב' בטחים בבל: **10** ומוקה'עם הדלים אשר או'להם ממאורה השאור נבז'ראן רב' בטחים בארץ והידה ויתן להם קרפ'ים וגבים בום' ההוא: **11** יצו' בוכדראצ' אל'רבבל על'ירמי'ה ביד נבז'ראן רב' בטחים לאמרו: **12** קח'נו וענ'ך שם עלי' ואל'תעש לו קאומה גע כל' אם קאשר' ידבר אל'ך קן עשה עמו: **13** ישלח נבז'ראן רב' בטחים ובעש'זון' רב'סר'ס גרגל שר' אוצר רב' מג' וכל' רב' מלך'בבל: **14** ישלחו' ויקח'ו את'ירמי'ה מבחן' המטלה' ויתנו' את' אל'גד'לו' בראחיקם גרא'ש' להזאהו ושב' בתור העם: **15** ואל'ירמי'ה היה דבר'יו'ה בהיותו' עז'ר בוחנ' המטלה' לאמרו: **16** הלו' ואמרת' לעבד מלך' המוש' לאמרו' כה' אמר' יהוה צבאות אל'ה' ישראל הנני' מב' אתי'ב'ר אל'ה'יר החז'ת לרעה ולא לטובה והו' לפניך בום' ההוא: **17** והצלתך בז'ס'ה'ה אנט'יה'ה ולא תגונ' ביד האנשי' אשר' אתה' יגור' מפניהם: **18** כי מלט' אמלט' ובחרב לא תפל' וויתה' לה נפרש' לשלל' כיב'חת' ב' נאמ'יה'ה:

Chapter 40

¹ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת והוא אחר | שלח אותו בזוראך רביתחים מורה מה בקחטו ואו והוא אסור באוקים בתרן כל גלות ירושלים ויהודה המגלים בבלה: ² וכך רביתחים לירמיהו יאמיר אליו והוא אלהך דבר את הרצה הזאת אל ה מקום זה: ³ ובה ועש היה פאר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקהל | וזה לכם דבר זה: ⁴ עתה הנה פתחתם היום מורהokaneם אשר על זיך אמר טוב בעבור לבוא את ביתך בא ואשים את עמי עליך ואמרך בשייר לבוא את כל הארץ לפניו אליטוב ואלהי יש בעינך לכת שמה לך: ⁵ ועוזבו לא ישב ושבה אל גדריה בראותיקם ברשפן אשר הפוך מלך בבל בערני והוא שב אותו בתוך העם או אל כל הארץ יש בעינך לכת לך: ⁶ יבא ורמיהו אל גדריה בראותיקם המצתפה ישב אותו בטור העם הנשארים בארץ: ⁷ ושהמען כל שלוח החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כירפקי מלך בבל את גדריה בראותיקם בארץ כי | הפוך אתה אנשים ונשים ולפע ומדת הארץ מאשר לא האגלו בבלה: ⁸ יבואו אל גדריה המצתפה ולשמעאל ברונתינה יוחנן בון קיום ושלה ברונתינה גת גני | עופי הנפטה ויזיהו ברהמעכל ה מה ואנשיהם: ⁹ ישבע להם גדריה בראותיקם ברשפן ואנשיהם לאמר אל תיראו משבז הcession שב ארץ ועבדו את מלך בבל ויטיב לך: ¹⁰ אנחנו הנהו שב במצפה לעמד לפני הcession אשר באו אילנו ואם אספין לנו וקיים ושותם בכלים ובויכם אשר תפשתם: ¹¹ גם כל יהודים אשר במאוב | נבניעם ובאים ואשר בכל הארץ שחקנו כיבנת מלך בבל שאירת ליהודה וכי הפוך עליים את גדריהו בראותיקם ברשפן: ¹² ישבו כל יהודים מכל הארץ אשר נקדושים יבואו ארץ יהודה אל גדריהו המצתפה יאספו יון וקץ הרבה פיאד: ¹³ ויזחנן ברקדים וכלי שמי אשר בשדה באו אל גדריהו בדור תעדי כי בעלים מלך בבל ואנשיהם אשר תננה להכתה נפש ולא אהמינו להם גדריהו בראותיקם: ¹⁴ ואחריו אלו הדר תעדי כי כפלש אוטם ואחר בקיום שלח את יושמעאל ברונתינה ואיש לא ידע למה וככה נפש ונפלו כל הארץ הנקבטים אליך ואבקה שאירת יהודה: ¹⁵ ויזחנן ברקדים אמר אל גדריהו בסתר במצפה לאמר אלקלה נא ואקה את יושמעאל ברונתינה ואיש לא ידע מה וככה נפש ונפלו כל הארץ הנקבטים אליך ואבקה שאירת יהודה: ¹⁶ ואמר גדריהו בראותיקם אל יושמעאל ברקדים אל התעש את מזבר הvae כי שקר אתה דבר אל יושמעאל:

Chapter 41

¹ ויהי בחודש השביעי בא ושמעהל ברונתינה בראל שמע מושע המלווה ורב המלך ושרה אנים אתו אל גדריהו בראותיקם המצתפה ואכלו שם לחתם יחסו במצפה: ² יוקם ושמעהל ברונתינה ושרה האנים | אשר היהו אתו יוכו את גדריהו בראותיקם ברשפן בחרב ומיתו אותו אשר הפוך מלך בבל בארץ: ³ ואת כל יהודים אשר היהו את גדריהו במצפה ואתה הcession הcession את נשוי הפלחה הכה ושמעהל: ⁴ ויהי ביום השנוי להמית את גדריהו ואיש לא ידע: ⁵ יבאו אנים משם משם משלו ומושמرون שמנם אש מגלתי זו וחרעי בגדים ומתקדים ומונחה ולבונה בדים להבאי בית יהוה: ⁶ יצא ושמעהל ברונתינה ליראתם מורה מצפה הילך והביה כי כפלש אוטם ואחר אל הרים באו אל גדריהו בראותיקם: ⁷ ויהי כבאים אל תער הארץ ושיחים ושמעהל ברונתינה אל תער היר האו ואנשיהם אשר אתה אנשיהם נמצאים ובם ואחריו אל שמעאל אל תמן צבאים משטנים שעון וודבש ויחד ולא הומיתם בתוך אותם: ⁸ וישראל אשר השליך שם ושמעהל את כל פגרי האנים אשר הכה ביד גדריהו הוא אשר עשה המשלך אספה מפני בעשא מלך ישראל את אל מלא ושמעהל ברונתינה חלים: ⁹ ישב | שמעאל את כל שארת העם אשר במצפה את גדריהו המלך ואת כל הארץ הנסרים במצפה אשר הפוך בזוראך רביתחים את גדריהו בראותיקם ושבם ושמעהל ברונתינה וילך לעבר אל בני עמו: ¹⁰ ושמעהל יוחנן ברקדים וכלי שמי החילים אשר את כל הרצה אשר עשה ושמעהל ברונתינה: ¹¹ יקחו את כל יהודים אשר אתה בראל שמעאל ברונתינה יוסח וימצאו אותו אל מים אשר בגבעון: ¹² ויהי כראות כל העם אשר את יושמעאל את יוחנן ברקדים ואת כל שמי החילים אשר אתה ושם: ¹³ יסבון כל הרים אשר שמי מה מצפה ושבו ילו אל יוחנן ברקדים: ¹⁴ ושמעהל ברונתינה נמלט בשינה אנים מפני יוחנן וילך אל בני עמו: ¹⁵ יקח יוחנן ברקדים וכלי שמי החילים אשר אתה את כל שארת העם אשר השם מאה ברונתינה מורה מצפה אחר הכה את גדריהו בראותיקם גברים אנטני המלחמה ונשים וטף וסדרים אשר השם מגבעון: ¹⁶ וילכו ושבו בגרות כמושם אשר יצא בית לחם לכת בבאו מצרים: ¹⁷ מפעי הcessionים כי יראו מפנייהם כי האה ושמעהל ברונתינה את גדריהו בראותיקם אשר הפוך מלך בבל בארץ:

Chapter 42

¹ אמרו כל שמי הcessionים ויזחנן ברקדים ויזיהו ברהושעה וכל הארץ הגבא תפלאנו תחנותנו לפניו והתפלל בעדנו אלהייך بعد כל השארית הזאת כינשארכנו מעת מחרבה כאשר עיניך ראות אתנו: ² יגיד לנו יהוה אלהיך אמר אל היהיך אשר נרבה ואת הדר אמר נעשה: ³ ואמר אלהים ומייהה הבבאים שמעתי ההני מתקפל אל יהוה אלהיכם דבריכם והזה כל הדר אמר עננה והוה אנטיך אגיד לך לא יאמנע מכם דבר: ⁵ והם אלהים אל ירמיהו יהוה בנו לעוד אמת ונאמנו אם לא כן כל הדר אשר שליך יהוה אלהיך אליהם כן נעשה: ⁶ אמר טוב ואמרך בקהל | יהוה אלהינו אשר אמר לנו שלחים אתך אליהם נשמע למשן אשר יטבלנו כי נשמע בקהל יהוה אלהינו: ⁷ ויהי מכך עשרה ימים ויהי דבריהו אל ירמיהו: ⁸ יקראה אל יוחנן ברקדים ואל כל שמי הcessionים אשר אתה ולכל העלם למקטן ועד זך: ⁹ ואמר אלהים כה אמר יהוה אלהי לך אשר שלחםם אמר אליהם לחייב תחנותכם לפניו: ¹⁰ אם שוב תשיבו הארץ ובניתי ועד זך:

אתכם ולא אהרס נטעתו אתכם ולא אותש כי נחמותי אל הרעה אשר עשית לכם: ¹¹ אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים מפני אל תיראו מפני נאמיהה כי יאתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מזון: ¹² ואtan לךם רוחמים וرحمם אתכם והשב אתכם אל אדמתכם: ¹³ ואם אמרם לךם לא נשב הארץ הזאת לבלי שמע בקהל והוה אלהיכם: ¹⁴ לא אמר לך כי ארץ מצרים נבואה אשר לא ניראה מלחה וקוזל שופר לא נשמע וללחם לא ניראב ושם נשב: ¹⁵ עיטה לך שמעו דבריהה שארית והודה כה אמר יהוה צבאות אלקי ישראל אמרם שום תשמו פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם: ¹⁶ היה תה החוב אשר פניהם לבוא מצרים לגור שם ימתו בחרב ברעב ובבדר דגים מפניהם שם ידבק אחיך מצרים ושם תקתו: ¹⁷ ויהיו כל האנשים אשר ירשו אותם לבוא מצרים לגור שם ימתו בחרב ברעב ובבדר ולא יהיה להם שער ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליכם: ¹⁸ כי היה אמר היה צבאות אלקי ישראל כאשר נתקה אף וחתה על שבי ורשותם כן תתקח חמת עלייכם בבאם מצרים והיתם לאללה ולחללה ולחמה וקדרה ואיתראו עוד את הרים הרים: ¹⁹ דבר היה עלייכם שארית יהודה אל תבוא מצרים ודע רקדו כי הטעותם בנפשותיכם כי אמרם שלחחים את אליהה אשר עלייכם לאמר התפלל בעדנו אלהינו וככל אשר יאמר והוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו: ²⁰ ואגד לךם הימים ולא שמעתם בקהל היה אלהים וכל אשר שלתני אליכם: ²¹ ועתה ידע תקדעו כי בחרב ברעב נCKER תמותה בפקודם אשר חפצחים לבוא לגור שם: ²²

Chapter 43

¹ כי כלות ירמייהו לדבר אל כל העם את כל דברי היה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם את כל הדברים האלה: ² ואמר יהוה בך הושעה ויחנן ברוך הוא וכל האנשים הרים אמרם אלירמייהו שקר אתה מדבר לא שלחך היה אלהון לא אמר לא תבוא אל תבוא לא שמי ותמן תול אוננו ביד הכסדים להמית אוננו ולמגלוות אוננו בבל: ³ ולו שמעו יוחנן ברוך והוא כל שמי הרים וכל העם בקהל היה לשכת הארץ שארית יהודה: ⁴ וישח יוחנן ברוך וכל שמי הרים את כל שמי הרים אשר שבו מכל הרים אשר נדחו מהם לעור הארץ יהודה: ⁵ את הרים ואת הרים ואת הרים ואת הרים את כל הנפש אשר הנפץ נבוראן רביתם אידיילו: ⁶ ברוחם ברשפן ואת ירמייהו הנבאו ואיתר ברוך ברוך יהוד: ⁷ יבאו הארץ מזרים כי לא שמעו בקהל היה ויבאו עד תחפונוס: ⁸ היה דבריהה ברוחם גדלות טמנתם בטל במלון אשר בפתח בית פרעה בתחפונוס לעני אנשים והודים: ⁹ קח בידך אבניו וטמןם בטל במלון אשר בפתח בית פרעה בתחפונוס לאמר יהודה: ¹⁰ ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנה שלחן לך לערך לאלהים אשר לא מירבבל עבדך ושחתך כסאו ממעל לאבניו והכאים אשר טמןתי וטעה את שפהו עליכם: ¹¹ ונבה והפה את הארץ מזרים אשר לפועת ואשר לשבי ואשר לחרב לך: ¹² והצדיק אשר בבלמי אלהי שרפם ושרוף ושבם ועתה את אוזץ מזרים כאשר יעצה הרעה את בגדיו יצא משם בשלום: ¹³ ושב את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהים מצרים ישרף באש:

Chapter 44

¹ הדבר אשר היה אלירמייהו אל כל היהודים השבים בארץ מצרים השבים במגדל ובתחפונוס גנוף ובארץ פתروس לאמר יהודה: ² כה אמר יהודה צבאות אלהי ושראל אתם את כל הרעה אשר הבלאי עלי רשותם ועל כל עלי רשותם והם חרבה הימים הוה ואון בהם יושב: ³ רעתם אשר שעון להכעסני לעלת לך לערך לאלהים אשר לא יולדת המה אתם ואבתיכם: ⁴ אשליך אליכם את כל עבדך הבאים השכים ושליח לאמר אל נא תעשו את דברה תעבה זאת אשר שענתם: ⁵ ולא שמעו ולא התרטו את אונם לשוב מרעתם לבלי קטר לאלהים אחרים: ⁶ ותתיר חמת עלי רבער בעני יהודה ובছצתו ירושם ותירעה להרבה לשבי ואשר לחרב לך: ⁷ עתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל לכה אתם עשים רעה גזולה אל נפשתם להcarsות לךם ומונך מתוך להרבה לבלי הותיר לךם שארית: ⁸ להעסני במעשי זילים לךו לאלהים אחרים בגין מצלם אשר אתם באים לגור שם למען היוטם לקללה ולחמה בכל גוש הארץ: ⁹ השכחתם את רענותם ואת רענותם מלכי יהודה ואת רענות נשי ואת רענות נשים ואת רענות נשים אשר שעון בארכ יהודה ובছצתו ירושם: ¹⁰ לא דכאו עד היום הזה ולא ואיה להכנית את כה אמרם לא נפניהם ולפניהם אבותיכם: ¹¹ לכן כה אמר יהודה צבאות אלהי שוואל הנה שם פני בכם לרעה ולהכנית את כה אמרם להרבה ובחרב וברעב ומיתו והוא לאלה לשמה ולקללה ולחמה: ¹² לך קחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מזרים לעור שם ותמו כל הארץ פלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גזול בחרב וברעב מיתו והוא לאלה לשמה ולקללה ולחמה: ¹³ ופקדתי על הישבים בארץ מזרים כאשר פקדתי על ירושם בחרב ברעב ובבדר: ¹⁴ ולא היה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגורם שארית ולשוב ארכ יהודה נושאנו את ירמייהו כל היהודים הצעים: ¹⁵ ואננו אשר הרעה נושאנו את ירמייהו כל פליטים: ¹⁶ הדבר אשר דברת כימקטרות נושאנו לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קתל גזול וכל העם השבים בארץ מזרים בפרטוס לאמר: ¹⁷ כו עשה נעשה את כל דבר | אשראי מאפנינו לך לערך למלכת השמים והסירה נסכים כאשר עשינו אלינו בשם יהוה איננו שמעם אליך | ¹⁸ ומראך חזרנו לך לערך למלכת השמים אנחנו ואבטנו מלכינו ושוריינו בעני יהודה גבחצת ירושם ונשב עלי חם ונהי טבים ונהי לא ראיינו: ¹⁹ וכי אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסרך לה נסכים המבעלדי אנשינו שעשנו לה כונים והסירה נסכים הטענה מהר כה אמר רומייה אל כל העם על הגברים על הנשים על כל העם העזים אתנו דבר לאמר: ²⁰ הלווא את הקרקע להצעבה והסר לה נסכים: ²¹ ואמר רומייה אל כל העם על הגברים על הנשים על כל העם העזים אתנו דבר לאמר: ²² אשר קטרם בעני יהודה גבחצת ירושם אם ואבוייכם מליכם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעליה על לבנו:

לשאת מפני רע מעלייכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארככם לחרבה ולשמה ולקוללה מאיו יושב כהיום זהה:²³ מפניו אשר קטרתם ואשר חטאכם להוה ולא שמעתם בקהל והוה נברתון בתקומתו בעדותינו לא הילכתם על כן קורת אתכם הרעה הזאת כשם ההזה:²⁴ ורמיהו אל כל העם ועל כל הנשים שעמדו דבריהו כל יהודיה אשר בארץ מצרים: ²⁵ כה אמר יהודיה אשר בארץ מצרים: לא אמר עשה נשאה את ינדרנו אשר נדרנו לקרת למלכת השמים ולחשך לה נסכים הקים ונשלים וזכרנה בפייכם ובידיכם מלאותם | לאמר עשה נשאה את ינדרנו אשר נדרנו לקרת למלכת השמים ולחשך לה נסכים הקים תקינה את ינדריכם ²⁶ לכן שמעו דבריהו כל יהודיה אשר מצרים הנהנו נשבעתי בשמי הגודל אמר יהודיה אם יהודיה עוד שם בקרא | בפי | כל איש יהודיה אמר כי אידי והוה בכל הארץ מרים: ²⁷ הנהן שקד עלייכם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודיה אשר בארץ מצרים בחורב וברעב עד כלותם: ²⁸ אפללו חרב שבון מארץ מצרים ארץ יהודיה קומי מספר וידונו כל שארית יהודיה הבאים לארץ מצרים לגרר שם דברי מרים קום ממי ממי ומם: ²⁹ וזה תלם האות נאמיהו כי פקד אני עלייכם במקומם הזה למן תדעו כי קום בקומו דברי עלייכם לרעה: ³⁰ הנה | אמר יהודיה הנהן נמן את פרעה מלך מצרים ביד אבו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקהו מליהו מליהו בדורך באך מלך בבל איבן ומקש נפשו:

Chapter 45

¹ הזכיר אשר דבר ירמיהו הנביה אל בדור ברוניה בכתובו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקם גראנשיהו מלך היה לאמר: ² כה אמר יהודיה אלהי ישאל עליך ברון: ³ אמרת איזנאי לי פיסוף והוה גון על מאכבי געתוי באנחות ומונחה לא מצאתיס ⁴ כה | תאמר ALSO כה אמר יהודיה הנה אשרבניטי אני הרס ואת אשר בטעתני אני נתש ואת כל הארץ היא: ⁵ אתה תבקש לנו גדלות אל תבקש כי הנסי מביא רעה על כלبشر נאמיהו וגטתי לך את נפשך לשכל על כל המקומות אשר תלרשם:

Chapter 46

¹ אשר היה דבריהו אל ירמיהו הנביה על הגוים: ² למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדנאצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקם ביריאשיהו מלך יהודה: ³ ערכנו מון צעה ואשו למלהקה: אסקו הסוסים ועל הפרסים והתיצבו בכל ערים מרכז הרים לבשו הסרונית: ⁵ מודיע ראות הימה חתם נסיגם אחר וגבורהם בחתם ומונס נס ולא הפני מוגר מסביב נאמיהו: ⁶ אלינים הלקל ואל-פטל הגבור צפונה עליך נהר פרת שלו ונפל: ⁷ מיהי כואר עליה כנחות ותגעשו מימי: ⁸ מצרים כיאר ישלח וכנחות יתגעשו מים ויאמר עלה אכסה ארץ עיר ושביה: ⁹ על הסוסים והתחלוי הרכב יצאו הגבורים כוש ופטת ופסע מון ולדים תפשי דרכי קשת: ¹⁰ ומואם והוא לא דמי יהודיה צבאותו נקמה להגעם מצטי ואכליה חרב שבעה ורונה מדאם כי בח לא דמי יהודיה צבאות באץ צפון אל נהר פרת: ¹¹ על גלעד וקורי צר' בתוות בת מצרם לשוא הרבייה רפאות תעלה אזן לה: ¹² שמעו נויים קלונז וצחות מלאה הארץ כי גבור בגבור כלו ייחדי נפלטו שניהם: ¹³ הדבר אשר דבר יהודיה הנביה לבוא נבוכדנאצר מלך בבל להבאת את הארץ מצרים: ¹⁴ הגדו במצרים והשמעו במנזר והשמעו במנזר והרמחנחת אמורה התשב והקן לך פיאלה חרב סבירה: ¹⁵ מהזוע נסחף אבירות לא עוד כי היה הדף: ¹⁶ הרבה כסול גסינקל אש אל-רעוז ואנרכו קומה | ובשבה אל-עומנו ואל-ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: ¹⁷ קראו שם פרעה מלך מצרים שאנו העבר המודע: ¹⁸ חיאנו נאמ-המלך והוה צבאותו כי כתבר בחרים וכרכמל בם בזוא: ¹⁹ כי גולע עשי לך יושבת בת מצרם פירך לשמה מטהו ונצתה מאנו ישב: ²⁰ געליה ופה-פה מצרים קוץ מצפונו בא בא: ²¹ גט-שכירה בקרבה כעגלי מרבק: ייגם הימה הפנו נס ייחדי לא עמדו כי ים אדים בא עלייהם עת פקדתם: ²² קולה בנהטן ליר כי-חכמי ילכו נבקדנות באו לה כחטי עדים: ²³ קרתו שערה נאמיהו כי לא יחקר כי רבנו מארבה ואין להם מספר: ²⁴ הגבשה בת מצרם נתנה ביד עטצפונו: ²⁵ אמר יהודיה צבאות אל-ה מלך פוקד אל-אמון מפא ועל-פרעה על-מכליה ועל-אליהו ועל-ברעה ועל-הבטחים בו: ²⁶ גנטתומים בז' מבקשי נפשם ישראל נבוכדנאצר מלך בבל ובגדעון ואחריך תשכן כי-קדם נאמיהו: ²⁷ אתה אל-תירע עברך יעקב ואל-תתקות ישאל כי הנסי משעך ביד שבקני מארץ שבם ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: ²⁸ אתה אל-תירע עברך יעקב נאמיהו כי אתה אני כי עשה כל הגוים | אשר הדתיך שמה ואחר לא יצאתה כליה ויסרתו למשפט ונקה לא אנרכוס

Chapter 47

¹ אשר היה דבריהו אל ירמיהו הנביה אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה: ² כה | אמר יהודיה הנהם עליים מצפונו והוא לנמל שוטף ושטפו הארץ ומלאה עיר ושביה זה ועקב האדם והילל כל ישב הארץ: ³ מקהל שעת פרסת אביו רכבנו חמון גלגולו לא הפני אבות אל-בניהם מרפון זדים: ⁴ על-הם הבא לשוד א-תכל פלשתים להכרת לצר ולצדון כל שוד עזך פישך יהודיה א-תכל פלשתים שאירת א- כפתור: ⁵ באה קרחה אל-עה נדמתה אשקלון שאירת עמק עד מתי תתגדי: ⁶ הוי חרב להוה עד-אנה לא תשקטני האספ' אל-תערר גרגע זדים: ⁷ איך תשקטני יהודיה צהלה אל-אשקלון ואל-חו' הים שם ועה:

Chapter 48

¹ לモֹאֵב כְּהָאמֹר וְהַוְתָּאָת אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל כִּי שְׁרָה הַבְּשָׁה בְּלֶכֶת קְרִיטִים הַמִּשְׁבָּגָב וְחוֹתָה:² אַن֤ עַד תִּהְלַת מֹאֵב
בְּחַשְׁבוֹן חַשְׁבוֹן עַלְהָ רְעוֹה לְכִי וְנָכְרִיתָנָה מְגִי גַּם־מַדְמָן תְּדִמִּי אֲחֵיר מִלְּחָמָה
קְדוּל צָעָקָה מְחוֹרָנוּם שָׁד וְשָׁבָר גָּדוֹל:³ נְשָׁבְרָה מֹאֵב הַשְׁמִיעוֹ
צָעָקה צְעָוריָה:⁵ כִּי מֵעַל הַלְּחֹות בְּבֵci יֻלְּהָבִci כִּי בְמַזְמָךְ כַּחֲרֵב מִלְּחָמָה
נְסָס מַלְטוֹנָנָפְשָׁמָר וְתַהֲנָה כְּעַרְעוּרָה בְּמִדְבָּר:⁷ כִּי
יַעֲשֶׂן בְּמִעְשָׂלוֹ בְּאוֹצְרוֹתָיו גַּם־אֶת תְּלִכֵּי וְצַאֵי כְּמַיִשׁ בְּגֹלוֹה כְּהָנוֹ וְשָׁרוּי יְחִיד:⁸ וּבָא שְׂדֵךְ אֶל־כָּל־עֹרוֹר וְעַירָּלָא תְּמַלְט וְאֶכְדְּ הַעַמְקָן וְנְשִׂמְדֵד
הַמִּשְׁרָאֵר אֲשֶׁר אָמַר וְהִיא:⁹ תְּנוֹצִיעֵץ לְמוֹאֵב כִּי נָצָא תְּצָא וְעַרְוָה לְשָׁמָה תְּהִנֵּה מָאוֹן יַוְשַׁב בְּהָנָה:¹⁰ אִרְוָר עַשָּׂה מָלָאת וְהַיָּה רַמִּיה וְאָרוֹר מְגַע
חַרְבוֹן מַדְמָם:¹¹ שָׁאָנוּ מוֹאֵב מְגַעָּר וְשְׁגַעַט הָאָוָא־לְשָׁמָר וְלְאַרְזְׁחָרָק מַלְכִּי אַל־פְּלָי וְבְגֹלוֹה לְאַהֲרָן עַל־כְּן עַמְדַט טָעָמוֹ בְּרוֹחַן לְאִגְרָה:¹² לְכָן
הַגְּזִימִים בְּאִים נְאָמֵרְיָהָה וְשְׁלַחְתִּילְיוֹ צָעָהוּ וְכָלוּוּ יַרְקָוּ וְנְגִילָּתָם וְעַפְצָו:¹³ בְּשָׁמַד מוֹאֵב מַקְמוֹשׁ כְּאַשְׁר־בָּשָׁן בְּתָ שְׁרָאֵל מִבְּתָא אַל־מְבֻטָּחָם:¹⁴
אֵיךְ תָּאָמָרְוּ גְּבָרוּם אָנָּחָנוּ וְאַנְשִׁיחְטִיל לְמַלְחָמָה:¹⁵ שְׂדֵךְ מוֹאֵב צְעָרָה עַלְהָ וְמַבָּחר בְּחוֹרְיֵינוּ יַדוּ לְטַבֵּח נְאָמֵרְיָהָלְךְ וְהַיָּה צָבָאָת שָׁמָנוּ:¹⁶ קָרָוב
אַיְדָמוֹבָּא לְבָנָא וְרֹעְתָּו מִבְּרָה מָאָד:¹⁷ קְדוֹל כִּי כְּלַסְכִּלוֹן וְכָל־עַד יִשְׂמַחוּ שְׁנַרְבָּרְמָה־עַז מִקְלָט תְּפָאָרָה:¹⁸ רְדֵי מִכְבּוֹדִישְׁ בְּצָעָה
שְׁבָת בְּתִידְבָּן כִּי־שְׂדֵךְ מוֹאֵב עַלְהָ רַעַל שְׁחַת מִבְצִיר:¹⁹ אַל־דִּרְרָר עַמְדִי וְצְפִי יַוְשַׁבְתָּעָםְנוּ וְרוֹחָן לְאִגְרָה:²⁰ הַחְבִּשׁ מוֹאֵב
כִּי־תְּחִתָּה הַיְלִיל | וְעַקְיִ הַגִּידְוּ בָּאָרָנוֹן כִּי־שְׂדֵךְ מוֹאֵב:²¹ אֹמֶשֶׁפט בְּאַל־אֲרָצָה הַמִּשְׁרָאֵר אַל־חַלוֹן וְאַל־יָחִיאָה וְעַל־מּוֹפָעָת:²² עַל־דִּיבָּן וְעַל־גָּבֵן
וְעַל־בּוּבִת דָּבְלִתִים:²³ וְעַל קְרִיטִים וְעַל־בְּיֹת גּוֹלָן וְעַל־בְּיֹת מִשְׁעָן:²⁴ וְעַל־קְרוּות וְעַל־בְּצִרָּה וְעַל כְּלַעַד־יָאָרָץ מוֹאֵב הַרְחֻקּוֹת וְמוֹקְרָבּוֹת:²⁵ קְרַעָה
קְרֹעֵן מוֹאֵב וּזְרֹעָן נְשָׁבְרָה נָאָם יְהָווָה:²⁶ השְׁכִירָה כִּי עַל־יָחִיאָה גַּמְעָה וְסִפְקָה מוֹאֵב בְּקִיאָן וְלֹא הַשּׁוֹקֶק קִיאָ לְרִ
וּשְׁרָאֵל אַסְבְּגָנָבִים נְמָאָה פִּימָקִי דִּבְרָק בְּנוּ מַתְנָנוֹד:²⁸ עַזְבָּן עָרִים וּשְׁכַנּוּ בְּפָלָע וּשְׁבָי מוֹאֵב וְהֵעִי כְּיֻנוּ תִּקְנָן בְּעָבְנִי פִּיחִתָּה:²⁹ שְׁמָנוּ
אַוְרָמוֹבָּא צָהָה מִאָדָגְבָּה וְגָאוֹנוּ וְגָאוֹנָה וְגָנוֹן לְבָנָה:³⁰ אַנְתָּעַתְיָ נְאָמֵרְיָהָה עַבְרָתוֹן וְלְאַיכְבָּיְהָן בָּקָ� לְעַד־בְּצִיר שְׂדֵךְ נַפְלָה:
זָהָל אֹזְעַק אַל־אַנְשִׁי קִירְחָרֵשׁ הַגָּהָה:³² מִבְּלָי וְעַזְרָר אַבְכָּה לְרָהְגָּפָן שְׁבָמָה נְטִישָׁתָר עַבְרָתוֹן עַד יַם וְעַזְרָר נָגָעָה עַל־קִיצָּר וְעַל־בְּצִיר שְׂדֵךְ נַפְלָה:³³ נְאָסְפָה שְׁמָחָה וְעַל מִכְרָמָל וּמִאָרְזָמָל וְמַאֲרָזָמָל וְמַאֲרָזָמָל
קוֹלָם מַצָּעָר עַד־חֶרְבָּיְם עַגְלָת שְׁלֵשָׁה כִּי גְּמִינִי נִמְרָלִים לִמְשָׂמֹות וְהָיוּ:³⁵ וְהַשְּׁבָּתִי לְמוֹאֵב נְאָמֵרְיָהָה מְעָלה בָּהָ וְמוֹקְטִיר לְאָלָה:³⁶ עַל־כָּהֲן לְבָנָה
עַל־מִתְנָם שָׁק:³⁸ עַל כְּלַגְגָות מוֹאֵב גַּרְחֹבְנִיהָ כָּלָה מַסְפָּד כִּי־שְׁבָרִתִי אֶת־מוֹאֵב בְּכָלְיָהָלְיוֹ אוֹר
הַפְּנָה עַרְף מוֹאֵב בְּנָהָ וְהַיָּה מוֹאֵב לְשֹׁתָק וְלִמְחַקָּה לְכְלַסְכִּיבוֹיָס:⁴⁰ כִּי־כִּיהְנָה כְּנֶשֶׁר יִדְאָה וּפְרַשְׁעַיְהָ אַל־מוֹאֵב
הִקְרֹתָה וְהַמְּפַצְּדָה נְתַפְּשָׂה זְהִיה לִבְכּוֹר מִבְּנָה כִּי עַל־יָחִיאָה הַגְּדִיל:⁴¹ נַלְדָה
עַל־עַרְף מוֹאֵב נְאָמֵרְיָהָה:⁴⁴ הַנִּיסִּים מִפְנֵי הַפְּדָדָל פָּל אַל־הַפְּחִות וְהַעֲלָה מִרְבָּה פְּחִית וְפַחַת
נְאָמֵרְיָהָה:⁴⁵ בָּאֶל חַשְׁבוֹן עַמְדוֹן מִפְנֵי נִסִּים כִּי־אַשְׁר תְּמִיקָה אַל־מוֹאֵב שְׁנָת פָּקְדָתָם
גִּמְכַמּוֹשְׁ כִּי־לְקַחְיוֹ בָּנָה בְּשָׁבִי וּבְנַמְתֵּךְ בְּשָׁבָה:⁴⁷ וְשָׁבְתִי שְׁבָותְמוֹאֵב בְּאֶחָרִית הַיָּמִים נְאָמֵרְיָהָה עַד־הַנָּהָה מִשְׁפָּט מוֹאֵב:

Chapter 49

¹ לְבָנָה עַמָּן כִּהְיָה הַבָּנִים אִין לְיִשְׂרָאֵל אַמְּיוֹרָש אַיִן לֹא מְדוֹעַ יָרַש מְלָכָם אֶת־בְּזִבְזִבָּן וְעַמְוּד
וְהַשְּׁמִעָתִי אַל־רַבְתָּ בְּנֵיכָעָמָן תְּרֻעָתִ מִלְחָמָה וְהַיָּהָה לְתִלְעַל שְׁמָמָה וְבְנַעַמָּה בְּאֶשׁ תְּצִוָּנָה וְוָרָשׁ וְשְׁרָאֵל אֶת־יִרְשָׁוּי וְהָיוּ:³ הַיְלִיל חַשְׁבוֹן כִּי
שְׂדֵךְ־עַזְעַקְבָּה בְּגֻנְתֵּרָה חַגְנָה שְׁקָוִם סָפְדָה וְהַתְּשׁוּבָתָה בְּגָדְרוֹת כִּי מֶלֶכְמָן בְּגֹלוֹה לְרַכְבָּה כָּל־כְּהָנוּ וְשְׁרִוי יְחִדִּי:⁴ מִהַּתְּמָתָהָלִי בְּעַמְלָקִים גְּבָר
עַמְקָרְקַת הַבָּתְהַבָּה הַבְּטִיחָה בְּאָכְרַתְיָה מִבְּנָא אָלֵי:⁵ הַגְּנֵנוּ מְבָא עַל־לְפָרְחַד נְאָמֵרְיָהָלְךְ וְהַיָּה צָבָאָת מֶלֶךְ־סְבִיבָן וְנְדִחְתָּם אִישׁ לְפָנָיו וְאִישׁ
מְקַבֵּץ לְנַדְדָה:⁶ אַחֲרִיכָּן אַשְׁבִּט שְׁבָתָה שְׁבָי דָּזָן כִּי אַמְרָה יְהָווָה כְּלַסְכִּיל
בְּשָׁרָה הַשְּׁתִּיחָה הַמְּכַתֵּת בְּגַם־יַהֲרֵךְ מִבְּנָה בְּנָא כָּל־אַמְּרָה וְעַד־בְּצִיר שְׂדֵךְ נַפְלָה:⁷ לְאֹזְסָה כְּלַסְכִּיל וְעַד־בְּצִיר
גִּסְרַחֲה חַקְמָתָם:⁸ גְּנָסָה הַפְּנִינָה לְשָׁבָת שְׁבָתָה כָּל־עַד תְּקִדְמָה:⁹ אַסְבְּצָרִים בְּאַל־עַד וְשָׁאַרְוּ שְׁעָלָת אַמְּגָנִים
בְּלִילָה הַשְׁתִּיחָה דִּים:¹⁰ כִּי־אָמַר חַפְטָה אֶת־עִשְׁעָן גְּלִיטָה אֶת־מִסְטָרָיו וְבִחְבָּה לְאַיְלָה שְׁדֵךְ וְרַעֲנָן וְשָׁכְנָנוּ:¹¹ עַזְבָּה וְתִמְרָן אֵתְחַיָּה
אַלְמַנְתִּיר עַל־תְּבָטְחוֹס:¹² כִּי־כִּיהְנָה הַגָּהָה אַשְׁרָדוֹן מִשְׁפָּטָם לְשָׁתֹּונָה הָכָסָשְׁתָן שְׁתָוּ אָתָה הָאָהָרָה תִּנְקָה לֹא תִּנְקָה כִּי שָׁתָה
תְּשַׁתָּה:¹³ כִּי בְּנַשְׁבָּעַתְיָ נְאָמֵרְיָהָה כִּילְשָׁמָה לְחַרְפָּה לְחַרְפָּה וְלַקְלָלה תְּהִיא בָּצָרָה וְכְלִעְרָה תְּהִיןָה לְחַרְבָּתָעַלְמָם:¹⁴ שָׁמּוּעה שְׁמַעַתְיָ מְאַת
זְהִיה וְזָיוּ בְּנוֹים שְׁלִימָה הַתְּקִבָּצָן וְבָאו עַלְהָ וְקֻמוֹ לְפָמְלָקָה:¹⁵ כִּי־הָרָהְגָּתָן גְּקֻעָן בְּזַיְדָן לְבָקְשַׁ
בְּחַגְעַי הַסְּלָע תְּפַשִּׁי מְרָום גַּבְעָה כְּמִגְבָּה כָּנְגָרָה קַנְגָּר שָׁמָן אֹזְרָקָן
עַל־כְּלִימִכּוֹתָה:¹⁸ כִּמְהִפְכָּתָ סָדִים וּעַמְרָה וּשְׁכָנָה אִמְרָה יְהָווָה לְאַיְלָה וּפְרַשְׁעַיְהָ אִלְמָנָה
אַתְּמָן כִּירָגָעָה אַרְצָנוּ מְעָלה וְמַיִּיר אַבְלָה אַפְקָד כִּי מִכְמָנוּ וּמִעֲלָה וּמִגְּאָנוּ הַיְדָן אֵל־בָּנָה
אַל־אָדוֹם וּמַחְשָׁבָה יָאָתָה אַשְׁר חַשְׁבָּה צְעָרָה תְּצַעָּר אַיְלָה וְעַל־עַדְמָה צְעָרָה
בִּסְמָסִוף נְשָׁמָע קְולָה:²² כִּיהְנָה כְּנֶשֶׁר עַלְהָ וְדַאֲהָ וּפְרַשְׁעַנְיוֹ בִּים
בִּים כִּירָגָעָה קְרִיטָשָׁה וְעַרְבָּה וְלִבְנְיָה כִּי־בְּנִי־עַדְמָה צְעָרָה מְעַדְמָה:²⁴ חַמְתָּן דִּמְשָׁק בְּשָׁה
בְּזִמְתָּן אָרֶפֶד כִּי־שָׁמָעָה רַעַה שְׁמָעָה בְּנַעֲמָנוּ בִּם דָּאָגָה הַשְּׁקָטָן לֹא יְכֵל:²⁵ חַמְתָּן דִּמְשָׁק הַפְּנִיתָה לְנָס וּוּטָט | הַחְזִיקָה צָרָה וְחַבְלִים אֲחַתָּה
בְּזַוְלָה:²⁵ אֵיךְ לֹא־עַזְבָּה עִיר תָּהִלָּה קְרִיטָשָׁה מְשׁוֹשִׁי:²⁶ לְקָנָי וּפְלָגָה כִּרְחָבִתָּה וְכִלְעָנִשְׁי הַמְּלֹחָמָה יְדִמְנוּ בְּיָמָם הָהָא נָאָם יְהָווָה
הַזְּמָנָה אֲרֶמְנוֹת בְּרַחְדָּס:²⁷ לְקָנָר | וּלְמִמְלִיקָתָחָר אֲשֶׁר הַכָּהָנָבָדְלָבָל כִּי אִמְרָה יְהָווָה קָנוּמוֹ עַל־

אל קור ושותו אתי-בנניךדם:²⁹ אהיליהם וצאנם יקחו ריעזותיהם וככל-כליהם אגמיליים ישאו להם וקוראו עליהם מגור מסביב:³⁰ נס נדו מארה העממיקו לשבת שמי חצור נאמ'יהו כירען עלייכם נברען ובראץ' מל-רבבל עלה וחשוב עליהם משכבה:³¹ קוימו עלן אל-אי שלו ישב לבטה ואס'יהה לא-זלתים ולא-בירלים לו גיד ושכנו:³² והיו גמליהם לבן ובקמן מקנייהם לשלל וויתרים לכל-רכות קצאי פאה ומכל-ערבי או בא את-איךם נאמ'יהה:³³ ויהי תלה חצור למען תנעם שמה עד-עוּם לא-ישב שם איש ולא-ייגור בה בראים: אשה'³⁴ אשר היה דבריהה אל-ירמייה הצעיא אל-עלם בראשות מלכת זקיה פלוריהודה לאמר:³⁵ זה אמר'יהה צבאות הנני שבר אתי-שת עולם ראשים גבורתם:³⁶ והחחותי את-עלם אל-עלם ארבע רוחות מארב' עמידה השם ווירטם לכל הרחות האלה ולא-יהיה הולן אשר לא-יבנו שם נתקי עולם:³⁷ והחחותי את-עלם לפני איביהם ולפנֵי מבקשי נפשם והבאות עליים | רעה אתי-חרון אף' נאמ'יהה שלחתי אתרים אתי-חרוב עד כלותי אתם:³⁸ ושםתו: סאי בעלם ומאבדת משם מילך ושרים נאמ'יהה:³⁹ וזה | באחרית הימים אשוב את-שבת עולם נאמ'יהה:

Chapter 50

¹ הדבר אשר דבר היה אל-ברב אל-ארץ כשלים ביד ורמייהו הגביא:² היגידו בגוים והשמינו ושורטנו השמיעו אל-תכחדו אקרו גאל-כך בבר הבוש בל-חת מරיך הבוש עצמה כתו גלויה:³ כי עליה עלה יי' מצפון האוּשת אתי-ארצה לשמה ולא-יהה ישב בה מאדים ועד-בהמה גדו הילכו:⁴ במנם הרגמה ובעת ההיא נאמ'יהה בא'ו בנישראל תהמה גני-ירוקה ייחזו הילוכו וכוכו זא'ו ואתי-יהה אל-ירקם יבקשו:⁵ צין ישאל זדרה הנגה פניהם בא'ו ובלעו אל-יהה ברית עולם לא תשכם:⁶ כאן אגדות היה עמי רעהם התועם הרום שבבים מהר אל-גבעה הילכו שכך רבכם:⁷ כל-מושאייהם אכלום וצרים אמרו לא-אנט לחטאו לה'ו-נה' זה-צדוק ומקונה אבותיהם והוה:⁸ גדו מתוך בבל ומאץ' רבכם יצאו והוא בעטדים לפניו:⁹ כי הכה אנכי מעיר ואעללה על-ברב' קהלאים גלים חמוץ לפון וערכו לה משם תלך חזאו' כנבו' כשלים שא'ו ושי' שטב ריקם:¹⁰ והייתה כשלים לשלה ליל-סלא ושבעו נאמ'יהה:¹¹ כי תשמוני כי تعال' שמי נחלתי כי תפושי צעלה דשה ותצהלי כאברם:¹² בזעה אמכם מאי'ד חפרא וולדתכם הנה אחים גוי'ם מדבר ציה וערבה:¹³ מחקץ יהה לא תשב והוא הינה שטמה כל'ה כל עבר עלי' ברב' שם וישראל על-ברב' מחלתיה:¹⁴ ערכו עלי-ברב' | סבב-כל-דרך קשיטה זו אל-יה אל-תלחמל אל-חץ כי ליהו חטא:¹⁵ הרים עלי' סבב-תנה' זלה נפלן אשיותיה נחרשו חוממותה כי זקמת יהה היא הנקמו בה כאשר שעטה שעטה:¹⁶ קרתו זורע מבול ותפש מגל בעט עקר מפני חרב הוענה איש אל-עמון פון ואיש לארצן יונס: זעה פוזה וישראל ארונות הדקה הראשו אל-מלך אשר זעמו בברק-ראש מלך בבל:¹⁷ لكن מה-אברה יהה צבאות אל-יה'ו' שראל הנני פרוך אל-מלך בבל ואל-ארצן כאמור פרחתה אל-מלך אשר:¹⁸ שגבתי עתיד שראל נ█ודת אל-מלך בבל ואל-ארצן נ█ודת אל-מלך שראל הנני פרוך אל-מלך בבל ואל-ארצן נ█ודת אל-מלך אשר כשלב עתיד שראל ואורה הכרמל והבשן ובקר אפרים והגילד תשבע נפשו:²⁰ בימים הדם ובעת ההיא נאמ'יהה יבקש את-ען וישראל ואנפו ואתי-חטאת יהוד'ה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשראי:²¹ על-הארץ מרומים עליה עלייה ואלי-ישׂב פקדן חרב ויחסים אתחרים אס'יהה ועשה כל אשר צויתיכם:²² קול מלחתה בא'זון ושבך גודל:²³ אויר גודע ישבר פיטיש כל-הארץ און הימה לשמה בבל בעזים:²⁴ קשתי לך' וגמ-ינCONDת בבל ואת לא' יקעת נמצאת וגמ-נתפשת כי ביהה התגניות:²⁵ פתח יהה אתי-אצ'ר' ויצא אתי-כל' זעמו פי' מל'אתה ה'יא לא-דוני יהה צבאות בארץ שדים:²⁶ באו'לה מוק' פתחו מאבעה סול'ה כמושערם' וITHERMO אלה אל-תהי'ה שאירתה:²⁷ חרבו' כל-פרקיה רן לשבח תוי' עלי'ם קיבא יומם עת פקדתם:²⁸ קול בסיס ופליטים מארץ בבל לגד בז'ון אתי-נקמת יהה אל-הנו' נקמת היכל:

²⁹ השמיעו אל-ברב | רבים כל-דרך קשחת חנו עלי'ם סבב אל-יה'יפלטה של-מולחה כפעלה כל' אשר עשתה שעטלה כי אל-יה'יה זדה אל-קדוש וישראל:³⁰ لكن ופל' בחויה בר-חטאה וכל-אנש מל-חטאה זקמו ביום הרוא נאמ'יהה:³¹ הגנו אל-זר'ן נאמ'דוני יהה צבאות כי בא יומך עת פקחתך:³² זכל' דzon נפל ואון ל' מקיעים והאטטי אש' בערוי ואכל'ה כל-סבבטים כי אמן'יהה צבאות עשוקים בני-ישראל ואבנ'יה'וד'ו זחהו וכל-שכיהם החזק'ו בס מאנו שלחם:³⁴ גאלם | חזק' יהה צבאות' שמו' ריב' יובי אתי-ריבם לעז'ן הרגע את-הארץ והרג'אי לשבע' בבל:³⁵ חרב על-קסדים נאמ'יהה ואלי-שב' בבל ואלשורי' ואלי-חטאה:³⁶ חרב אל-הבדים ונאל'ו חרב אל-גבועה וחותה:³⁷ חרב אל-טוסוי ואל-רקב' ואל-כל-הערב אשר בתוכה והו' לנשימים חרב אל-אוצרת' ובז'ון:³⁸ חרב אל-מ'יה ויבש' כי ארץ פסלים' ה'יא ובאים ות'ה'ל:³⁹ لكن' ושבו ציים אתי-א'ם ושבו' בה בנوت עננה ולא-תשב עוד' נצ'ח ולא תשכן עד-דור ודור: ⁴⁰ כמה-פקת אל-ה'ם אתי-סדים את-עטורה ואתי-שכניתה נאמ'יהה לא-ישב שם איש ולא-ייגור בה בראים:⁴¹ הנה עם מאطن' וגוי' גודל' ממלכים רלב'ם יער' מירכתי-ארץ:

⁴² קשחת ויכ' זיה'וק' אצ'ר' ה'מה ולא' ירחק'מו קולם כים' ימלה' וועל-סוסים ירכבו' עורך איש'ל למל-חמה עיר' בتبבל:⁴³ שמע מל-רבבל את-শמעם ורפו' יידי' צרה' הח'יקת'ה חיל קוילקה:⁴⁴ הנה כארה' עלה' מגואן היידן אל-הנה' איט'ן' כיאראעה אחצט מועל'ה' ובן' בחור אל-יה' אפקן' כי מ' כמונ' ומי' יעד'נו ויה'יה רעה' אשר עמד לפני:⁴⁵ כן' שט'ו' עצת'יהה אשר' עין' אל-ברב' ומוחשב'תו' אשר' חשב אל-ארץ כשלים אס' לא' יש'ר'ם' צער' נ'ז'ן אס' לא' יש'ר'ם' נ'ז'ן: ⁴⁶ מ'ק'ו' נ'תפsha' בבל גרעשה הארץ' ועקה בגוים נשענו:

Chapter 51

¹ כי אמר' יהה הנני' מער' על-ברב' ואלי-שב' ל'ב קמי' רום משחית:² ושלחת' לבבל | זרים זור'ה ויבק'ו' אתי-ארצת כיה'ו' עליה מס'בב' בז'ון רעה: ³ אל-ז'ון' ידרך הדר' קשחו' ואלי-יתעל בסר'ין ואלי-תחמלן אל-בח'ה החרימו כל-צ'אה: ⁴ גונ'ל' חללים בארץ' כשלים ומתקנים בחוצותיה:⁵ פ' לא-אלמן' יש'ר'ל יהוד'ה מ'אל'ה' מ'יה'ה צבאות כי ארט'ם מל'אה אשם מ'ק'דוש' יש'ר'ל: ⁶ גס' | מתוך בבל ומתק'ו' איש' נ'פ'נו'

אל-תעמו בעוניה כו' עת נקמה היא ליה גמול והוא משלם לה:⁷ כוסיחב בבל בידיה מישרת כל הארץ מיניה שתו גם על כן ותהלך גםו;⁸ פתאום לפלה בבל ותשבר היללו עליה קחו ארי למקאותה אויל טרפא;⁹ רפינו את בבל ולא נרפה תרפה אל-השפטים משפטה ונשא עד-שיקום:¹⁰ הוציא יהוה את צדקהינו באנו נספירה בצלן אט-מעשה יהוה אלהינו;¹¹ הקבו החצים מלון אל-השפטים העיר יהוה אט-רוּם מלכי מדי כי-על-בבל מזימתו להשחיטה כינקמת יהוה היא נקמת היכל:¹² אל-חוות בבל שאו-נס החזקון המשמר הקומו שמלים הכנו האורבים כי גמ' זם ויהה גמ' עשה את אשר דבר אל-שב בבל:¹³ שכני עליים רביים רבת אוצרת בא-קצר אמרת בענער:¹⁴ נשבע יהוה צבאות בנפשנו כי אט-מלאתיך אדם כ-כלן ונען עליך הייד: ס¹⁵ עשה הארץ בכחו מכין תנבל בחכמתו ובתבונתו שמיים:¹⁶ ל科尔 תננו מומ' בשמים ועל נשמאים מקעה הארץ ברוחים למטר עשה ויא רום מאוצרתיו:¹⁷ בבער כל-אדם מודעת הבש כל-ענער מסלול כי שקר בסוכן ולא-רכות בם:¹⁸ הבל הפה מעשה תעטעם בעת פקדתם ואדו:¹⁹ לא-אלה חלק יעקוב כי-ויצר הכל-הוא ושבט נחלתו היה צבאות שמו:²⁰ מפץ-אתה לי כל-מלחמה ונפצעתי בר-גואם והשחתתי בר-מלךות:²¹ ונפצעתי בר-סוס ורכבו ונפצעתי בר-פחים
ונפצעתי בר-אוש ואשה ונפצעתי בר-זקן ובער ונפצעתי בר-בחור ובתולה:²² ונפצעתי בר-תעה ועדו ונפצעתי בר-אפר וצמחי ונפצעתי בר-פחים
ו-סגנים:²³ שלמותי לבבל ולכל | ישב כ shedim את כל-רעטם אשר עשו בצלן לעינכם זאמ' יהוה: ס²⁵ הנהני אליך תר המשחית נאמ' יהוה המשחית את-כל-הארץ וגטוטי את-ידי עלי' גולגולתך מורה-סלעים נתחיר להר שרפאה:²⁶ ולא-יקחו מפרק אבן לפנה ואבן למסודות כישימות עולם תהיה נאמ' יהוה:²⁷ שאו-נס בא-זען תקעו שופר בגויים קדרשו עליה גוונים השמייעו עליה מלכות אררט טני ואשכני פקדו עליה טפדר העוליסוס כ-לק סמר:²⁸ קדרשו עליה גוים את-מלך מדי את-פוחתיה ואת-כל-סגניה ואת כל-ארץ ממשלתו:²⁹ תרעש הארץ ותחל כי-קמה על-בבל מחסנות יהוה לשום את-ארץ בבל לשמה מאיו יושב:³⁰ חදלן גבורו בבל ללהם ישבו בממדות נשמה בדורותם היי לנשים הציתו משכנתיה נשבעו ביריחיה:³¹ רץ ליראת-יך נ' או ומגד ל夸ת מלך בבל כינלכה עירו מקצה: ס³² והמעברות נתפשו
את-האגמים שרפו באש ואנש המלחמה גביהו:³³ כה אמר יהוה הנביך את-יריב נקמתו את-קמתר והחרבתו את-ימה והבשתו עתרכה-קער לה:³⁴ אכלנו הממן בגודרא-אצ'ר מלך בבל הצענו כל' ריק בלענו כתנו מלא כרשו מעדני הדיחנו:³⁵ חמוץ שארי-על-בבל תאמר شبת צוון ודמי אל-שב כ-לודים תאמר ירושלים:³⁶ لكن' כה אמר יהוה הנביך את-יריב נקמתו את-קמתר והחרבתו את-ימה והבשתו את-מתקורה:³⁷ והיתה בבל | לילם | מעורתנים שם ושרקה מאין יושב:³⁸ חז'ו ככפרים ישאו נערו כגוי אריות: ס³⁹ בחרם אשית
את-משתוקם והשקרתים למן יעלו' וישנו שנטעולם ולא יקיצו נאם' יהוה:⁴⁰ אורם כ-קדים לטבוח כאילים עם-עתדים:⁴¹ אויר נ-בל-כח שער ותפחש תעהות כל-הארץ אויר היה לשמה בבל בגוים:⁴² עליה על-בבל הים בקמן גלי' וכטסהה: ס⁴³ הין עיר' לשמה הארץ ציה וערבה הארץ
אי-שב בהן כל-איש ולא-שב בהן בראים:⁴⁴ ופקדו על-בל בבל והצאי את-בלעו מפי ולא-ינהרו אליו עוד גוים גמ' חומת בבל נפליה:⁴⁵
כאן מתוכה עמי' ומלאו איש את-גפשו מחרון אפיקיה:⁴⁶ ולכן לברך ותראו בשומה הנשעתה בארץ ובא בשנה השמואה אחריו
בשנה השמולה וחמס הארץ ומשל עלי-משל:⁴⁷ לכן הנה ימים בלאים ופקדו על-פסיל בבל וכל-ארעה תבש וכל-חוליה יפלו בתוכה:⁴⁸ ורננו
ג'ל-בבל-שימים וארץ וכל-אשר בהם כי מצפון בוא-לה השודדים נאמ' יהוה:⁴⁹ גם-בבל לנפל חללי ישראל גם-בל נפלן חללי כל-הארץ:
כל-לטדים מה-רב הלו' אל-תמעדו זקו' מרחוק את-יהה וירושלים תעלה על-לבכם:⁵¹ בשנו כישענו חרפה כסעה כלמה פנינו כי באו זרים
על-מקדשי בית יהוה:⁵² לכן הנזירים באים נאמ' יהוה ונלכו גבוריה לשלוחם ולא יקיצו נאמ' מלך ובבל' השמים וכי-tabar
מרום עזה מאיו באו שודדים לה נאמ' יהוה:⁵⁴ ג'ול עקה מבבל ושרבר גודל מארץ כ-שדים:⁵⁵ כי-שיד' והוא א-ת-יבבל ואבד ממנה ג'ול גודל
המו ג'לים כ-קדים רביים רביים נתנו שאון קולם:⁵⁶ כי בא עלי' על-בבל שודד ונלכו גבוריה חתמה קשותות כי אל גמולות יהוה שעם שלם:⁵⁷
והשקרתי שרה וחקי' פוחתיה וסגניה' וגבורה' וישנו שנטעולם ולא יקיצו נאם' יהוה ונשיה שר מנוחה:⁵⁸ ה-קד'ר אשר-צד'ה | ורמי'ו ה-גב'א
בבל הרחבה ג'ריה ברכמיסיה ב-לכתי' א-ת-זק'יה מל'ריה-זה' בבל בשנת הרבעית למלךו ונשיה שר מנוחה:⁶⁰ ויכתב ויק'יו את-כל-הרע
את-שרה ג'ריה ברכמיסיה ב-לכתי' א-ת-זק'יה מל'ריה-זה' בבל בשנת הרבעית למלךו ונשיה שר מנוחה:⁶¹ ואמר ירמיהו אל-שרה בבל וראית וקראה את
אשר-tabar אל-בבל אל-ס'ר אחד את כל-קד'רים האלה הכתבים אל-בבל:⁶² ואמרת' יהוה את-לה דב'ת אל-המ'קם הזה לה'קיתו לבלתי' ה'ותבו' ושב למאדים ועד-בהמה כי-شمמות טעם תהיה:⁶³
ול-הדרנים האלה:⁶⁴ ואמרת' יהוה את-ה'קס'ר עלי' אבן והשיכתו אל-תור פרת:⁶⁵ ואמרת' כה תשקע בבל ווא-תקים מפני הירעה אשר-אנכי
מביא עלי' ויעפו עד-הנה דבר' ירמיהו:⁶⁶

Chapter 52

¹ בר-שורים ואחת שנה צדק'יהו במלו' ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ועם אמו חמיטל בתי-ירמיהו מלכנה:² יעש הרע בעיני יהוה בבל
אשר-עשה יהו-יקים:³ כי | על-אף יהוה קיתה בירושלם והודה עד-השליכן אותם מעל פני ימך צדק'יהו במל בבל:⁴ יהו' בשנה התשעת
למלך ב-ח'ז' העשר' בעשור לח'ז' בא נ-בוכרא-אצ'ר מל'ר-בבל הוא וכ-ל'ח'לו' על-ירושלם ייחנו עלי' ויבנו עלי' ד'יך ס'ב'⁵ ותבא העיר
במוצר עד עשתי שרה שנה למלך צדק'יהו:⁶ ב-ח'ז' הרבע' בתשעה לח'ז' יח'ק הרעב בעיר ולה'יה לחם לעם הארץ:⁷ ותבקע העיר
וכ-אנשי המלחמה יברחו וצאו א-ת-זק'יהו בערב' ירח' וכ-ל'ח'לו' נפצו מעלו':⁹ יאטפשו א-ת-ה'מל' וועל'ו' אותו אל-מלך בבל רבלטה הארץ
ח'ל-שדים אח'ני המל' וישו א-ת-זק'יהו בערב' ירח' וכ-ל'ח'לו' נפצו מעלו':¹⁰ יאטפשו א-ת-ה'מל' וועל'ו' אותו אל-מלך בבל רבלטה הארץ
ח'מת וידבר את-משפטים:¹⁰ יושחת מל'ר-בבל את-כ'ני צדק'יהו לעינו' וגס את-כל-ש'ני יהוה שחת ברכבתה:¹¹ וא-ענין צדק'יהו עיר וא-סירה
בנ-ח'שתם זיבאהו מל'ר-בבל בבל ויתננה בביית-הפקודת עד-ים מות':¹² יבוחש החמש' בעשור לח'ז' הוא שנת-תשע'שרה שנה למלך

נבוּכְדָרָאצָר מֶלֶךְ בָּבְלָן בְּאַנְבֹּרָאָדָן רַבִּיטְבָּחִים עָמַד לִפְנֵי מֶלֶךְ בָּבְלָן בִּירוּשָׁלָם:¹³ וַיְשַׁרְף אֶת־בֵּיתֵי יְהוָה וְאֶת־בֵּיתֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־בָּתִי יְרוּשָׁלָם אֲתִיכְלָבָת הַגָּדוֹל שָׂרֵף בָּאָשׁ:¹⁴ אֲתִיכְלָבָת יְרוּשָׁלָם סְבָב נִתְצַוָּה כְּלִיחָלָל כְּשָׂדִים אֲשֶׁר אֲתִרְבִּיטְבָּחִים:¹⁵ וְמִזְלָות הָעָם וְאֶת־יְתִיר הָעָם | הנְשָׁארִים בְּעָרָה וְאֶת־הַגְּפָלִים אֲשֶׁר נִפְלָאוּ אֶל־מֶלֶךְ בָּבְלָן וְאֶת־יְמִין הַמֶּנוּן הַגָּלוֹה בְּאַנְבֹּרָאָדָן רַבִּיטְבָּחִים:¹⁶ וְמִזְלָות הָאָרֶץ הַשְׁאָוֹ בְּאַנְבֹּרָאָדָן | רַבִּיטְבָּחִים לְכָרְמִים וְלַיְמִים:¹⁷ וְאֶת־עַמוֹּדָן הַנְּחַשָּׁת אֲשֶׁר לְבֵיתֵי יְהוָה וְאֶת־הַמְּקֻבָּות וְאֶת־יְמִינָה וְאֶת־יְמִינָה הַנְּחַשָּׁת אֲשֶׁר בְּבֵיתֵי יְהוָה שְׁבָרוּ כְּשָׂדִים וְיִשְׁאָו | אֲתִיכְלָבָתָם בְּבָבָה:¹⁸ וְאֶת־יְמִינָה וְאֶת־הַשְׁמָרָה וְאֶת־הַמְּזֹרָה וְאֶת־הַמְּזֹרָה וְאֶת־יְמִינָה וְאֶת־יְמִינָה בְּבָבָה | וְאֶת־הַסְּפִים וְאֶת־הַמְּחֻתָּה וְאֶת־הַמְּזֹרָה וְאֶת־הַסְּרִיקָת וְאֶת־הַמְּנֻקָּות אֲשֶׁר זָהָב וְאֶשְׁ-כָּסָף קָסָף לְקַח | רַבִּיטְבָּחִים:²⁰ הַעֲמֹדִים | שְׁנָם הִים אֶחָד וְהַבָּקָר שְׁנָים עַשֶּׂר נִחְשָׁת אֲשֶׁר־תְּמַתַּחַת הַמְּכָנָות אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה לְבֵית וְהַהֵּה לְאִיהֵה מִשְׁלָק | נִחְשָׁתָם כְּלַהֲכָלִים הַאֱלָה:²¹ וְהַעֲמֹדִים שְׁמָנָה עַשְׂרָה אֲפָהָ קְוָמָה הַעֲמֹדָן הַאָחָד וְחוּט שְׁתִים עַשְׂרָה אַמְּפָה וְסְבָנוּ עַבְןָן אַרְבָּעָ אַצְבָּעָת נְגֻבוֹן | וְכָתָרָת עַלְיָן נִחְשָׁת וְקוֹמָת הַכְּתָרָת הַאַחֲת חַמְשָׁ אַמְּתָה וְשְׁבָכָה וְרַמְונִים עַל־הַכּוֹתָרָת סְבָב הַכָּל נִחְשָׁת וְכָאָה לְעַמּוֹד הַשְׁנִי וְרַמְונִים:²³ וְיַהְיָה הַרְמָנִים תְּשִׁיעָם וְשָׁחָה רַוחַה כְּלַהֲרָמָנִים מֵאָה עַל־הַשְּׁבָכָה סְבָב:²⁴ וַיַּקְרֵב רַבִּיטְבָּחִים אֲתִישְׁרָה כְּכָן הַרְאָשׁ וְאֶת־צְפִנָּה כְּכָן הַמְּשָׁבָה | אֲתִיכְלָשָׁת שְׁמָרִי הַסָּף:²⁵ מִנְרָה עַיר לְקַח סְרוֹס אֶחָד אֲשֶׁר־הִיא פָּקִיד | עַל־אֲנָשִׁי הַמְּלָקָה וְשְׁבָעוּ אֲנָשִׁים מְרָאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצָא | בָּעָר וְאֶת סְפִר־שָׁרֵךְ הַמְּצָבָא אֶת־עַם הָאָרֶץ וְשָׁנִים אַוְתָּשׁ מֵעַם הָאָרֶץ בְּתַחַר הָעִיר:²⁶ וַיַּקְרֵב הַלְּעֵם אֶשְׁר־הִיא גִּילָה נִבּוּכְדָרָאצָר | אֶזְעָם אֶל־מֶלֶךְ בָּבָל וְרַכְלָתָה:²⁷ וַיָּכֹה אֶזְעָם מֶלֶךְ בָּבָל וְמִתְמָס בְּרַכְלָה בְּאֶרֶץ חַמְתָה וְגַלְגָלָה מִעֵל אֶזְעָם: וְיָהָה הַלְּעֵם אֶשְׁר־הִיא גִּילָה נִבּוּכְדָרָאצָר | בְּשִׁנְתַּת־שְׁבָע וְהַוְדִים שְׁלָשָׁת אַלְפִים וְעַשְׁרִים וְשְׁלָשָׁה:²⁹ בְּשִׁנְתַּת שְׁמָנָה עַשְׂרָה לִנְבּוּכְדָרָאצָר מִירוּשָׁלָם נִפְשָׁ שְׁמָנָה מֵאוֹת שְׁלָשִׁים וְשָׁנִים:³⁰ בְּשִׁנְתַּת שְׁבָע וְהַוְדִים שְׁלָשָׁת אַלְפִים וְעַשְׁרִים וְשְׁלָשָׁה: בְּשִׁנְתַּת שְׁמָנָה עַשְׂרָה לִנְבּוּכְדָרָאצָר הַגָּלוֹה בְּיְהוָה מִרְצָךְ מֶלֶךְ בָּבָל בְּשִׁנְתַּת מֶלֶכְתָו אֲתִרְאָשׁ | וְיַהְיָה מֶלֶךְ יְהוָה וְיַצֵּא אֹתוֹ מִבֵּית הַכְּלִיא:³² וַיַּדְבֵּר אֹתוֹ טְבָות וַיְתַן אֶת־כְּסָלוֹ מִמְּלָעָה לְכָסָא מֶלֶכִים אֲשֶׁר אָתָה בָּבָל: וְיַהְיָה אֶת־בְּגִינִי כְּלָאָן | אֶכְל לְחַם לִפְנֵי תְּמִיד כְּלִימִי חַיָּו:³⁴ וְאֶרְחָתָה אֶרְחָתָה תְּמִיד נִתְנָה־לֵוֵן מֶלֶךְ בָּבָל דְּבָרִיּוּם בְּיוֹנוֹ עדִים מוֹתָן כְּל יְמִי חַיָּו:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community